

เทพเจ้า กวนอู

FAST FACTS

เซี่ยงหนวี่.. สาวขึ้นคานคุณภาพเกรด A

ARCHITECTURE STORY OF CHINA

กำแพงเมืองจีน

CHINA TRIP

เที่ยวเมืองหลวง "เป่ย์จิง"

DPU ร่วมกับ มูลนิธิร่มฉัตร

จัดการแข่งขันภาษาจีนเพชรยอดมงกุฏ (นานาชาติ) ครั้งที่ 13

มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิตฯ ร่วมกับ มูลนิธิร่มฉัตร จัดการแข่งขันภาษาจีนเพชรยอดมงกุฏ (นานาชาติ) ครั้งที่ 13 ซึ่งด้วยพระราชทานจาก สมเด็จพระบรมโอรสาธิราชฯ สยามมกุฎราชกุมาร ด้วยพระราชทานสมเด็จพระเทพรัตนราชสุดาฯ สยามบรมราชกุมารี และทุนการศึกษาจากพระพรหมมิ่งคลาจารย์ ประจำปีการศึกษา 2559

การแข่งขันภาษาจีนเพชรยอดมงกุฏเป็นโครงการที่ให้โอกาสแก่นักเรียน นักศึกษาทุกสังกัดทั่วประเทศสามารถเข้าร่วมการแข่งขันได้ โดยการอุปถัมภ์โครงการจากพระพรหมมิ่งคลาจารย์ ประธานมูลนิธิร่มฉัตร โครงการนี้จัดขึ้นเพื่อเสริมสร้างคุณธรรมและส่งเสริมความรู้ความสามารถในด้านภาษาจีนของนักเรียน นักศึกษา นับได้ว่าเป็นพลังสำคัญประการหนึ่งในการพัฒนาเยาวชนของประเทศชาติให้เจริญทัดเทียมนานาชาติ

โดยโครงการดังกล่าวเป็นการแข่งขันประเภทบุคคล โดยแบ่งการแข่งขันออกเป็น 2 ประเภทคือ ประเภทผู้แข่งขันสัญชาติไทยและสัญชาติอื่นๆ และ ประเภทผู้แข่งขันสัญชาติจีน มีทั้งการแข่งขันระดับการศึกษาขั้นพื้นฐานและระดับอุดมศึกษา ซึ่งมีการสอบแข่งขันใน วันอาทิตย์ที่ 4 กันยายน 2559 ที่ผ่านมา โดยในการแข่งขันปีนี้ มีนักเรียน นิสิต นักศึกษา จากทุกสังกัดสมัครเข้าแข่งขันทั้งสิ้น จำนวน 3,600 คน เป็นนักเรียนระดับประถมศึกษาปีที่ 1-3 จำนวน 287 คน ระดับประถมศึกษาปีที่ 4-6 จำนวน 489 คน ระดับมัธยมศึกษาปีที่ 1-3 จำนวน 517 คน ระดับมัธยมศึกษาปีที่ 4-6 จำนวน 2,073 คน และ นิสิต นักศึกษาระดับอุดมศึกษา จำนวน 223 คน ณ ห้องประชุมปริทัศน์ พนมยงค์ มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิตฯ

EDITOR'S NOTE

นิตยสาร New Silk Road ฉบับที่ 20 ประจำเดือนพฤศจิกายน ซึ่งเป็นเดือนที่มีวันสำคัญมากของจีน ที่เพิ่งเกิดขึ้นในยุคใหม่คือวันคนโสดจีน หรือ วันที่ 11 เดือน 11 ในวันนี้เป็นประเพณีไปแล้วที่ร้านค้าออนไลน์จะจัดโปรโมชั่นลดราคาเป็นพิเศษ เครือข่ายใหญ่ ๆ อย่างอาลีบาบา ปีที่ผ่านมาสามารถสร้างยอดขายได้ถึงเกือบห้าแสนล้านบาท ในนิตยสารฉบับนี้ท่านจะได้พบกับเรื่อง ช่างหนวี.. สาวขึ้นคานคุณภาพเกรด A ซึ่งพูดถึงศิลปินโฆษณาสินค้าตัวหนึ่งที่ออกมาให้กำลังใจสาวจีนให้กล้าที่จะขึ้นคานอย่างทรงง โดยมีฉากประกอบตามท้องเรื่องคือ ตลาดนัดหาคู่คนชียงไฮ้ (Shanghai marriage market) ที่พ่อแม่ชอบเอาพื้นที่สวนสาธารณะแห่งหนึ่งชื่อ People's Park มาประกาศหาคู่ให้ลูกสาว ในประเทศจีนเรื่องคู่ครองของลูกเป็นสิ่งที่นำมาซึ่งความยุ่งยาก กังวลใจให้แก่พ่อแม่เป็นอย่างมาก เพราะในสังคมที่เคยมีบุตรได้คนเดียว ความกังวลที่ลูกยังไม่มีแฟนนั้น ยิ่งใหญ่กว่าเรื่องการทำมาหากินอื่น ๆ เสียอีก ว่าไปแล้วในสังคมไทยเดี๋ยวนี้ก็ไม่ต่างกัน เพียงแต่ยังไม่มีตลาดเช่นนี้เกิดขึ้นแค่นั้นเอง ก่อนจากกันนิตยสาร New Silk Road ขอเรียนแจ้งว่าหากองค์กรหรือหน่วยงานใด ต้องการรับนิตยสารฟรี หรือ มีกิจกรรมต้องการประชาสัมพันธ์ข่าวสารที่เกี่ยวกับไทย-จีน สามารถติดต่อได้ที่ คุณณกรณ์ โทร. 081-811-5557

กอบกิจ ประดิษฐผลพานิช
บรรณาธิการ

กรุงเทพฯ ขึ้นแท่นจุดหมายปลายทางยอดนิยม ปี 2016

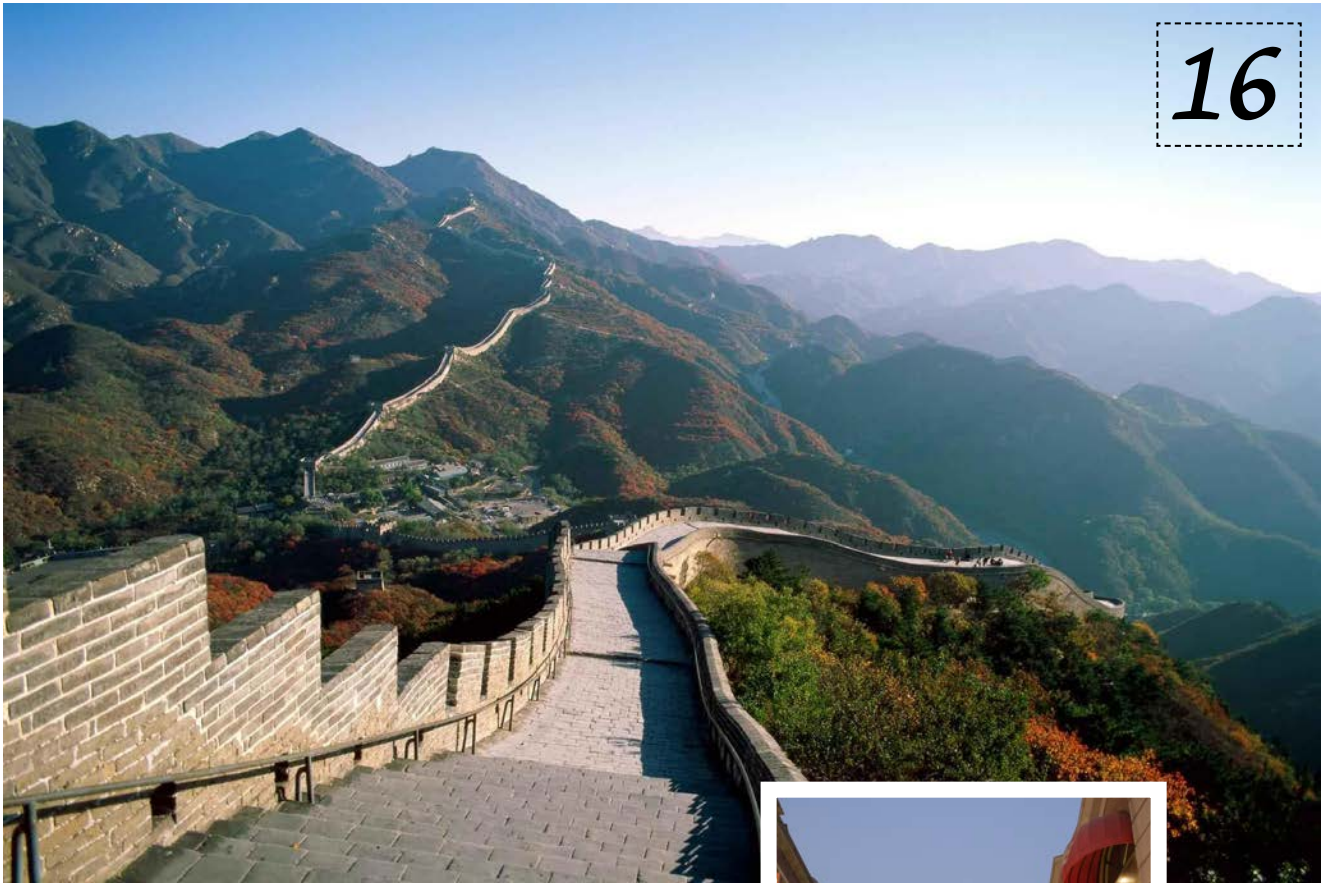
เมื่อวันพฤหัสบดีที่ผ่านมา (22 ก.ย.) มาสเตอร์การ์ด บริษัทด้านเทคโนโลยีและการชำระเงินระดับโลก ได้เปิดเผยดัชนีจุดหมายปลายทางยอดนิยมของโลก ประจำปี 2016 (Master Card Global Destination Cities Index) ที่แสดงให้เห็นว่ากรุงเทพมหานครได้ขยับขึ้นมาแข่งหน้ากรุงลอนดอนในการจัดอันดับเมืองที่มีชาวต่างชาติมาเยือนมากที่สุดในโลกแล้ว ทั้งนี้คาดว่า กรุงเทพฯ เมืองหลวงของไทยจะมีชาวต่างชาติจำนวน 21.47 ล้านคนในปี 2016 ซึ่งมากกว่ากรุงลอนดอนที่อยู่ในอันดับสอง ด้วยยอด 19.88 ล้านคน

CONTENTS

VOL. 20 / NOVEMBER 2016

16

TRAVEL TIPS
ไปย้อนอดีต...เส้นทางสายไหมที่เฉียนโจว (2) 08

ARCHITECTURE STORY OF CHINA
กำแพงเมืองจีน 16

LAND OF CULTURE & ADVENTURE
ผจญภัยสุดขอบฟ้าที่หู่เป่ย์ ตอนที่ 1 25

CHINA TRIP
เที่ยวเมืองหลวง “เป่ย์จิง” 31

CHINA MARKET
ลงทุนในหุ้น IPO แดนมังกร ผลตอบแทนสูง..... 36

EAST Meets WEST
วันฮาโลวีน vs เทศกาลวิญญาน..... 38

25

LEGEND OF A WARRIOR
 กวนอู เทพเจ้าแห่งความซื่อสัตย์ 41

INSIDE CHINA
 ตัวออนไลน์... ตัวการทำตลาดหนังจีนป่วน 47

THAI IN CHINA
 มุมมองอนาคตที่สดใสให้นักแสดงไทยในจีน 51

CHINA IN THE CHANGKING WORLD
 ฟิลิปปินส์ จะไปซ้ายหรือขวา ในยุค ดุเตอร์เต้ ? 54

FAST FACTS
 เชิงหนวี.. สาวขึ้นคานคุณภาพเกรด A 58

THE LEGEND OF THE HEROES
 ยอดบุรุษเซียวฟง..... 62

กิจกรรมสัปดาห์วิทยุเชียงใหม่ เริ่มต้นขึ้นแล้ว

กิจกรรมสัปดาห์วิทยุเชียงใหม่ ซึ่งมีกำหนดจัดเป็นเวลา 5 วันได้เริ่มขึ้นที่กรุงเทพมหานคร ในเช้าวันที่ 21 กันยายน 2559 นี้ กิจกรรมครั้งนี้ร่วมกันจัดขึ้นโดย สำนักงานสารนิเทศแห่งรัฐบาลประชาชนนครเชียงใหม่ สถานีวิทยุโทรทัศน์เชียงใหม่ บริษัท Ostar International Media Group และ สถานีวิทยุ Like FM 103

ภายในงานได้รับเกียรติจาก นาย สวี เวย (Xu Wei) โฆษกและรองอธิบดีสำนักงานสารนิเทศรัฐบาลประชาชนนครเชียงใหม่ ร่วมกับ ดร.มุสตี ตามไท รักษาการแทนผู้อำนวยการกรุงเทพมหานคร นายหยาง จั้วผั้น เลขาธิการฝ่ายสารนิเทศ สถานเอกอัครราชทูตสาธารณรัฐประชาชนจีนประจำประเทศไทย รวมไปถึง พ.อ. ชาญชัย วิจิตสรไกร ผู้อำนวยการกองการสื่อสาร สถานีวิทยุกระจายเสียงจเรทหารสื่อสาร 2 คุณกวนารถ ณ สงขลา อุปนายกสมาคมผู้สื่อข่าวไทย-จีน อ.กอบกิจ ประดิษฐ์ผลพานิช คณบดีคณะนิเทศศาสตร์ ม.ธุรกิจบัณฑิตย์ และตลอดจนแขกผู้มีเกียรติอื่นๆ กว่า 30 คนได้เข้าร่วมพิธีเปิดและร่วมแสดงความยินดี

รายการวิทยุของสัปดาห์วิทยุเชียงใหม่ครั้งนี้จะออกอากาศผ่านวิทยุ Like FM 103 และเครือข่ายในต่างจังหวัด ตั้งแต่วันที่ 21 จนถึงวันที่ 25 กันยายนนี้ รวมทั้งสิ้น 5 วัน ในช่วงเวลา 20.20-20.45 น. กิจกรรมครั้งนี้จะทำให้ท่านผู้ฟังรายการได้สัมผัสถึงความเป็นเชียงใหม่

ใน 5 ตอนด้วยกัน ทั้งจุดท่องเที่ยวที่น่าสนใจ อาหารเลิศรส วัฒนธรรม นวัตกรรมวิทยาศาสตร์เทคโนโลยี และพัฒนาการด้านกีฬาของเชียงใหม่ รวมไปถึงได้รับทราบถึงความหลากหลาย ความมุ่งมั่น ใจกว้าง โอบอ้อมอารี และมนต์เสน่ห์ของเชียงใหม่

นอกจาก Like FM 103 แล้ว ท่านผู้ฟังยังสามารถรับฟังรายการวิทยุของสัปดาห์วิทยุเชียงใหม่ครั้งนี้ได้ผ่านเว็บไซต์ www.103likefm.com และเฟสบุ๊ค <https://www.facebook.com/103LikeFM> ของ Like FM 103 ได้อีกด้วย

กรุงเทพมหานครกับมหานครเชียงใหม่ได้เจริญสัมพันธภาพเป็นเมืองพี่เมืองน้องกันเมื่อเดือนพฤษภาคมที่ผ่านมา สองมหานครได้ขยายการแลกเปลี่ยนความร่วมมือทางด้านวัฒนธรรมอย่างต่อเนื่อง เพื่อสร้างคุณภาพการต่อการเจริญรุ่งเรืองทางเศรษฐกิจ การพัฒนาอย่างมั่นคง และการอำนวยความสะดวกซึ่งกันและกันระหว่างไทยกับจีน สัปดาห์วิทยุเชียงใหม่เป็นหน้าต่างสำคัญในการเผยแพร่ข่าวสารสู่โลกภายนอกของเชียงใหม่ นับตั้งแต่ปี 2016 เป็นต้นมา โดยกิจกรรม“สัปดาห์วิทยุเชียงใหม่” จะร่วมมือกับสถานีวิทยุกระจายเสียงของประเทศต่างๆ สื่อสารให้ผู้ฟังได้รับรู้จิตใจแห่งเชียงใหม่และวัฒนธรรมของจีน ในช่วง 10 กว่าปีที่ผ่านมา กิจกรรม“สัปดาห์วิทยุเชียงใหม่” ได้จัดขึ้นด้วยความสำเร็จมาแล้วในสหรัฐอเมริกา แคนาดา ออสเตรเลีย นิวซีแลนด์ อิตาลีและตุรกี ตามลำดับ

กระทรวงพาณิชย์จีน จัด 2 งานแสดง สินค้าจีนยิ่งใหญ่

ภาครัฐ ภาคเอกชนจีน ผนึกกำลังจัดงานแสดงสินค้าจีน 2 งานอย่างยิ่งใหญ่ ได้แก่ “งานแสดงสุดยอดสินค้าคุณภาพจากประเทศจีน ครั้งที่ 7 (The 7th China Products Show 2016) จัดโดยกรมพัฒนาการค้า กระทรวงพาณิชย์แห่งสาธารณรัฐประชาชนจีน และงานแสดงสินค้าอาเซียน-จีน ครั้งที่ 6 (The 6th China-ASEAN (Thailand) Commodity Fair - CACF) ที่จัดโดยศูนย์การค้าต่างประเทศของจีน ในวันที่ 22-24 กันยายน ที่ผ่านมา ณ อิมแพค เมืองทองธานี

น.ส. สวี ให้เถา ผู้อำนวยการกรมพัฒนาการค้า กระทรวงพาณิชย์ แห่งสาธารณรัฐประชาชนจีน กล่าวว่า เชื่อมมั่นว่างานครั้งนี้จะดึงดูดจำนวนผู้เข้าชมได้มากกว่าครั้งที่แล้วและช่วยจีนรักษาฐานการค้าในอาเซียนไว้ได้เป็นอย่างดี เนื่องจากไทยเป็นตลาดที่มีศักยภาพด้านการค้าการลงทุนในภูมิภาคนี้ ขณะที่มูลค่าการค้าการนำเข้า และการส่งออกระหว่างจีนและไทยมีเพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่อง อีกทั้งภาคธุรกิจของจีนยังให้ความสำคัญกับนโยบายเขตเศรษฐกิจพิเศษหรือเขตการค้าชายแดนใหม่ของไทย โดยมีกรณีผลักดันผู้ประกอบการจีนให้ลงทุนในเขตนี้มากขึ้น หวังสร้างฐานการตลาดไทยเป็นศูนย์กลางสินค้าจีนในภูมิภาคอาเซียน และเชื่อว่าจะทำให้มูลค่าการค้าในภูมิภาคนี้เพิ่มขึ้นในอนาคตตามนโยบายเส้นทางเชื่อมต่อโยงทางการค้าใหม่ของจีน (One Belt, One Road)

ด้านนายเหวิน จื้อปิน รองประธานกรรมการบริษัท เวิร์ดเด็คซ์ เพียวรา มิลาโน่ เอ็กซิซิชั่น (กวางโจว) จำกัด เปิดเผยว่า ปีที่แล้วมีบริษัทเข้าร่วมจัดแสดงว่า 100 รายและกว่า 70% ได้แสดงความเห็นในเชิงบวกต่อการจัดงาน วัตถุประสงค์ของผู้เข้าร่วมงานครั้งนี้ต้องการศึกษาการดำเนินธุรกิจในประเทศไทยและการทำงานร่วมกับผู้ประกอบการชาวไทย รวมถึงถือโอกาสนี้เยี่ยมชมตลาดขายส่งในไทย นอกจากนี้ไทยแล้วกลุ่มผู้ประกอบการยังหวังว่าจะขยายตลาดไปสู่อาเซียนต่อไปในอนาคตข้างหน้าด้วย ส่วนสินค้าเด่นที่นำมาคือกลุ่มเครื่องใช้ไฟฟ้าแบรนด์ชั้นนำ สินค้าที่เป็นไฮไลท์ คือ เครื่องใช้ไฟฟ้าที่คิดสรรและได้รับการรับรองคุณภาพจากเมืองซุ่น

เต๋อ เมืองจิ่งซาน รวมทั้งสินค้าคุณภาพในกลุ่มอุตสาหกรรมต่างๆ ได้แก่ เครื่องจักรอุตสาหกรรมและผลิตภัณฑ์เครื่องจักรกล อุปกรณ์และเครื่องมือก่อสร้าง เครื่องใช้ไฟฟ้าและสินค้าอิเล็กทรอนิกส์ เครื่องใช้ในครัวเรือน เครื่องหนัง-เครื่องแต่งกาย ของขวัญ-ของขวัญ สินค้าไลฟ์สไตล์ และสินค้าอุปโภคบริโภคต่างๆ เป็นต้น ซึ่งมาจากหลากหลายมณฑล เช่น มณฑลกวางตุ้ง มณฑลอานฮุย นครเซี่ยงไฮ้ นครปักกิ่ง มณฑลเหอหนิง มณฑลฝูเจี้ยน มณฑลเสฉวน เป็นต้น

หัวข้อสัมมนาที่น่าสนใจในงานนี้ มีทั้งเรื่องการแสวงหาโอกาสการค้า สินค้าและบริการระหว่างประเทศสำหรับผู้ประกอบการ SMEs ไทย, Shipping จีน-ไทย / ไทย-จีน กลยุทธ์บุกตลาด ... หาสินค้าจีน และการนำเข้า-ส่งออก ไม่ยากอย่างที่คิด, คุยอีคอมเมิร์ซในหัวข้อ “วางแผนทัพ ลุยแดนมังกร”, “ฮวงจู้ ธุรกิจร่ำรวย” ด้วยการบริหารถูกคน ถูกงาน ถูกทำเล” เทคนิคเด็ด สั่งจองของออนไลน์จากจีนอย่างไร ไม่ให้เสียเปรียบ, ขยายธุรกิจสู่ตลาดออนไลน์กับลาซาด้า, “E-commerce Trend and Alibaba.com” จะซื้อ จะขายกับโลกออนไลน์อย่างไร ให้เกิดผล, การตลาดแหวกแนวแบบ “บ่นน้อย ต่อยหนัก”, “ฮวงจู้” กับการจัดการบริหารองค์กร และธุรกิจใดจะรอด ไม่รอด ปี 2017

ผู้สนใจข้อมูลเพิ่มเติมสามารถเข้าไปดูได้ที่ www.chinaproductshowbkk.net

เรียบเรียงและรายงาน: อรอนงค์ อรุณเอก

TOFUSAN

รุกตลาดนมถั่วเหลืองออร์แกนิก ตอบโจทย์คนรักสุขภาพ

เปิดตัวเป็นบริษัทแรกและเจ้าเดียวในประเทศไทย

บริษัท โทฟูซัง จำกัด ผู้ผลิตและจำหน่ายนมถั่วเหลืองจากถั่วเหลืองแท้ 100% หวานน้อย โปรตีนสูง อร่อย สดใหม่ทุกวัน จัดงานแถลงข่าวเปิดตัวนมถั่วเหลืองจากถั่วเหลืองออร์แกนิก โทฟูซัง 4 รสชาติใหม่ ได้แก่ รสดั้งเดิมผสมฟองเต้าหู้ สูตรผสมงาดำและงาขาว รสหวานน้อย และรสจืด ที่สำคัญปลอดสารเคมี ไม่ผสมน้ำมัน ไม่ผสมนมผง และไม่ใส่วัตถุกันเสีย หวังรุกตลาดใหม่โดยใช้ถั่วเหลืองออร์แกนิกเจ้าแรกของประเทศไทย

นายสุรนาม พานิชกร กรรมการผู้จัดการ บริษัท โทฟูซัง จำกัด เผยว่า “โทฟูซัง มีจำหน่ายในโมเดิร์นเทรดระดับพรีเมียม เช่น วิลล่ามาร์เก็ต ฟู้ดแลนด์ และเดอะมอลล์ จากนั้นขยายไปเทสโก้ โลตัส บิ๊กซี เซเว่นอีเลฟเว่น และล่าสุด

ขยายเข้าแฟมิลี่ มาร์ท และมินิ บิ๊กซี นอกจากนี้ยังได้มีโอกาสขายในโรงเรียน ซึ่งผลตอบรับดี อนาคตคงขยายตามโรงเรียนและโรงพยาบาลมากขึ้น และมีบริการโทฟูซัง เดลิเวอรี่จัดส่งฟรีเมื่อสั่งสินค้า 500 บาทขึ้นไป ปัจจุบันมีนมถั่วเหลืองจำหน่าย 2 รูปแบบ คือ นมถั่วเหลืองพาสเจอร์ไรซ์ขวดพลาสติก และนมถั่วเหลืองสเตอริไลซ์ขวดแก้ว และเปิดตัวนมถั่วเหลืองโทฟูซังจากถั่วเหลืองออร์แกนิก 4 รสชาติใหม่ ได้แก่ รสดั้งเดิมผสมฟองเต้าหู้ สูตรผสมงาดำและงาขาว รสหวานน้อย และรสไม่ผสมน้ำตาล ที่สำคัญไม่ใส่สารกันบูด ไม่ใส่น้ำมัน ไม่ใส่นมผง และปลอดสารเคมีอย่างแน่นอน ซึ่งตั้งเป้าภายในปีนี้จะเพิ่มอีก 3 รสชาติ ได้แก่ นมถั่วเหลืองออร์แกนิก รสออริจินอล รสฮอกไกโดเลมอน รสชาเขียว

นมถั่วเหลืองจากถั่วเหลืองออร์แกนิก โทฟูซัง ใช้กรรมวิธีคั้นสด 100% ซึ่งเป็นกรรมวิธีการผลิตแบบดั้งเดิม ผลิตจากถั่วเหลืองคุณภาพดีที่ไม่ตัดแต่งพันธุกรรม ปลูกโดยวิธีเกษตรอินทรีย์ ซึ่งเป็นการปลูกโดยไม่ให้มีการปนเปื้อนของสารเคมีหรือวัตถุสังเคราะห์ในทุกระยะ รวมถึงเมล็ดพันธุ์ที่ไม่ตัดต่อทางพันธุกรรม ตั้งแต่ปุ๋ยที่ทำจากธรรมชาติ ไม่ใช้สารเคมีทั้งสิ้น เมื่อทานผลิตภัณฑ์ที่เป็นออร์แกนิก ผู้บริโภคจะได้รับสารอาหารที่มีประโยชน์สูงมากกว่าอาหารทั่วไป เนื่องจากคุณค่าทางโภชนาการยังคงสมบูรณ์ ทำให้ปลอดภัยและเป็นมิตรต่อผู้บริโภค อีกทั้งยังได้รับการรับรองตรา USDA Organic ที่ได้รับการรับรองจากสหรัฐอเมริกาอีกด้วย

โทฟูซัง ยังให้ความสำคัญใส่ใจในทุกรายละเอียดจึงได้คัดสรรถั่วเหลืองเมล็ดใหญ่พิเศษคุณภาพดี ซึ่งมีโปรตีนสูงกว่าถั่วเหลืองทั่วไป ผสานกับวัตถุดิบชั้นเยี่ยมอื่นๆ จากธรรมชาติ เช่น ฟองเต้าหู้สดที่ให้โปรตีนสูง หรืองาขาวและงาคั่วบดแท้ๆ ที่มากด้วยคุณค่าของแคลเซียมนำมาผ่านการฆ่าเชื้อแบบพาสเจอร์ไรส์ และสเตอริไลซ์ด้วยเทคโนโลยีล่าสุด ทำให้ได้นมถั่วเหลืองสดใหม่มีคุณภาพดี และเก็บรักษา

ได้นาน สามารถดื่มได้ทั้งแบบร้อนและแบบเย็น และยังได้รับการรับรองคุณภาพจากองค์กรด้านอาหารชั้นนำระดับโลกต่างๆ จึงทำให้โทฟูซังเป็นนมถั่วเหลืองที่ยังคงความหอมแบบถั่วเหลืองคั้นสด รสชาติเยี่ยม มีประโยชน์สูง ให้คุณอิ่มอร่อยได้ทุกที่ทุกเวลา

สำหรับนมถั่วเหลืองโทฟูซังจากถั่วเหลืองออร์แกนิก 4 รสชาติใหม่ ได้แก่ รสดั้งเดิมผสมฟองเต้าหู้ สูตรผสมงาดำและงาขาว รสหวานน้อย และรสจืด สามารถหาซื้อรับประทานได้แล้วที่ เทสโก้ โลตัส, บิ๊กซีซูเปอร์ เซ็นเตอร์, ท็อป มาร์เก็ต, เดอะมอลล์, แม็กซ์แวลู, โกลเด้น มาร์เก็ต, เลมอน ฟาร์มและร้านค้าชั้นนำทั่วไป หรือสามารถสั่งซื้อผลิตภัณฑ์ของโทฟูซัง และส่งตรงถึงบ้านได้ผ่านสามช่องทางดังนี้ ไลน์ไอดี [tofusandelivery](https://www.tofusandelivery.com), โทรศัพท์ 091 775 5749 และอีเมล tofusandelivery@gmail.com

ฮกเกี้ยน..เที่ยวไปเขียนไป

ไปย้อนอดีต... เส้นทางสายไหมที่เจเวียนโจว (2)

สถานที่ที่ดึงดูดใจพากันผู้อ่านไปย้อนอดีตเมืองเจเวียนโจว ในฐานะที่เป็นต้นทางและปลายทางเส้นทางสายไหมมีอยู่ 2 แห่ง ซึ่งแน่นอนจะต้องมีประวัติเกี่ยวข้องกับการเดินทางในยุครอบราณ แห่งแรกคือพิพิธภัณฑ์เรือ แห่งที่สองคือศาลเจ้าศักดิ์สิทธิ์ที่นักเดินทางต้องมาทำพิธีบูชาก่อนออกเดินทางเรือทุกครั้ง

ข้อมูลที่อ่านก่อนเดินทางบอกว่า พิพิธภัณฑ์เรือที่เราจะไปตั้งอยู่ใกล้ทะเลสาบตงหู แต่ทะเลสาบตงหูอยู่ไหน? ไม่รู้.. รู้แต่ว่าต้องไป.. พอสาย ๆ เที่ยววัดโคหยวนเสร็จก็ออกมาตั้งหลักเหลียวซ้ายแลขวาอยู่ที่หน้าวัด เกือบจะหลุดปาก “ตู้ยู่ฉี..” คำที่ใช้หากินก่อนถามทางอยู่ที่เดียว สามีกก็เหลือบไปเห็นป้ายใหญ่ ๆ เขียนอักษรจีนตัวโต ๆ อ่านว่า “เจเวียนโจววาน..กุฉวาน..ฉินเสี่ยววาน” เวลาแปลต้องแปลกลับหัวจากท้ายมาหน้าความว่า “หอแสดงเรือโบราณอ่าวเจเวียนโจว” ป้ายนี้ติดอยู่หน้าอาคารหลังหนึ่งติดกับประตูวัดโคหยวนนี่เอง !

ดีใจชะยิ่งกว่าถูกล็อตเตอร์ (ไม่รู้หรือกว่าแค่ไหน เพราะไม่เคยซื้อ) แต่ยังรู้สึกงงไม่หาย ว่ามันย้ายจากทะเลสาบตงหฺมาอยู่ใกล้ ๆ เราตรงนี้ตั้งแต่เมื่อไหร่? สุดท้ายก็ต้อง “ตุ้ยปู้ฉี..” อยู่ดี ถามชาวบ้านแถวนั้นได้ความว่า หอที่เห็นอยู่นี้เป็นหอจัดแสดงเรือโบราณลำหนึ่งขุดพบเมื่อปี 1974 จากทะเลหน้าอ่าวเมืองเฉียนโจว เปิดให้ชมมานานแล้ว แต่ที่ทะเลสาบตงหฺมาเป็นอีกแห่งหนึ่ง..ใหม่กว่า..ใหญ่กว่า..ให้เรื่องราวละเอียดล่อกว่า.. เกี่ยวกับการค้าและการเดินเรือของจีนในยุคโบราณ

พอได้ข้อมูลเพิ่มเติมก็ยิ่งดีใจ เพราะทันทีที่รู้ว่าที่นี่เป็นที่จัดแสดงเรือก็รู้ทันทีว่าเราจะอยู่ที่นี้แหละ ไปที่โน่นถึงจะมีข้อมูลเยอะ แต่เยอะเกินไปก็ต้องการข้อมูลเป็นของแห้งลึดูของจริง ๆ เป็น ๆ เห็นกับตาไม่ได้ ที่สำคัญเวลาก็มีไม่มาก ดูเรือเสร็จยังกะจะไปดูศาลเจ้าอีกแห่ง คิดแล้วก็ชวนกัน “ซ่ายหัน..หน้าเดิน” ไม่ก็ลืบทักก็เข้าประตูอาคารที่ว่า เอ้า..โชคดีชะอีก เขาเปิดให้ดูฟรีไม่เสียสตางค์

ตัวอาคารมีขนาดย่อม ๆ ใหญ่กว่าเรือลำเก่าที่ตั้งโชว์อยู่ข้างในเพียงเล็กน้อย พอก้าวข้ามประตูก็เจอห้องเรือลำเบ้อเรอตั้งอยู่ตรงหน้า เป็นเรือลำเก่าโบราณลำใหญ่กินพื้นที่เกือบเต็มห้อง รอบ ๆ ใช้เป็นที่แขวนภาพและจัดแสดงวัตถุสิ่งของที่พบในเรือ ผู้ชมต้องเดินอ่านเดินชมไปเรื่อย ๆ จนครบรอบก็จะถึงบันไดพาขึ้นชั้นสองพอดี ขึ้นไปแล้วคราวนี้เราจะอยู่ในระดับสูงกว่าห้องเรือ มองลงไปจะเห็นโครงสร้างส่วนต่าง ๆ ภายในเรือได้ชัดเจน ขณะที่ทำพาเดินวนรอบลำเรือ สมองก็เอาภาพที่เห็นตรงหน้าไปปะติดปะต่อกับข้อมูลที่อ่านจากชั้นล่าง จินตนาการภาพการเดินเรือในยุคนั้นออกมาเสียเป็นตุเป็นตะ

ตามข้อมูลที่อ่าน.. นานน้ำโดยรอบเมืองเฉียนโจวพบซากเรือโบราณเป็นจำนวนมาก แต่เรือลำที่

นำมาจัดแสดงนี้เป็นเรือที่มีขนาดใหญ่ที่สุด ขุดพบได้จากทะเลบริเวณอ่าวหูโจว ดูจากโครงสร้างหลัก ๆ ของเรือและฝีมือในการประกอบเรือแล้วแน่ใจได้ว่าเป็นฝีมือของช่างต่อเรือเมืองเฉียนโจวในยุคซ่งใต้ อายุประมาณ 700-800 ปี เป็นเรือลำเก่าไม้ขนาดความยาว 24.5 เมตร กว้าง 9.5 เมตร มีดาดฟ้าเรือ มีเสากระโดงสำหรับกางใบเรือ 3 ลำ กระดุกเรือทำด้วยไม้สน ท้องเรือกันเป็นห้อง ๆ เพื่อว่าหากน้ำเข้าห้องไหนก็วิดน้ำออกเฉพาะห้องนั้นแล้วรีบอุดรูรั่วทันทีก่อนที่เรือจะอัปปาง การกันห้องเรือเป็นห้อง ๆ ถือเป็นการค้นพบใหม่ที่ก้าวหน้ามาก ช่วยให้การเดินทะเลมีความปลอดภัยมากขึ้น แม้แต่เรือเดินสมุทรทันสมัยยุคใหม่ก็ต้องใช้หลักการแบ่งท้องเรือเป็นห้องแบบที่เห็นนี้

สิ่งของที่พบในเรือมีสมอเรือขนาดใหญ่ 3 อันทำด้วยไม้ เหล็ก และหิน เครื่องปั้นดินเผาซึ่งเป็นสินค้าส่งออกสำคัญของจีนเป็นจำนวนมาก พบเหรียญกษาปณ์ยุคซ่งเหนือซ่งใต้และยุคถังปน ๆ กันอยู่พบตัวหมากรุกจีน 6 ตัว.. ซ่าง ม้า และปืนใหญ่ มีไม้หอมและสมุนไพรอีกจำนวนหนึ่ง นอกจากนี้ยังมีแผ่นหินแกะสลักคำสอนของศาสนาอิสลาม พรหมณ์ลัทธิยูดาห์ (ศาสนายิว) อีกนับร้อยแผ่น

หลักฐานทั้งหมดให้การยืนยันอีกครั้งว่า เฉวียนโจวเป็นท่าเรือสำคัญของจีนในยุคโบราณ ชาวเรือที่นี่มีความสามารถในการต่อเรือที่ก้าวหน้าสามารถต่อเรือขนสินค้าไปขายได้ถึงแดนไกล ขณะเดียวกันพ่อค้าจากแดนไกลก็แล่นเรือมาค้าขายถึงเฉวียนโจว นำลัทธิศาสนาต่างถิ่นมาให้คนจีนด้วย

นอกจากอาคารแสดงเรือเมื่อแดดใกล้ร่มลมใกล้ตกเกือบ ๆ ปายสาม เลิก ๆ ลัก ๆ จะรีบหาทางไปศาลเจ้าโดยเร็ว แต่ทำอิท่าไหนไม่รู้คะ "ด้อยบู๊ฉี.." ก็แล้ว..ไม่ต่ำกว่า 4-5 ครั้ง แต่ทุกครั้งเจ้าถิ่นกลับชี้ไปคนละทิศละทาง ทำให้เราเดินวนไปเวียนมาจนเหนื่อย กว่าจจะรู้ว่าที่แท้สื่อความไม่ตรงกัน เราเองเรียกชื่อสถานที่ไม่ถูกชาวบ้านเองก็ไม่เข้าใจเรา..มันเลยยุ่ง แต่ไม่เป็นไรคะ.. สุดท้ายก็ไปถึงจนได้อยู่ดี

ระหว่างที่หลงทางก็ไม่ได้หลงเปล่า ๆ นะคะ มีอะไรดี ๆ มาฝากกำลังจะเล่าให้ฟังนี้แหละคะ คือมีอยู่ช่วงหนึ่งที่เราต้องเดินผ่านย่านการค้าจำหน่ายสินค้าทันสมัยประเภทเสื้อผ้า กระเป๋า รองเท้า ทั้งบุรุษและสตรี มองผ่าน ๆ มีส่วนคล้ายร้านค้าย่านสยามสแควร์บ้านเรา แต่ร้านของเขาเป็นตึกแถว 2 ชั้นเก่าแบบคลาสสิก หน้าร้านปูกระเบื้องเป็นทางเดินตลอดทาง ข้างบนทำเป็นซุ้มหลังคาไว้กันแดด ร่มรื่นชวนเดินจนเผลอคิดว่ากำลังเดินอยู่ที่ภูเก็ต เพราะจำได้ว่าที่ภูเก็ตก็มีสิ่งปลูกสร้างคล้าย ๆ แบบนี้ เป็นสถาปัตยกรรมสไตล์บะบ๋า-ยะหยาซึ่งได้รับอิทธิพลจากชาวฮกเกี้ยนอพยพผสมกับวัฒนธรรมมาเลย์ซึ่งผู้เขียนชอบมาก ระหว่างที่เดินตาก็ชำเลืองดูสินค้าในร้านไปแบบไม่สนใจนัก แต่ฉับพลันทันใดนั้นตาก็เกิดสะดุดหยุดลงตรงชุดนอนชายที่แขวนอยู่เต็มราว มีป้าย "9 หยวน" โผล่ขึ้นมาให้เห็นปั๊ง ๆ เมื่อทำหยุดเดิน..มือก็ยื่นไปจับเนื้อผ้าดู ใช้นี่นา.. ผ้าฝ้ายแบบนี้แหละชอบนัก รีบปลดออกจากราวแล้วทาบบนตัวชายหนุ่ม

ที่มาด้วยกัน ไอ้โฮ..ไซส์พอดีเสียด้วย เพื่อให้แน่ใจถามอาหมวยอีกที่ว่าทำไมมันถูกอย่างนี้ อาหมวยบอกว่าละสินค้าหน้าร้อนเตรียมต้อนรับหน้าหนาวคะ.. เหมาะเจาะจริง ๆ เรามั่นคนเมืองร้อนเสียด้วยจ่ายไปทันทีเลยคะ 9 หยวน = 45 บาท แล้วหนีบชุดนอนผ้าฝ้ายเนื้อดี สีดี กุ๊นชายเรียบร้อยก้าวออกจากร้าน ป่านนี้ผ่านไปเกือบหนึ่งปีแล้ว เห็นสามสี่ชุดนอน 45 บาทนี้ที่ไร คิดถึงถนนสายโรแมนติกสายนั้น.. ทุกกกกที่

ศาลเจ้าที่เราตามหามีชื่อเรียกหลายชื่อมาก แต่ละชาติแต่ละภาษาเรียกไม่เหมือนกันทั้งที่เป็นศาลของเจ้าแม่องค์เดียวกัน วันนั้นที่พูดกับชาวบ้านไม่รู้เรื่องก็เพราะเราไปบอกเขาว่าจะไป "ศาลเจ้ามาจู" ซึ่งเขาไม่เข้าใจ ที่นั่นเขาเรียกว่า "เทียนไห่หวัง" คะ ส่วน "มาจู" เป็นชื่อที่คนได้หวนใช้เรียกพอมาที่เมืองไทยยิ่งแล้วใหญ่ เกือบทุกจังหวัดในประเทศไทยมีศาลเจ้าแม่แบบนี้เยอะไปหมด แต่เรียกชื่อต่างกันลิบลับ.. เจ้าแม่ลี้มกอกเหนี่ยวเอเย.. จุยบ่วยเนี้ยเอเย.. เทียนโหวเซี้ยบ้อเอเย.. ไห่ตั้งมาเอเย.. ฯลฯ ถ้าจะให้เข้าใจตรงกันที่สุด ดิฉันว่าเรียกแบบไทย ๆ เลยคะ.. "เจ้าแม่ทับทิม" อ้อทุกคน..เชื่อซี

เรื่องราวของเจ้าแม่ทับทิมหรือเจ้าแม่ลี้มกอกเหนี่ยวเป็นตำนานเล่ากันต่อ ๆ มาว่า ชื่อจริงของเธอชื่อ "หลินโม" (คนจีนแต่จิวออกเสียงว่าลิมมิก) เป็นชาวเมืองเหมยโจวในมณฑลฮกเกี้ยน หลินโมเป็นเด็กฉลาด ถือศีลกินเจ ชอบช่วยเหลือคนอื่นมีความสามารถพิเศษหยั่งรู้ดินฟ้า ใครจะออกเรือจึงต้องมาขอคำปรึกษากับเธอก่อน ส่วนใครประสบภัยกลางทะเลเธอก็จะส่งกระแสจิตและใช้คาถาอาคมไปช่วยไว้ ชาวบ้านจึงทั้งรักทั้งศรัทธาหลินโมมาก เมื่อหลินโมเสียชีวิตลงจึงพากันสร้างศาลเป็นที่สถิตย์ของดวงวิญญาณเพื่อกราบไหว้ ชาวเรือก่อนออกเดินทางก็ต้องมาขอพรที่ศาล

เป็นประเพณี มาสวดขอให้เจ้าแม่คุ้มครองการเดินทางให้ปลอดภัยกลับบ้านโดยสวัสดิภาพ ต่อมาความศักดิ์สิทธิ์ของเจ้าแม่ก็แพร่ออกไปไกลสู่นดินแดนต่าง ๆ โดยเฉพาะดินแดนที่อยู่ติดทะเลซึ่งชาวเรือจากแคว้นอินโจวเดินทางไปถึง

ที่ศาลเจ้าเทียนโหว่งวันนั้น เราเห็นกระเบื้องหลังคาวางซ้อนกันบนพื้นเป็นกอง ๆ บนนั้นเขียนชื่อและที่อยู่ของคนบริจาคเงิน ปรากฏว่าเกือบทั้งหมดเป็นชาวจีนโพ้นทะเลจากฮ่องกง มาเลเซีย สิงคโปร์ ได้หวน (เสียดายไม่เห็นชื่อคนไทย) แสดงว่าชาวจีนโพ้นทะเลเกือบทุกที่ในโลก แม้วันนี้จะไม่ได้เดินเรือแล้วแต่ยังศรัทธาในตัวเจ้าแม่อย่างแรงกล้า ไปไหนที่มีศาลเจ้าแม่อยู่ก็ต้องไปกราบไหว้แล้วบริจาคเงินบำรุงเป็นค่ากระเบื้อง

ศาลเจ้ามาจู่.. ศาลเจ้าแม่ลิ้มกอเหนี่ยว.. ศาลเจ้าแม่ทับทิม.. จะชื่อไหน ๆ อยู่ที่ไหน ๆ ก็ตาม..เหมือนกันหมดค่ะ ภายในศาลจะมีรูปปั้นของเจ้าแม่หน้าตาอวบอ้อมเปี่ยมด้วยเมตตาคล้ายกับเจ้าแม่กวนอิม แต่งองค์ทรงเครื่องเต็มยศแบบเจ้านายชั้นสูงนั่งประทับอยู่ เนื่องจากความเชื่อที่มีต่อ ๆ กันมาว่าเจ้าแม่มีอำนาจศักดิ์สิทธิ์ล่วงรู้เหตุการณ์ต่าง ๆ ได้ล่วงหน้า ชาวบ้านจึงนิยมมากกราบไหว้เพื่อให้เจ้าแม่ช่วยทวยทัก สมมุติว่าคน ๆ นั้นมีปัญหาหัวใจว่ามีหนุ่มหน้า

มนคนหนึ่งมาจีบลูกสาว อยากรู้ให้แน่ ๆ ว่าหนุ่มคนนี้เป็นคนดีมีดี เหมาะกับลูกสาวหรือเปล่า แต่งไปแล้วจะอยู่กับยัดหรือไม่ ? ก็มาคุกเข่าไหว้เจ้าแม่แล้วเล่าเรื่องราวทั้งหมดให้เจ้าแม่ฟัง (เล่าในใจก็พอค่ะเจ้าแม่ได้ยินหมด) เล่าเสร็จก็เอาไม้ 2 ชั้นรูปร่างเหมือนพระจันทร์เสี้ยวประกบกันยกขึ้นอธิษฐานแล้วโยนลงกับพื้น คนจีนเรียกวิธีเสี่ยงทายนี้ว่า “เปยเจียว” คนไทยแต่จิวเรียกว่า “ป๊ะปวย” ถ้าไม้อันหนึ่งคว่ำอันหนึ่งหงายแปลว่าเจ้าแม่เซย์เยส ถ้าไม้หงายทั้ง 2 อันแปลว่าเซย์โน ถ้าคว่ำหมดทั้ง 2 อันนั้นคือโมฆะค่ะ ให้เอาขึ้นมาโยนใหม่ โยนจนกว่าจะได้คำตอบ “เยส” or “โน” จากเจ้าแม่

มีบ่อย ๆ ที่เห็นคน “ป๊ะปวย” ซึ่งตัวเองก็มีคำตอบที่ต้องการอยู่ในใจแล้ว แต่ก็ยังอยากมาเสี่ยงทายเพื่อความแน่ใจกับเจ้าแม่ แต่ไม้ที่โยนขึ้นไปดันตกลงมาได้คำตอบไม่ตรงกับที่ใจต้องการ เช่น ตัวเองก็ไม่ชอบหน้าไอ้หนุ่มที่มาจีบลูกสาวไม่ยากให้ทั้งคู่ได้กัน แต่เจ้าแม่กลับบอกว่าโอเค.. เมื่อไม่ยอมรับคำตอบที่เจ้าแม่ให้ ก็ต้องโยนใหม่ โยนจนได้คำตอบตรงกับใจแล้วก็มักกราบลาเจ้าแม่กลับบ้าน

เฮ้อ.. ก็มีคำตอบอยู่แล้ว จะมารบกวนคาดคั้นเอา กับเจ้าแม่อีกทำไมยยย !?

ตามรอยร้อยปี...

จากบูรพาสู่อุษาคเนย์

จากสวนอักษรสู่การเดินทางจริงในสามดินต่างภาษา มณฑลกว้างตง

หมั่นตฤ ปี ค.ศ. 1917 หญิงหม้ายชาวเหมยเขียนวัย 42 ร่างเล็กบอบบาง หากแต่จิตใจกล้าแกร่ง พาลูกชายวัย 13 ปี (นับแบบจีน) ออกเดินทางจากบ้านเกิด มุ่งสู่โพ้นทะเล ที่หมายถึง เมืองปัตตาเวีย ใน 'อินเดียนตะวันออกของดัทช์' เพื่อตามหาลูกชายคนโต แม่ลูกออกเดินทางไปในขณะที่มีผู้ชำนาญทางนำไปด้วยเรือประทุนที่แล่นไปบนลำน้ำเหมยเจียง

เด็กชายวัย 13 ปีผู้นั้น เติบโตขึ้นเป็นบุรุษอาชาไนยผู้สู้ชีวิตอย่าง ยิบตาในดินแดนโพ้นทะเล จากเด็กฝึกงานในร้านค้าส่งขนาดใหญ่ สู่เสมือน โรงงานแป้งมันในชนบทเกาะชวา เคยเป็นครู เป็นเจ้าของร้านค้าเล็กๆ แต่เมื่อสบโอกาสที่เปิดทางให้เขาก้าวเข้าสู่แวดวงงานด้านวัฒนธรรมที่ เมืองสยาม เขาไม่รีรอที่จะไขว่คว้าโอกาสนั้นไว้ในทันที

เขาคือ 'อู๋จี้เยี่ยะ' นักหนังสือพิมพ์จีนโพ้นทะเลนามกระเดื่องแห่ง อุษาคเนย์กลางศตวรรษที่ 20 เจ้าของผลงานเขียนอัตชีวประวัติชุด 'จากบูรพาสู่อุษาคเนย์' (ภาคแรก และภาคหลัง) และ '60 ปีโพ้นทะเล' หนังสือ ๒ ชุดที่มี 'คุณูปการ' อันสูงค่าในสายตาของนักประวัติศาสตร์ จีนสมัยใหม่ และประวัติศาสตร์ดินแดนอุษาคเนย์ในช่วงหัวเลี้ยวหัวต่อ จากยุคอาณานิคมสู่ความเป็นเอกราช และในความรู้ของลูกจีนที่ กระจายใคร่เรียนรู้ประวัติศาสตร์และประสบการณ์ที่มีสีสันและชีวิต ชีวาของบรรพชน

ดร. วาสนา วงศ์สุรวัฒน์ นักจีนศึกษาชั้นนำ แห่งคณะอักษรศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย กล่าวไว้ในคำนิยมของ ‘จากบูรพาสู่อาเซียน’ ว่า “...ท่านมีความสามารถในการนำเสนอมุมมองเกี่ยวกับความเปลี่ยนแปลงของโลกและชีวิต ตลอดจนพัฒนาการทางประวัติศาสตร์การเมืองทั้งในประเทศจีน ประเทศไทย และพื้นที่อื่นๆ ในภูมิภาคอาเซียนได้ในฐานะที่เป็นทั้ง ‘คนใน’ และ ‘คนนอก’ ในเวลาเดียวกัน... ท่านมีมุมมองที่เป็นสากลและเป็นคนที่มีลักษณะ cosmopolitan สูงมาก สามารถเขียนเรื่องเมืองจีนให้คนไทยเข้าใจได้มากพอๆ กับที่เขียนเรื่องเมืองไทย สิงคโปร์ และอินโดนีเซีย ให้คนจีนอ่านเข้าใจ เพราะตัวท่านเองมีความเข้าใจในวิถีชีวิต ค่านิยม และโลกทัศน์ของทั้งคนจีนคนไทย และสมาชิกร่วมภูมิภาคชาติอื่นๆ เป็นอย่างดี...”

เยือนบ้านเกิดท่านอู๋ เมืองเหมยโจว นครหลวงคนฮากกา

ท่านอู๋จี้เยี่ยะเกิดในปลายราชวงศ์ชิง ที่เมืองเหมยเซียน (หม่อยเยี่ยน ในสำเนียงฮากกา) ปัจจุบัน คือ เมืองเหมยโจว นครหลวงของคนฮากกา

ในทริปนี้ ได้เชิญ ดร. เสี่ยวเหวินผิง นักวิชาการด้านประวัติศาสตร์แห่งสถาบันเทคโนโลยีเจี๋ยอิ่ง บรรยายสรุปความเปลี่ยนแปลงในรอบ 100 ปีของเมืองเหมยโจว (1917-2017) เพื่อให้ทุกท่านได้มีภาพของเมืองเหมยเซียนที่ท่านอู๋จี้เยี่ยะจากมาในวัย 13 ปี เปรียบเทียบกับภาพของเมืองเหมยโจวในทุกวันนี้

จุดเด่นของทริปนี้ คือ การเดินทางบนเส้นทางชนบทที่ขนานไปกับลำน้ำเหมยเจียง ซึ่งท่านอู๋ได้บรรยายเรื่องราวและบรรยากาศการล่องเรือไปบนลำน้ำเหมยเจียงไว้อย่าง

ละเอียด ผู้ร่วมเดินทางจะได้เห็นเมืองซ่งโจว ซึ่งมีท่าเรือนำพาคนฮากกาตั้งต้นออกเดินทางสู่พื้นที่ทะเลที่สำคัญและชมทัศนียภาพของจุดบรรจบแห่งแม่น้ำ 3 สายที่รวมกันเป็น ‘แม่น้ำห่านเจียง’ ที่ไหลลงสู่เมืองแต้จิ๋ว จนไปออกสู่ทะเลที่ปากน้ำซัวเถา

ท่องเที่ยวบ้านดิน-ถูโหลว เยือนเมืองแต้จิ๋ว-ซัวเถา

จบทริปที่ กวางโจว ประตูลีนาภาคใต้ที่กำลังเจริญก้าวไกล

แม้ว่าเส้นทางที่ท่านอู๋แล่นเรือจากบ้านเกิดสู่ปากน้ำที่เมืองซัวเถาเมื่อปี 1917 มิได้ มีการกล่าวถึง ‘บ้านดิน-ถูโหลว’ บ้านป้อมปราการ สัญลักษณ์บอกเล่าประวัติศาสตร์การอพยพย้ายถิ่นของชาวฮากกา ซึ่งเพิ่งได้รับการเชิดชูขึ้น จากช่วงทศวรรษ 1990 เป็นต้นมา ทั้งได้รับการจัดเป็น ‘มรดกโลก’ โดยยูเนสโก หากแต่ทริปนี้ จะนำทุกท่านไปเยือนกลุ่มบ้านดินที่ตั้งอยู่ในทัศนียภาพที่งดงามที่ตำบลลูซื่อ อำเภอยังตั้ง ซึ่งเป็นบ้านเกิดของโอวบุ๋นฮั้ว ผู้ผลิต ยาหม่องตราเสือ อันลือชื่อ และเจ้าของกิจการหนังสือพิมพ์ตระกูลชิง (ชิงเสียนเยอะเป่า ในไทย) ซึ่งได้รับการกล่าวถึงไว้

มากใน ‘จากบูรพาสู่อุซาคเนย์’ เราจะได้เยือน พิพิธภัณฑิ์โอบุนโนฮัว-โอบุนปา สองพี่น้อง ชาวฮากกาหย่งตั้งผู้เกรียงไกรในพม่า สิงคโปร์ และทั่วแดนอุซาคเนย์ในศตวรรษที่ 20 และ ชมหมู่บ้านตระกูลโอบุที่ยังอยู่ในสภาพสมบูรณ์ และเป็นบ้านเกิดของบัณฑิตผู้มีชื่อเสียงหลาย ท่าน รวมทั้งอดีตรัฐมนตรีคลังของสิงคโปร์ด้วย

จากเมืองซูซี เราจะกลับเข้าสู่เส้นทางเดินเรือประทุนที่ท่านอุ้มาแล้วที่เมืองแต้จิ๋ว ซึ่งมีแม่น้ำหนานเจียงอันกว้างใหญ่ไหลผ่าน และมีการสร้างสะพานในรูปแบบที่เป็นเอกลักษณ์มาก คือ สะพานเซียงจื่อ ต่อม่อนับสิบทอดตัวจากสองฟากฝั่งของแม่น้ำ เข้าหากัน ผู้ปกครองเมืองแต้จิ๋วหลายยุคหลายสมัยได้ต่อเติมเสริมแต่งต่อม่อเหล่านี้ให้เป็นศาลาชมน้ำ มีชื่อของศาลาแต่ละหลังและบทกวีประกอบ ตรงกลางของลำน้ำ เชื่อมศาลาของสองฟากฝั่งน้ำเข้าหากันด้วยเรือท้องแบน 18 ลำ ที่สามารถเปิดออกเมื่อมีเรือใหญ่ผ่าน

เมืองแต้จิ๋วยังออบอวลด้วยกลิ่นอายแบบเมืองโบราณ มีถนนสายเล็กๆ ตัดเป็นตาข่าย เชื่อมโยงร้านค้ามากมาย ให้มารวมอยู่ในย่านเดียวกัน มีซุ้มประตูที่มีนามอันไพเราะ คอชาสามารถหาซื้อชาดีๆ ราคาเป็นธรรมได้จากย่านนี้ โปรดเตรียมเวลาและอารมณ์ชิมชาให้พร้อม

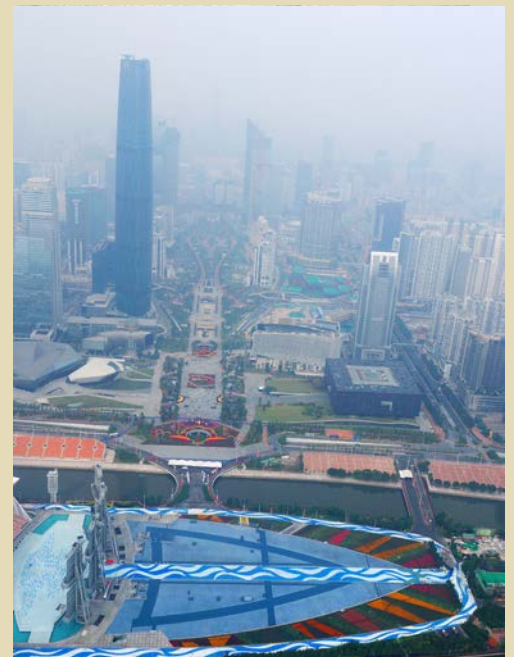

การเดินทางของเราจะไปจบลงที่นครกวางโจว เมืองหลวงของ มณฑลกวางตุ้ง ท่านอุ้กล่าวถึงการเดินทางผ่านเมืองนี้หลายครั้ง ใน ระหว่างการเดินทางไป-กลับ บ้านเกิดกับดินแดนอุซาคเนย์ กวางโจว มีประวัติศาสตร์ที่เก่าแก่มาก ขณะเดียวกัน รัฐบาลจีนปัจจุบันก็มุ่งมั่น พัฒนา กวางโจวให้เป็นนครใหญ่ที่ทันสมัย เป็นประตูของประเทศจาก ทางภาคใต้ ให้รุ่งเรืองเกรียงไกรไม่แพ้ นครเซี่ยงไฮ้ในภาคตะวันออก

จากสวนอักษรสู่การเดินทางจริงในสามถิ่นต่างภาษา

เมื่อ ‘สำนักพิมพ์โพสต์บุ๊กส์’ เปิดตัว ‘60 ปีโพ้นทะเล’ ใน พ.ศ. 2553 ‘60 ปีโพ้นทะเล’ กลายเป็นหนังสือสารคดีขายดี จนต้องมีการพิมพ์ครั้งที่ สองขึ้น และเมื่อ ‘จากบูรพาสู่อุซาคเนย์’ (ภาคแรกและภาคหลัง) ออกสู่ ตลาดในปี 2557 ก็กลายเป็นหนังสือที่ได้รับการกล่าวขวัญถึงอย่างกว้างขวาง การจัดเสวนาว่าด้วยหนังสือ ‘จากบูรพาสู่อุซาคเนย์’ ในงานสัปดาห์หนังสือ แห่งชาติทุกครั้ง มีผู้สนใจเข้าร่วมอย่างหนาแน่น

คุณปนัดดา เลิศล้ำอำไพ บรรณาธิการของหนังสือ ‘จากบูรพาสู่อุซาคเนย์’ และ ‘60 ปีโพ้นทะเล’ ผู้เป็นธิดาของท่านอุ้จี้เยียะ บังเกิดความคิดการจัด ทริปนี้ขึ้นเมื่อปลายปี 2557 และได้เดินทางไปสำรวจเส้นทางมาแล้ว 2 ครั้ง เมื่อกลางปี 2558 และต้นปี 2559 และได้กำหนดเส้นทางการเดินทาง เฉพาะกลุ่ม ร่วมกับบริษัทจัดการท่องเที่ยวผู้เชี่ยวชาญในมณฑลกวางตุ้ง (Tailor-made trip)

สื่อบัณฑิตจีน พร้อมเปิดตลาดเมืองไทย

วันที่ 29 กันยายน ที่ผ่านมา สมาคมผู้สื่อข่าวไทย-จีน ร่วมกับ สมาคมนักธุรกิจปักกิ่งแห่งประเทศไทย และมหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิต จัดงานสัมมนา “ธุรกิจบัณฑิตจีน โอกาสเจาะตลาดเมืองไทย” หลังพบว่าที่ผ่านมาสื่อบัณฑิตจากจีน อาทิ ภาพยนตร์ ละครโทรทัศน์ ละครซีรีส์ ที่เข้ามาสู่ประเทศไทยยังมีไม่มากนัก และ ผู้ประกอบการจากทั้งสองประเทศต่างเริ่มมีความสนใจในเนื้อหาจากประเทศจีนมากขึ้น การจัดการเสวนาในครั้งนี้ผู้จัดจึงคาดหวังว่าการเปิดตลาดธุรกิจบัณฑิตจีนจะช่วยกระตุ้นให้คนไทยเข้าใจสื่อบัณฑิตจีนมากขึ้น งานเสวนานี้ได้รับเกียรติจาก คุณเงิน เจียง ที่ปรึกษาฝ่ายวัฒนธรรม สถานเอกอัครราชทูตสาธารณรัฐประชาชนจีนประจำประเทศไทย คุณจาง ดิง อุปนายกสมาคมนักธุรกิจปักกิ่งแห่งประเทศไทย คุณเชมทัตต์ พลเดช กรรมการผู้อำนวยการใหญ่สถานีโทรทัศน์พีพีทีวี และ อาจารย์กอบกิจ ประดิษฐผลพานิช คณบดีคณะนิเทศศาสตร์ มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิต ร่วมเป็นวิทยากรให้ความรู้และแลกเปลี่ยนมุมมอง ทั้งนี้ ในช่วงแรกได้มีการลงนามความร่วมมือ (MOU) ระหว่างสมาคมนักข่าวไทย-จีน กับคณะนิเทศศาสตร์ มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิต เพื่อดำเนินงานด้านวิชาการร่วมกันในอนาคตด้วย

คุณเงิน เจียง ที่ปรึกษาฝ่ายวัฒนธรรมจากสถานทูตจีนฯ กล่าวว่า เหตุผลที่สื่อบัณฑิตจีนในปัจจุบันไม่ได้รับความนิยมในไทยเท่าที่ควร เนื่องจากภาพยนตร์จีนส่วนใหญ่ที่ได้รับความนิยมอย่างกว้างระดับโลกมักจะเป็นแนวย้อน

ยุค หรืออิงประวัติศาสตร์ ซึ่งทำให้คนไทยเกิดการจดจำแบบนั้น แต่จริงๆแล้ว สื่อบัณฑิตจีนมีหลากหลาย ไม่ว่าจะเป็นภาพยนตร์แนววัยรุ่น วิถีชีวิตในปัจจุบัน รายการด้านการศึกษา ประวัติศาสตร์ หรือแม้แต่สารคดี หากได้รับชมสื่อสมัยใหม่เหล่านี้จะทำให้เห็นว่าจีนพัฒนาไปมากแล้ว และถือเป็นการแลกเปลี่ยนที่ดีเยี่ยม เพราะจีนกับไทยมีความใกล้เคียงกันในเรื่องวัฒนธรรมและเชื้อชาติ

ขณะที่ คุณจาง ดิง ในฐานะผู้เชี่ยวชาญด้านธุรกิจสื่อบัณฑิตไทย-จีน ให้ความเห็นว่า ปัจจุบันคนไทยนิยมสื่อบัณฑิตจากอเมริกาหรือจากฝั่งตะวันตกมากกว่า ยังไม่รู้ว่สื่อบัณฑิตจีนก็ดีไม่แพ้กัน คนไทยชื่นชอบภาพยนตร์อเมริกาหรือดูซีรีส์เกาหลีมากกว่า ทั้งนี้ ต้องยอมรับว่าสื่อบัณฑิตจีนติดปัญหาหลายอย่าง เช่น ด้านการแปลภาษา การหาโฆษณาที่ต้องอาศัยฐานคนดู ซึ่งคนไทยติดภาพลักษณ์ที่ว่าภาพยนตร์ตะวันตกดีกว่าภาพยนตร์จีน จึงทำให้ที่ผ่านมาโอกาสของสื่อบัณฑิตจีนลดน้อยลง แต่ในอนาคตคาดว่าจะสามารถร่วมกันหาแนวทาง

แก้ไข เพื่อผลักดันภาพยนตร์ ละครโทรทัศน์ ซีรีส์ ระหว่างประเทศไทยและประเทศจีน ให้มีบทบาทและมูลค่าเพิ่มมากขึ้นทางเศรษฐกิจ

ด้าน คุณเชมทัตต์ พลเดช กรรมการผู้อำนวยการใหญ่สถานีโทรทัศน์พีพีทีวี กล่าวถึงสิ่งที่เป็นปัญหาอุปสรรคสำหรับสื่อบัณฑิตจีนในประเทศไทยว่า ละครซีรีส์ของประเทศจีนที่ขายให้ไทยมีราคาสูงมาก เมื่อต้นทุนสูงทำให้ช่องทีวีในไทยไม่อยากลงทุน และทางจีนยังไม่ได้สร้างการรับรู้แก่คนไทยว่า ละครจีนมีดีอะไรบ้าง นอกจากนี้คือด้านภาษาที่เป็นอุปสรรคทำให้ธุรกิจบัณฑิตจีนได้รับความนิยมไม่มาก สุดท้ายคือการนำเสนอหรือสื่อสารยังไม่ดีพอ ถ้าทำให้เห็นได้ว่าเนื้อหาของจีนคืออะไรและมีความน่าสนใจอย่างไร รวมถึงการลดขั้นตอนให้ทุกอย่างรวดเร็วมากขึ้น การตรวจสอบเซ็นเซอร์ต่างๆ หากทำได้ไวขึ้น คาดว่าจะสามารถแลกเปลี่ยนธุรกิจสื่อบัณฑิตระหว่างกันได้

ด้านอาจารย์กอบกิจ ประดิษฐผลพานิช คณบดีคณะนิเทศศาสตร์ มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิต กล่าวก่อนปิดการเสวนาว่า หากอยากจะทำให้จีน แนะนำให้ดูละครซีรีส์จีนเพราะการดูซีรีส์บัณฑิตจีน درآمدเงินหลาย ๆ เรื่องจะทำให้ท่านเข้าใจวัฒนธรรม สังคม ของจีนไม่แพ้การไปเรียนต่อปริญญาด้านจีนศึกษาเลยที่เดียว อีกทั้งยังทำให้รู้จักพวกปรัชญาการทำมาหากิน ความวิริยะ ประเพณีร่วมสมัยใหม่ๆ

กำแพงเมืองจีน

เมื่อพูดถึงสิ่งก่อสร้างที่ยิ่งใหญ่ที่สุดของจีน ย่อมต้องนึกถึงกำแพงเมืองจีน มันคือ 1 ใน 7 สิ่งมหัศจรรย์ของโลก เป็นสถาปัตยกรรมโบราณที่ทอดยาวและยิ่งใหญ่ที่สุด

สถาปัตยกรรมหนึ่งเดียวที่ถูกเอ่ยถึงในเพลงชาติจีน ไม่ใช่ประตูเทียนอันเหมิน ไม่ใช่พระราชวังต้องห้าม แต่เป็นกำแพงเมืองจีน เพลงชาติจีนในตอนที่สองร้องว่า “ให้เลือดเนื้อของเราประสานสร้างกลายเป็นกำแพงหินสี่พันไมล์” กำแพงหินสี่พันไมล์คือชื่อเรียกกำแพงเมืองจีนของชาวจีน ไม่ว่าชาวจีนจะมองสถาปัตยกรรมนี้ในแง่ดีหรือแง่ร้ายนี่คือสัญลักษณ์

ของจีนที่ปฏิเสธไม่ได้ มันคือกำแพงมนุษย์สร้างที่มีความยิ่งใหญ่ในเชิงรูปธรรมเพราะขนาดของมัน และในเชิงนามธรรม มันคือสิ่งก่อสร้างที่กั้นระหว่างผืนแผ่นดินที่เหมาะสมกับการดำรงชีพแบบสังคมเกษตรกรรมกับการดำรงชีพแบบสังคมชนเผ่าเร่ร่อน เมื่อพูดถึงสิ่งก่อสร้างที่ยิ่งใหญ่ที่สุดของจีน ย่อมต้องนึกถึงกำแพงเมืองจีน มันคือ 1 ใน 7 สิ่งมหัศจรรย์

ของโลก เป็นสถาปัตยกรรมโบราณที่ทอดยาวและยิ่งใหญ่ที่สุด ความยิ่งใหญ่ของกำแพงนี้มีมากมายและมีที่มายาวนานขนาดไหน จีนชื่อองเต้คือผู้สร้างกำแพงผืนนี้? มนุษย์เราสามารถมองเห็นกำแพงเมืองจีนด้วยตาเปล่าจริงหรือ? แล้วความจริงทั้งหมดนอกเหนือภาพกำแพงเมืองจีนส่วนที่เรากันตาเป็นเช่นไร ติดตามได้ใน “กำแพงเมืองจีน”

>> นักท่องเที่ยวชาวจีนก็ชอบที่จะมาเที่ยวกำแพงเมืองจีน จำนวนนักท่องเที่ยวบนกำแพงในภาพทำให้นักถึงประโยคในเพลงชาติจีนที่ว่า “ให้เลือดเนื้อของพวกเรา ประสานสร้างกลายเป็นกำแพงหมื่นลี้เส้นใหม่...”

กำแพงเมืองจีนที่เรารู้จักทุกวันนี้มีปลายฝั่งตะวันออกตั้งอยู่ที่แม่น้ำยาหลู บริเวณพรมแดนจีนติดกับเกาหลีเหนือ ทางตะวันตกสุดทางที่ด่านเจียวูวิกวาน มณฑลกานซู ตัวกำแพงเปรียบเสมือนมังกรยักษ์หนึ่งตัวที่ปีนป่ายลัดเลาะผ่านหุบเขา พุ่มหญ้า และทะเลทราย กำแพงเมืองจีนมีความยาวรวมทั้งสิ้น 14,600 ลี้ (1 ลี้ มีระยะทางประมาณ 500 เมตร) ที่จริงตัวเลขระยะทางที่แท้จริงของกำแพงยังไม่แน่ชัด เพราะการวัดระยะมีทั้งแบบวัดจากภาพถ่ายทางอากาศ หรือวัดตามแนวลาดเลี้ยวขึ้นลง วัดเฉพาะกำแพงที่พอเห็นเป็นสิ่งก่อสร้าง หรือวัดโดยนับแนวกำแพงทุก ๆ สมัยรวมกัน ปัจจัยทั้งหมดทำให้ตัวเลขแต่ละแหล่งแตกต่างกันอยู่บ้าง

ที่มากำแพงเมืองจีน : เหตุใดจึงต้องสร้าง? จีนชื้อองแต่คือผู้สร้างกำแพงเมืองจีนจริงหรือไม่?

หลายคนเคยได้ยินว่าจีนชื้อองแต่เป็นผู้ริเริ่มก่อสร้างกำแพงเมืองจีนขึ้นมา ซึ่งไม่จริงเสียทีเดียว เพราะแนวกำแพงเมืองจีนบางส่วนมีต้นกำเนิดมาตั้งแต่ในยุคชุนชิว จ้านกั๋ว ซึ่งจีนยังไม่รวมเป็นหนึ่งเดียว แต่แยกเป็นหลายแคว้น ตั้งแต่ 700 ปีก่อนคริสตกาล (ก่อนยุคจีนชื้อองแต่ประมาณ 500 ปี)

เจตนาของการก่อสร้างกำแพงนี้เริ่มต้นด้วยจุดประสงค์ให้เป็นสิ่งป้องกันทางการทหาร และเป็นที่สังเกตการณ์แจ้งเหตุบริเวณชายแดนของแคว้น กำแพงนี้ต่างจากกำแพงเมืองตรงที่กำแพงไม่ได้ปิดล้อมรอบเมือง แต่สร้างตามแนวชายแดนที่เป็นจุดยุทธศาสตร์ในการป้องกันและสอดส่องความเคลื่อนไหวฝ่ายตรงข้าม

แคว้นฉู่และแคว้นฉีเริ่มสร้างกำแพงยาวขึ้นมาก่อนระหว่างแคว้นก่อน และนี่ก็คือจุดเริ่มต้นที่เก่าแก่ที่สุดของกำแพงเมืองจีน ต่อจากนั้น บรรดาเจ้าแคว้นที่เหลือทั้งหลายก็เอาบ้าง โดยแคว้นฉินเยียน และแคว้นจ้าว คือสามแคว้นที่นอกจากสร้างกำแพงกันระหว่างแคว้นแล้ว ยังสร้างกำแพงเมืองทางด้านเหนือ

ของแคว้นเพื่อป้องกันการจากโจมตีจากชนเผ่าเร่ร่อน ซึ่งมีชนเผ่าซ่งหนูเป็นหลักที่คอยระรานดินแดนของตน

ชนเผ่าซ่งหนูเป็นชนเผ่าเร่ร่อนกลุ่มสำคัญกลุ่มแรกๆ ในประวัติศาสตร์จีน ด้วยสภาพพื้นที่ที่ชนเผ่าซ่งหนูอาศัยอยู่ทำให้เผ่าซ่งหนูไม่หลงหลักปักฐานแน่นอน ชนเผ่าซ่งหนูไม่หว่านไถเพาะปลูก แต่ดำรงชีพด้วยการเลี้ยงปศุสัตว์และล่าสัตว์ในทุ่งหญ้าโล่งกว้าง จึงมีความถนัดในการขี่ม้าล่าสัตว์ ต่างกับชาวจีนที่อยู่ในพื้นที่ทางใต้ซึ่งใช้ชีวิตแบบสังคมเกษตรกรรม ทำไร่นา และมีการสะสมเสบียงอาหารระยะยาว ชนเผ่าซ่งหนูเมื่อขาดแคลนทรัพยากรก็มักเข้าบุกรุกปล้นชิงสิ่งที่ต้องการจากดินแดนทางตอนล่าง โดยไม่ได้คาดหวังจะยึดครองแผ่นดินแต่อย่างใด การเข้าบุกรุกคือ

>> จีนซีฮ่องเต้ ฮองเอดองค์แรกของแผ่นดินจีน ถ้าพูดอย่างเคร่งครัดอาจจะไม่สามารถเรียกได้ว่าเป็นผู้สร้างกำแพงเมืองจีนแต่เพียงผู้เดียว แต่ก็เรียกได้ว่าเป็นผู้วางรากฐานแนวคิดการสร้างกำแพงเมืองจีนอันเป็นหนึ่งเดียวคนแรก

>> ภาพวาดจินตนาการถึงชนเผ่าซ่งหนู มีข้อสันนิษฐานว่าชนเผ่าซ่งหนูคือชนเผ่าเดียวกับพวกฮั่นที่บุกยุโรปช่วงปลายยุคโรมัน ในศตวรรษที่ 4 ชาวยุโรปยุคนั้นขนานนามชนเผ่าฮั่นว่า "แล้ของพระเจ้า" เนื่องจากฝีมือรบที่ต่อกรด้วยยาก และมักสร้างหายนะให้กับเมืองต่างๆ ผู้นำที่ยิ่งใหญ่ของฮั่นคนหนึ่งคือกษัตริย์ แอตติลา (Attila The Hun)

การเข้าล่าอาหารครั้งหนึ่งเท่านั้น จึงยากจะทำลายล้างให้หมดสิ้น และด้วยฝีมือการรบบนหลังม้าที่ร้ายกาจ ชนเผ่าซ่งหนูหลักร้อย อาจคร่าชีวิตชาวจีนได้นับพันนับหมื่น เป็นศัตรูประเภทที่จีนรับมือด้วยยากเสมอมา

ในปี 221 ก่อนคริสตกาล เมื่อจีนซีฮ่องเต้รวบรวมแผ่นดินจีนเป็นหนึ่งเดียว พระองค์ทรงมีบัญชาให้ทำลายกำแพงที่คั่นระหว่างแคว้นภายในแผ่นดินจีนทิ้ง และเพื่อป้องกันการรุกรานจากชนเผ่าซ่งหนู จึงให้แม่ทัพเหมิงเถียนนำทหาร 3 แสนนายรวมถึงนักโทษ และยังเกณฑ์ประชาชนจำนวนมากไปก่อสร้างกำแพงเชื่อมต่อระหว่างกำแพงแคว้น ฉิน เยียน และจ้าวเข้าด้วยกัน คาดคะเนกันว่าน่าจะใช้เวลาถึงคนนับล้านคนในการสร้าง ซึ่งถือเป็นระยะเวลา 1 ใน 20 ของจีนยุคนั้น โดยใช้เวลากับเมกกะโปรเจกต์นี้ถึง 10 ปี

กำแพงที่เชื่อมต่อกันใหม่ทางทิศตะวันตกเริ่มต้นตั้งแต่มณฑลทกานสู่ไปจรด

>> แนวซากกำแพงเมืองจีนยุคโบราณ ยาว 200 กิโลเมตร บริเวณมองโกลเลียใน เป็นส่วนของกำแพงเมืองจีนที่ห่างจากหิน

ทิศตะวันออกที่แม่น้ำยาลู มีความยาวรวม 1 หมื่นลี้ (ประมาณ 5,000 กม.) และนี่คือเส้นทางกำแพงเมืองจีนที่ชาวจีนทุกวันนี้เรียกว่า "กำแพงหมื่นลี้"

กำแพงเมืองจีนกับเส้นทางสายไหม

และเมื่อราชวงศ์ฉินล่มสลายลงไป ราชวงศ์ต่างๆ หลายนราชวงศ์ก็ยังคงมีการซ่อมสร้างกำแพงเมืองจีนเพิ่มเติม หนึ่งในนั้นคือราชวงศ์ที่ต่อจากราชวงศ์ฉิน ซึ่งก็คือราชวงศ์ฮั่นตะวันตก (202 BC.-8 AD.) ซึ่งทำการสร้างและซ่อมแซมกำแพงยาวที่สุด กำแพงเมืองจีนสมัยฮั่นตะวันตก ใช้เส้นทางของกำแพงเมืองจีนในสมัยฉินเป็นพื้นฐาน แล้วขยับขยายต่อทางฝั่งตะวันตกไปถึงซินเจียง ซึ่งมีความยาวรวมทั้งสิ้น 2 หมื่นลี้ (1 หมื่นกิโลเมตร) กำแพงเมืองจีนที่สร้างเพิ่มเติมขึ้นมาต้องทอดยาวผ่านทะเลทรายอันเว้งว้าง

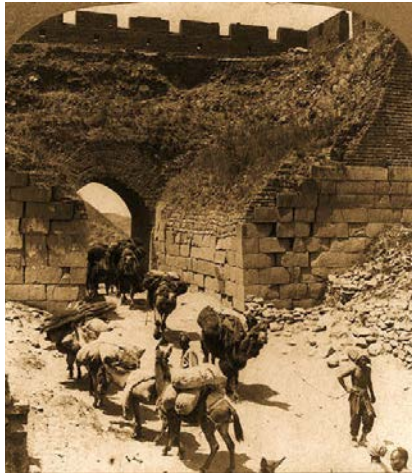

แม้กำแพงบางช่วงจะสูงเพียง 2-3 เมตรซึ่งไม่ได้สูงมากนัก แต่ชนเผ่าเร่ร่อนซึ่งมีความเชี่ยวชาญในการรบบนหลังม้าเป็นสำคัญ ก็ไม่สามารถนำมาข้ามมาแผลงฤทธิ์เฉียบพลันกับผู้คนที่ต้องเดินทางเลียบไปตามเส้นทางสายไหมฝั่งใต้กำแพงเมืองจีนได้

เป็นระยะทางไกลจนดูเหมือนไม่รู้จะเอาไว้ป้องกันอะไร

แท้จริงแล้วกำแพงเมืองจีนราชวงศ์ฮั่นที่ขยายไปทางทิศตะวันตกมีความสำคัญที่มีไว้เพื่อป้องกันเส้นทางสายไหม

การสร้างกำแพงขึ้นมาป้องกันเส้นทางสายไหม ช่วยป้องกันกำลังขงหนูและชนเผ่าเร่ร่อนอื่นๆที่อาจเข้ามาโจมตีขบวนพ่อค้า นักการทูต รวมถึงกองกำลังที่ต้องเดินทางไปมาระหว่างเส้นทางได้เป็นอย่างดี แม้กำแพงบางช่วงจะสูงเพียง 2-3 เมตรซึ่งไม่ได้สูงมากนัก แต่ชนเผ่าเร่ร่อนซึ่งมีความเชี่ยวชาญในการรบบนหลังม้าเป็นสำคัญ ก็ไม่สามารถนำมาข้ามมาแผลงฤทธิ์เฉียบพลันกับผู้คนที่ต้องเดินทางเลียบไปตามเส้นทางสายไหมฝั่งใต้กำแพงเมืองจีนได้ ปปราการที่ป้องกันนักการทูตและขบวนพ่อค้าตามเส้นทางสายไหมมีความสำคัญไม่แพ้การป้องกัน

เมืองจีน จึงถ่ายทอดความสำคัญของกำแพงเมืองจีนอีกด้านหนึ่งได้ใกล้เคียงความจริง) กำแพงเมืองจีนถูกปล่อยทิ้งร้างในหลายราชวงศ์เนื่องจากสถานการณ์ชายแดนสงบดี บ้างเป็นเพราะชาวยุคจีนยิ่งใหญ่กว้างขวางกินดินแดนเกินออกไปหรือไม่ก็หดเล็กลงกว่าขอบเขตพื้นที่บริเวณกำแพงเมืองจีน หรือในบางยุคก็มีการซ่อมสร้างเล็กๆเฉพาะส่วนเท่านั้น

ด้านการทหาร เมื่อมีกำแพงกันไว้จะรับประกันว่าข้อมูลข่าวสารและสินค้าจะเข้าออกอาณาจักรจีนได้อย่างปลอดภัยมาก ขึ้น โดยเฉพาะในยุคการสื่อสารขนส่งแบบโบราณ (icon ของซอฟต์แวร์ที่ป้องกันการโจมตีข้อมูลจากแฮกเกอร์หรือไวรัสบางค่าย ที่ใช้สัญลักษณ์คล้าย ๆ กำแพง

>> กำแพงเมืองจีนบริเวณแม่น้ำยาหลู ชายแดนจีน-เกาหลีเหนือ ได้รับการบูรณะกลับคืนสภาพมาส่วนหนึ่ง จากที่ทรุดโทรมและถูกปล่อยทิ้งร้างมานาน

หลังราชวงศ์หมิงเป็นต้นมา จีนถูกปกครองโดยชาวแมนจูซึ่งเป็นชนเผ่านอกด่าน จึงไม่ค่อยให้ความสำคัญกับการบำรุงรักษากำแพงเมืองจีนนัก แนวกำแพงเมืองจีนตั้งแต่แม่น้ำยาหลูมาถึงด่านซานไห่กวนส่วนใหญ่มีสภาพทรุดโทรมมาก แต่กำแพงช่วงด่านซานไห่กวนถึงด่านเจี๋ยอวี้กวนยังคงสภาพดี คนทั่วไปจึงมักได้ยินได้ฟังว่ากำแพงเมืองจีนเริ่มต้นที่ด่านซานไห่กวน แต่แท้ที่จริงยังมีกำแพงตอนที่อยู่ทางตะวันออกมากกว่านั้นไปจนถึงเขาหูซาน (เขาพยัคฆ์) แถบแม่น้ำยาหลู ชายแดนจีน-เกาหลีเหนือ

ในช่วงระยะเวลากว่า 2,000 ปีที่ผ่านมา มีแคว้นและราชวงศ์กว่า 20 อาณาจักรที่เข้าร่วมกันสร้างกำแพงเมืองจีน นำความยาวของกำแพงเมืองจีนทั้งหมดมารวมกัน จะมีความยาวมากกว่า 1 แสนลี้ (5 หมื่นกิโลเมตร) ปัจจุบันนี้ตั้งแต่มณฑลซินเจียง กานซู หึงเซีย่ ซานซี มองโกเลียใน เหอเป่ย์ ปักกิ่ง รวม 16 มณฑล และเมือง ต่างมีซากกำแพงเมืองจีนปรากฏอยู่

ที่จริงกำแพงเมืองจีนไม่ได้สร้างยาวต่อเนื่องเป็นเส้นเดียวกัน ในบางที่ที่มีสภาพเป็นปรกการทางธรรมชาติที่ศัตรูยากจะเข้าถึงอยู่แล้วก็สร้างอย่างง่าย ๆ หรืออาจเว้นขาดตอนไป นอกจากนั้นยังอาจมีเหตุผลอื่นๆที่ทำให้แนวกำแพงไม่ต่อเนื่อง เช่นที่ภูเขาทางตอนเหนือของ

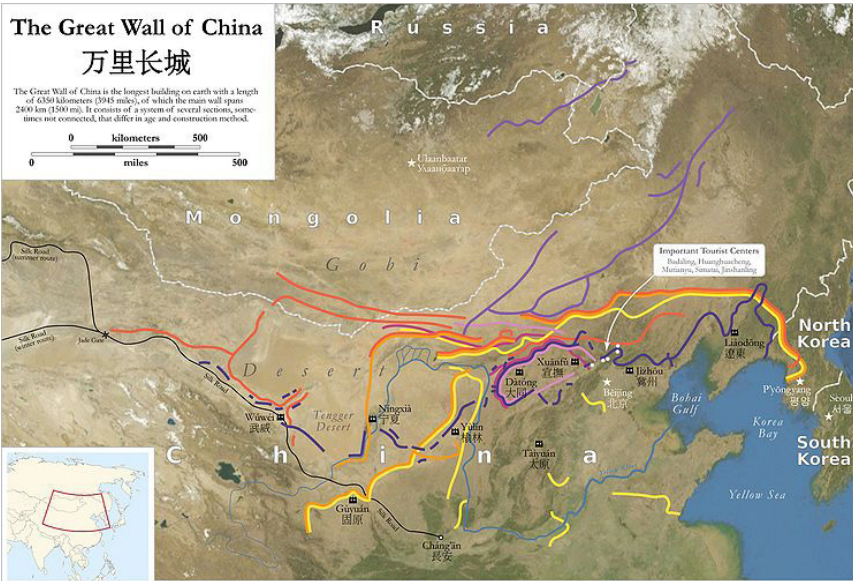
>> กำแพงเมืองจีนสมัยราชวงศ์หมิง คือภาพตัวแทนของกำแพงเมืองจีนที่คนทั่วโลกนึกถึง

กำแพงเมืองจีนราชวงศ์หมิง ภาพลักษณ์ของกำแพงเมืองจีน

จนมาในราชวงศ์หมิง (1368-1644 AD.) ราชวงศ์ที่เพิ่งปลดแอกจากการปกครองของชนเผ่ามองโกล จึงอยู่ในสถานการณ์ที่การคุกคามจากดินแดนทางเหนือของมองโกลยังคงครุกรุ่น ดังนั้นเมื่อฮ่องเต้จูหยวนจางสถาปนาราชวงศ์หมิงขึ้นในปีที่ 1 ก็มีบัญชาให้ซ่อมแซมกำแพงเมืองจีนทันที ระยะเวลาการซ่อมแซมกำแพงเมืองจีนในราชวงศ์หมิงทำต่อเนื่องยาวนานถึง 200 ปี จึงเกิดเป็นแนวกำแพงเมืองจีนที่เริ่มต้นที่แม่น้ำยาหลูทางทิศตะวันออก ลัดเลาะไปทาง

ด้านตะวันตกหนึ่งตอนถึงช่วงด่านซานไห่กวน แล้วค่อยเริ่มจากด่านซานไห่กวน (เมืองฉินหวงต้า, ช่วงที่กำแพงเมืองจีนสิ้นสุดลงไปที่ทะเล) ไปถึงด่านเจี๋ยอวี้กวน มณฑลกานซูทางฝั่งตะวันตก ซึ่งก็มีระยะทางประมาณ 1 หมื่นลี้เช่นเดียวกับสมัยฉินซีฮ่องเต้

ความยาวของกำแพงเมืองจีนทั้งหมดมารวมกัน จะมีความยาวมากกว่า 1 แสนลิ (5 หมื่น กิโลเมตร) ปัจจุบันนี้ตั้งแต่ มณฑล ซินเจียง กานซู หนิงเซี่ย ซานซี มงโกเลียใน เหนือเป่ย์ ปักกิ่ง รวม 16 มณฑล และ เมือง ต่างมีซากกำแพง เมืองจีนปรากฏอยู่

สุสานสิบสามกษัตริย์แห่งราชวงศ์หมิง ก็มีช่วงหนึ่งที่กำแพงเมืองจีนขาดช่วงไป เนื่องจากความเชื่อเรื่องฮวงจุ้ยที่ไม่อาจสร้างกำแพงใหญ่บริเวณบนภูเขาเหนือสุสาน ในทางตรงข้าม สำหรับบางจุด ยุทธศาสตร์สำคัญ จะสร้างแนวกำแพงเป็นซ้อนกันหลายชั้น

องค์ประกอบของกำแพงเมืองจีน

แม้กำแพงเมืองจีนจะสร้างในหลายพื้นที่และหลายยุคสมัย กำแพงเมืองจีนก็ประกอบด้วยองค์ประกอบพื้นฐาน 4 อย่างรวมกันดังนี้คือ กำแพง หอสั่งเกตการณ์ ต่ำนปรากการ และหอสัญญาณไฟ

กำแพง เป็นส่วนประกอบหลัก กำแพงเมืองส่วนใหญ่ตั้งอยู่บนสันเขาที่สูงชัน วัสดุที่ใช้สร้างกำแพงมีหลากหลายชนิดหลายวิธีการ

กำแพงเมืองจีนในยุคจีนซื่อฮองเต้ เป็นกำแพงดินอัดเป็นชั้น ๆ ด้วยแรงงานคน

>> ภาพวาดการทำกำแพงเมืองจีนสมัยราชวงศ์ฮั่น

>> กำแพงเมืองจีนด้านหวงฮวาเจิงใกล้เมืองปักกิ่ง เป็นกำแพงเมืองจีนส่วนที่สัต์เลาะลงอ่างเก็บน้ำ ปัจจุบันบูรณะให้เข้ากับโครงสร้างเขื่อนสมัยใหม่

ด้วยความเรียบง่ายของวัสดุและกรรมวิธี จึงสามารถทุ่มเทเคียวเคียวให้สร้างได้ระยะทางถึงหมื่นลิภายในระยะเวลา 10 ปี ส่วนกำแพงในสมัยราชวงศ์ฮั่นตะวันตกก็คล้าย ๆ กัน ในดินแดนทุรกันดารกลางทะเลทรายก็ใช้ดินและทรายอัดเป็นชั้น ๆ สลับกับชั้นฟางเพื่อเสริมความแข็งแรง กำแพงเมืองจีนบางช่วงที่ใกล้ภูเขาหิน ก็ใช้หินที่สกัดจากภูเขากองกันขึ้นมาเป็นแนวกำแพง หรือใช้วัสดุผสมกันคือทำ

>> ซากกำแพงเมืองจีนที่หลงเหลืออยู่กลางทะเลทราย

กำแพงด้านในเป็นดินอัดแล้วก่อกำแพงหินที่ผิวชั้นนอก ทั้งหมดนี้ขึ้นอยู่กับวัสดุในพื้นที่ใกล้เคียงและเทคโนโลยีในแต่ละยุค เนื่องจากลำพังพื้นที่ที่ก่อสร้างกำแพงก็มีความยากในการก่อสร้างอยู่แล้ว วัสดุใดที่สะดวกและแข็งแรงป้องกันข้าศึกได้ล้วนถูกปรับใช้ตามสภาพหน้างาน... จะแมวตาหรือแมวขาว ขอให้จับหนูได้ก็ถือเป็นแมวดี

ส่วนภาพกำแพงเมืองจีนที่เราเห็นว่ายังคงรูปร่างเป็นกำแพงอิฐในปัจจุบัน เป็นลักษณะกำแพงที่ก่อสร้างในยุคราชวงศ์หมิง ซึ่งอาวุธที่ใช้การรบพัฒนาไปมาก โดยเฉพาะการรบด้วยพร้อมปืนใหญ่ ทำให้ความทนทานของกำแพงย่อมต้องมากขึ้นตาม นอกจากต้องใช้อิฐหรือหินเท่านั้นมาก่อนเป็นผนัง ยังต้องเชื่อมอิฐและหินแต่ละก้อนกันด้วยวัสดุประสาน (กำแพงหินยุคก่อนหน้าไม่ได้เชื่อมด้วย

ด่านปราการ ตั้งบนจุดยุทธศาสตร์ที่ควบคุมเส้นทางการเข้าออกตามเส้นทางกำแพงเมืองจีน... สำนักวจินมีว่า “หนึ่งคนเฝ้าด่าน ล้านคนได้นับหมื่น” เห็นได้ชัดว่ามีความคาดหวังและให้ความสำคัญกับด่านปราการอย่างยิ่ง กำแพงเมืองจีนมีด่านมากมาย ปัจจุบันมักใช้เป็น Landmark สำคัญของการท่องเที่ยว เช่นด่านซานไห่กวน ด่านเจียววี้กวน ด่านจวีหยงกวน

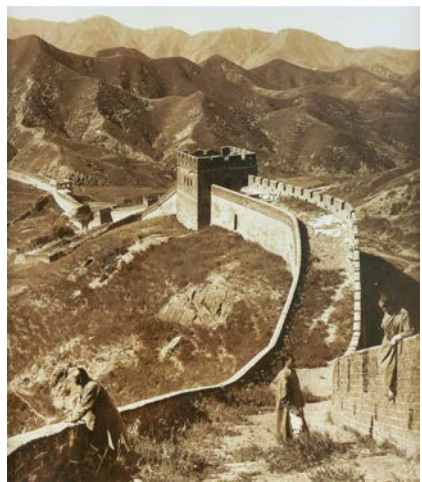
วัสดุประสาน) แล้วถมด้านในกำแพงให้ตันด้วยดินและหิน ก่อนที่จะปูทับพื้นกำแพงด้านบนด้วยอิฐ 3-4 ชั้น กำแพงส่วนใหญ่ที่สร้างขึ้นมาสูงประมาณ 3-8 เมตร ล้นกำแพงกว้างเฉลี่ย 4-6 เมตร

ทั้งนี้ตัวกำแพงสามารถใช้เป็นเส้นทางเดินทางขนส่งไปมาเลียบชายแดนได้อย่างสะดวก โดยเฉพาะเมื่อเปรียบเทียบกับการเดินทางผ่านภูมิประเทศที่กำแพงพาดผ่านบนตัวกำแพงส่วนใหญ่มีผนังขนานสองฝั่งซึ่งมีลักษณะไม่เหมือนกัน ฝั่งที่อยู่ติดกับพื้นที่นอกเขตแผ่นดินจีนจะสร้างเป็นกำแพงสูงประมาณ 1.8-2.0 เมตร เว้นเป็นช่องเพื่อสังเกตการณ์และสำหรับยิงธนู ส่วนด้านที่ติดภายในแผ่นดินจีนจะเป็นกำแพงกันตกเตี้ยๆเท่านั้น หากขึ้นไปบนกำแพงแล้วหลงทิศหลงทางว่าด้านไหนคือด้านในแผ่นดินจีนก็สามารถสังเกตจากลักษณะกำแพงได้ สำหรับกำแพง

เมืองจีนบางส่วนที่สร้างเป็นผนังสำหรับยิงธนูทั้งสองฝั่ง ก็อาจเป็นเพราะอยู่ในตำแหน่งที่ต้องป้องกันภัยจากทั้งสองทางได้ เช่นในกำแพงเมืองจีนส่วนภายนอกที่มีกำแพงอีกแนวหนึ่งซ้อนอยู่ด้านใน

หอสังเกตการณ์ เป็นที่พักอาศัยของทหารยามที่เฝ้ากำแพง สร้างเป็นอาคารสองชั้นอยู่บนกำแพง ชั้นบนมีกำแพงทำเป็นช่องให้สังเกตการณ์และยิงธนู ชั้นล่างแบ่งเป็นห้องหลายๆห้อง เป็นทั้งห้องเก็บอาวุธยุทโธปกรณ์ เสบียง และเป็นที่พักหลับนอนของบรรดาทหาร

ด่านปราการ ตั้งบนจุดยุทธศาสตร์ที่ควบคุมเส้นทางการเข้าออกตามเส้นทางกำแพงเมืองจีน เช่นเส้นทางเดินทางทัพที่สำคัญ จีนให้ความสำคัญกับจุดตั้งด่านมาก สำนักวจินมีว่า “หนึ่งคนเฝ้าด่าน ล้านคนได้นับหมื่น” เห็นได้ชัดว่ามีความคาดหวังและให้ความสำคัญกับด่านปราการอย่างยิ่ง กำแพงเมืองจีนมีด่านมากมาย ปัจจุบันมักใช้เป็น Landmark สำคัญของการท่องเที่ยว เช่นด่านซานไห่กวน ด่านเจียววี้กวน ด่านจวีหยงกวน ด่านปาต้าหลิง

>> สภาพกำแพงเมืองจีนที่บันทึกไว้ในภาพถ่ายโบราณยุคปลายราชวงศ์ชิง

>> ซากหอสัญญาณควันของกำแพงเมืองจีน

>> ซากกำแพงเมืองจีนยังคงมีส่วนร่วมในการรบยุคสงครามจีน-ญี่ปุ่น (ค.ศ.1937-1945) ป้อมด้านหลังคือหอสังเกตการณ์

>> กำแพงเมืองจีนที่ยื่นลงทะเลบริเวณด่านซานไห่กวน ในเมืองฉินหวงต้าว เป็นปลายสุดกำแพงเมืองจีนที่เริ่มต้นที่ทะเล (ที่จริงมีกำแพงเมืองจีนอีกเส้นอยู่ทางตะวันออกที่เริ่มต้นอยู่ที่แม่น้ำยาลู แต่ก่อนหน้านี้อยู่ในสภาพทรุดโทรมมาก ผู้คนจึงมักกล่าวว่ากำแพงส่วนนี้เป็นจุดเริ่มต้นกำแพงเมืองจีนทางตะวันออก)

หอสัญญาณควันหรือหอสัญญาณไฟ หอสัญญาณควันจะตั้งโดดอยู่เดี่ยวๆ โดยตั้งไว้บนยอดเขาที่สังเกตเห็นง่าย หอสัญญาณควันคือสถานีส่งสัญญาณทางการทหาร หากเห็นกองทัพนอกด่านบุกมา ตอนกลางวันจะใช้กองควันเป็นสัญญาณ ส่วนตอนกลางคืนจะใช้กองไฟสัญญาณนี้จะส่งต่อเป็นทอดๆไปตามหอสัญญาณ นอกจากส่งสัญญาณว่าเห็นข้าศึก ยังสามารถบอกจำนวนของข้าศึกให้รู้ได้ด้วย เช่นเมื่อมีข้าศึก 500 คน จะจุดประทัด 2 ครั้ง และกองควัน 2 กอง กำลั้งข้าศึก 1,000 คน จุดประทัด 3 ดอกและกองควัน 3 กอง และกำลั้งข้าศึก 5,000 คน จุดประทัดและกองควัน 4 กอง (สัญญาณพวกนี้เปลี่ยนไปในแต่ละยุคสมัย) เมื่อจุดต่อกันเป็นทอดๆ

จะสามารถส่งข้อมูลได้อย่างรวดเร็ว หอ
สัญญาณไฟบนเส้นทางกำแพงเมืองจีน
จึงเปรียบเสมือนเครือข่ายเตือนภัยที่ส่ง
สัญญาณได้ด้วยความเร็วสูงในโลกยุค
โบราณ ในมณฑลซินเจียง กานซู ยัง
สามารถมองเห็นซากปรักหักพังของหอ
สัญญาณควันในสมัยราชวงศ์ฮั่นตะวันตก

มองเห็นได้ตาเปล่าจากดวงจันทร์ จริงหรือ?

คำพูดที่ว่ากำแพงเมืองจีน “น่าจะเห็น
ได้ด้วยตาเปล่าจากดวงจันทร์” มีบันทึก
ครั้งแรกในปี ค.ศ.1754 เมื่อนักโบราณคดี
ชาวอังกฤษที่ชื่อ William Stukeley
บันทึกไว้ในจดหมายเล่าเรื่องกำแพงเมือง
จีน และต่อจากนั้นก็ถูกอ้างอิงเรื่อยมา

ประโยคนี้แพร่หลายในวงกว้างเมื่อ
นักเขียนและนักผจญภัยชาวอเมริกันที่ชื่อ
วิลเลียม เอ็ดการ์ กิล (William Edgar
Geil) เขาเป็นนักเดินทางชาวอเมริกันคน
แรกที่เดินทางตลอดแนวกำแพงเมืองจีน
เขาเขียนลงในหนังสือของเขาที่ชื่อ The
Great Wall of China ว่า “มันเป็น
สิ่งก่อสร้างโดยฝีมือมนุษย์ที่สามารถมอง
เห็นได้ด้วยตาเปล่าจากดวงจันทร์” ทั้งที่
หนังสือเล่มนี้ตีพิมพ์ตั้งแต่ปี ค.ศ.1909
ในปีที่โลกยังไม่มีแม้กระทั่งมนุษย์อวกาศ
แต่คำโฆษณานี้กลับเป็นที่นิยม จนเป็น
คำถามที่นักบินอวกาศยุคต่อมาต้องตอบ
และคำตอบก็ฟังดูหน้ามืดหวัง เพราะ
จริงๆ แล้วแนวกำแพงอาจทอดยาวอย่าง
มากก็จริง แต่ตัวกำแพงที่กว้างเพียง
4-6 เมตรที่สร้างจากวัสดุธรรมชาติที่มีสี
กลมกลืนกับสภาพภูมิประเทศ ไม่สามารถ
มองเห็นแม้จากระยะนอกโลก ยังไม่ต้อง
พูดถึงจากดวงจันทร์

เป็นอันว่า คำโฆษณาเกินจริงของชาว

>> กำแพงเมืองจีนด้านจิวเหมินโซ่ว, มณฑลเหอหลิวหนิง เป็นกำแพงเมืองจีนส่วนที่
พาดผ่านลำน้ำ

อเมริกันในยุคที่ยังไม่มีใครขึ้นอวกาศได้
คำนี้ กลายเป็นข้อมูลผิดๆ ถายทอดต่อ
กันมาเรื่อยๆ ที่กระอักกระอ่วนใจทั้งชาว
จีนและชาวต่างชาติอยู่เสมอมา

กำแพงเมืองจีนที่ยิ่งใหญ่ถูกก่อสร้าง
ในยุคที่เครื่องมือในการก่อสร้างเรียบง่าย
ใช้กำลังคนเป็นหลัก แถมยังก่อสร้างบน
สันเขา หุบเขาที่ล้นอันตราย หรือแม้แต่
กลางทะเลทรายที่ร้อนระอุ ความลำบาก
ในการก่อสร้างยากที่จะจินตนาการ
แค่คิดถึงเสียบึงและแรงงานที่ต้อง

>> เป็นเรื่องน่าแปลกของกำแพงเมืองจีนที่
มาร์โคโปโล นักเดินทางชาวตะวันตกที่เดิน
ทางมาจีนไม่ได้บันทึกเกี่ยวกับกำแพงเมือง
จีนไว้เลย ซึ่งอาจจะเป็นเพราะมาร์โคโปโล
เข้ามาจีนในยุคราชวงศ์หยวน ซึ่งปกครอง
โดยชาวมองโกล ซึ่งยอมไม่ให้ความสำคัญ
กับกำแพงเมืองจีนเท่าใดนัก

เตรียมพร้อมก็สุดที่จะคาดเดาความยาก
ลำบากแล้ว เมื่อจีนซีฮ่องเต้เกณฑ์ทหาร
ประชาชน และนักโทษรวมหลายแสน
คนก่อสร้างกำแพงเมืองจีน จึงไม่อาจรู้
ได้ว่ามีคนต้องเสียชีวิตอยู่ใต้ซากกำแพง
เมืองนี้มากน้อยเพียงใด ดินแต่ละชั้นหิน
แต่ละก้อนจึงเป็นเลือดเนื้อแรงงานของ
บรรพบุรุษชาวจีน

กำแพงเมืองจีนคือกำลังและความ
ดีนรนของบรรพชนชาวจีน ทุกวันนี้ เมื่อ
เราก้าวข้ามขึ้นกำแพงเมืองจีน สามารถ
รู้สึกได้ว่ามังกรยักษ์ตัวนี้คือสิ่งมหัศจรรย์
ที่ทำให้เรานับถือผู้คิดและผู้สร้างที่
ต้องการสร้างปราการป้องกันตนเองเหนือ
พื้นที่ธรรมชาติอันล้ำค่า

จริงอยู่ที่กำแพงเมืองจีนไม่ใช่อุปสรรค
วิเศษในการปกป้องแผ่นดินจีน การล่ม
สลายครั้งสำคัญๆ ของอาณาจักรจีน

กำแพงเมืองจีนช่วยอะไรไม่ได้มากนัก เพราะการล่มสลายมักเกิดขึ้นในอาณาจักรด้านหลังกำแพงก่อน แต่คงจะไม่ยุติธรรมนักที่จะสรุปว่ากำแพงเมืองจีนไม่เคยช่วยป้องกันอะไรเลย อย่างน้อยที่สุดเส้นทางสายไหมและช่วงระยะเวลาที่หลายราชวงศ์คงอยู่ยืนยาวก็ต่างถูกอารักขาด้วยกำแพงเมืองจีนมาแล้ว หรือกล่าวในอีกแง่หนึ่ง หากภายในแผ่นดินจีนไม่ได้เกิดความวุ่นวายกันเอง กำแพงเมืองจีนก็สามารถทำหน้าที่ปกป้องแผ่นดินได้อย่างมั่นคงเสมอมา

ทุกวันนี้ กำแพงเมืองจีนไม่ได้เป็นปราการป้องกันข้าศึกอีกต่อไป แต่เป็นสถานที่ท่องเที่ยวสำคัญของคนนับล้านเดินทางมาเยือน กำแพงเมืองจีนมีกระจายอยู่ทั่วประเทศจีน วลีที่ว่า“มาไม่ถึงกำแพงเมืองจีนไม่ใช่วีรบุรุษ” ของประธานเหมาเจ๋อตงกลายเป็นวลีเด็ดที่คนไปเยือนกำแพงเมืองจีนต้องพูดถึง

แต่ด้วยระยะเวลาอันเนิ่นนานปราการเหล่านี้กำลังเสื่อมสลายตัวลงเรื่อยๆ ทั้งจากสภาพแวดล้อมอันโหดร้าย หรือจากชาวจีนด้วยกันที่นำเอาอิฐเก่าจากกำแพงเมืองจีนไปสร้างเป็นที่อยู่อาศัย หรือแม้กระทั่งจากการความเจริญของเมืองยุคปัจจุบันที่เผลอกลบทำลายซากกำแพง

>> ป้าย “มาไม่ถึงกำแพงเมืองจีน ไม่ใช่วีรบุรุษ” สลักลายมือประธานเหมาเจ๋อตง วลีประจำกำแพงเมืองจีน เป็นวลีจากบทกลอนที่ประธานเหมาเจ๋อตงเขียนในปี 1935 ช่วงปลายการเดินทางทัพทางไกล (The Long March)

บางส่วนไปตัดเป็นถนน กำแพงเมืองจีนที่เหลืออยู่ในปัจจุบันมีอยู่เพียงประมาณ 1 ใน 3 ของกำแพงเมืองจีนในอดีตเท่านั้น และแค่ 1 ใน 5 ที่ยังมีสภาพสมบูรณ์ เพิ่งในระยะไม่กี่ปีหลังนี้เองที่กระแสเรียกร้องให้อนุรักษ์กำแพงเมืองจีนเข้มข้นขึ้นเรื่อยๆ

แล้วก็ถึงเวลาที่จีนต้องปกป้องกำแพงหมื่นลี้ ซึ่งครั้งหนึ่งมันเคยทำหน้าที่ปกป้องจีนมาก่อน

ตอนที่ 2

ผจญภัยสุดขอบฟ้าที่หุบเป๋ย

ด้วยคำสอนบางคำบอกเล่าถึงคุณงามความดี ที่ทำไว้กับแผ่นดิน ซึ่งถูกสลักไว้บนกำแพง ณ บ้านต้าซู่ยั้ง เพื่อไว้สอนลูกหลาน ตระกูลหลี่ น่าจะเป็นเหตุผลหนึ่งที่ สอดรับกับความคิดที่ว่า แม้ประเทศจีนจะกว้างใหญ่ไพศาล แต่ด้วยคำสอนของบรรพบุรุษเมื่อครั้งอดีต ทำให้ทุกคนรวมแรงร่วมใจ ร่วมสู้เคียงบ่าเคียงไหล่ จนกลายเป็นประเทศที่ยิ่งใหญ่ มาจนถึงปัจจุบันนี้ และสามารถนำกำลัง และศักยภาพของมนุษย์มาพัฒนาธรรมชาติที่รังสรรค์ขึ้นมาอย่างสวยงาม ให้เป็นสถานที่ท่องเที่ยวระดับ 5 เอ ที่มีไม่กี่แห่งในประเทศจีน ซึ่งจะเป็นอื่นไปไม่ได้ ถ้าไม่ใช่ เกือกเขาเอินซือ แกรนด์แคนยอน แล่งท่งที่ระดับ 5 เอ ที่ได้รับความนิยมสูงสุด

ชมความยิ่งใหญ่เหนือคำบรรยาย

เริ่มต้นเดินทางเช้าวันใหม่ในชุดพร้อมลุย เนื่องจากสถานที่ท่องเที่ยวซึ่งรออยู่ คือ การเดินขึ้นเขาประมาณ 4 ลูก รวมระยะทางประมาณ 9 กิโลเมตร ท่ามกลางอากาศไม่ค่อยเป็นใจมากนัก เนื่องจากมีฝนตกปรอยๆ ตั้งแต่เช้าตรู่ แต่โปรแกรมที่วางไว้จำเป็นต้องเดินหน้าต่อไปตามหมายเดิม นั่นคือการไปพิชิตเขาเอินซือ แกรนด์แคนยอน โดยนั่งรถบัสจากโรงแรมไปประมาณ 1 ชั่วโมง 40 นาที

ระหว่างทางเป็นภูเขาตัดกับทะเลหมอกที่ไหลระเรื่อยตลอดทาง จนเดินทางมาถึงอุทยานเอินซือ แกรนด์แคนยอน ก็จะต้องเปลี่ยนไปใช้รถบัสของอุทยาน เพื่อนำไปส่งที่จุดนั่งกระเช้าข้ามภูเขาอีกหลายๆ ลูก ซึ่งมีค่ากล่าวไว้ว่า สถานที่ท่องเที่ยวทางธรรมชาติของประเทศจีน ไม่มีที่ไหนไม่ใหญ่โตงดงามอลังการ จะเห็นได้จากฉากในภาพยนตร์จีน

>> บริเวณด้านหน้าอุทยานเอินซือ

กำลังภายในหลายๆ เรื่องที่น่าทึ่งนิยามภาพของธรรมชาติในแต่ละเมืองมาเป็นฉากหลัง ดุวิจิตรตระการตา แม้แต่ภาพยนตร์ฮอลลีวูดบางเรื่องยังบินมาอาศัยโลเคชั่นของเมืองจีนเป็นสถานที่ถ่ายทำก็มากมายหลายเรื่อง

จากภาพที่ปรากฏอยู่ในภาพยนตร์ เมื่อมีโอกาสเดินทางมาสำรวจ กับการท่องเที่ยวแห่งมณฑลหูเป่ย สาธารณรัฐประชาชนจีน ร่วมกับ สายการบินแอร์เอเชีย ต้องบอกกับตัวเองว่า โลกนี้ช่างกว้างใหญ่ไพศาลเสียเหลือเกิน ยิ่งออกเดินทาง ยิ่งพบเห็นความยิ่งใหญ่เหนือคำบรรยาย ด้วยเอ็นซือ แกรนด์แคนยอน ที่อยู่เบื้องหน้าตั้งอยู่บนภูเขาจี้กั๋ง แห่งเมืองเอ็นซือ ทางทิศตะวันตกเฉียงใต้ของมณฑลหูเป่ย สาธารณรัฐประชาชนจีน เป็นแหล่งท่องเที่ยวที่มี ขุนเขา แม่น้ำ และมรดกเมฆ มาบรรจบกัน จนกลายเป็นวิวทิวทัศน์อันตระการตา ยามที่ทุกคนมีโอกาสมาเยือน และได้ชมจะต้องตกตะลึงกับธรรมชาติ ที่รังสรรค์ความสวยงามไว้ให้คนบนโลกได้ชื่นชม

ตะกายสู่เส้นทางศึกษาธรรมชาติ 1

สำหรับเส้นทางในการเดินเที่ยวชมภายในเอ็นซือ แกรนด์แคนยอน ถูกแบ่งออกเป็น 2 เส้นทาง โดยเส้นทางที่ 1 จะเป็นเส้นทางเดินศึกษาธรรมชาติบนยอดเขาที่มีความสูงในระดับ 1,500 - 1,900 เมตร และเส้นทางที่ 2 จะเป็นเส้นทางเดินศึกษาธรรมชาติบริเวณตีนเขา ลักษณะของพื้นที่จะเป็นโตรกเขาสลับ และมีแม่น้ำอยู่ด้านล่าง โดยแต่ละเส้นทางจะแวดล้อมไปด้วยทัศนียภาพที่งดงามไม่ยิ่งหย่อนไปกว่ากัน

>> ถนนลอยฟ้าริมหน้าผา

ฝนเริ่มหยุดยามที่กระเช้ามาถึงจุดที่ทุกคนจะต้องลงเดินไปตามสันเขา ใน เส้นทางที่ 1 ซึ่งเป็นเส้นทางศึกษาธรรมชาติบนภูเขา โดยในเส้นทางท่องเที่ยวนี้ทุกๆ คนจะต้องนั่งกระเช้าแก้วขึ้นไปยังบริเวณยอดเขาสูงตระหง่านเทียมฟ้า ของเทือกเขาจี้กั๋ง เมื่อทุกอย่างพร้อมกระเช้าก็เริ่มเพิ่มระดับความสูงขึ้นไปเรื่อยๆ ระบายไปกับสันเขาในแนวเฉียง 45 - 75 องศา มุ่งตรงสู่ศูนย์บริการนักท่องเที่ยวด้านบน อันเป็นจุดหมายปลายทาง แม้ระหว่างทางจะดูหวาดเสียวเนื่องจากความสูง แต่ด้วยทัศนียภาพรอบด้านที่มีสวยงาม เมื่อได้ชื่นชมไปตลอดทาง จึงทำให้คลายความกลัวลิ้มความหวาดเสียวไปจนหมด

เมื่อมาถึงด้านบนสิ่งแรกที่พบ คือ ทัศนียภาพอันงดงามของหุบเขากว้างใหญ่ ที่มียอดเขาเรียงรายเป็น

>> ไฮไลท์บางจุดของเส้นทางที่ 1

>> ถึงแม้จะเหนื่อยก็ยังยิ้มได้

ทิวแถว ยอดเขาเหล่านี้เป็นยอดเขาหินปูนที่มีความสูงตั้งแต่ 1,500 - 1,900 เมตร ซึ่งในเส้นทางดังกล่าว จะเป็นเส้นทางเดินศึกษาธรรมชาติที่ลัดเลาะไปในหุบเขาของเทือกเขาจิ่งแห่งนี้ โดยลักษณะของเส้นทางเดิน บางช่วงเป็นพื้นราบ บางช่วงเป็นทางลง และบางช่วงก็จะเป็นทางขึ้น ซึ่งเส้นทางได้ทอดยาวพาดผ่านขุนเขา 4 ลูก พร้อมบันไดประมาณ 2,000 กว่าขั้น รวมระยะแล้วเกือบ 9 กิโลเมตร และตลอดเส้นทางทุกคนจะไม่เบื่อเลย เพราะมีของขายทั้ง ของที่ระลึก อาหารครบถ้วนบริบูรณ์ ได้ถูกจัดสรรวางอยู่ในจุดเหมาะสม และเป็นระเบียบ

ครึ่งวันแรกหมดไปกับการเดินขึ้น เดินลงทั้งบันไดและที่ราบประมาณ 4 กิโลเมตร จนร่างกายถึงขีดสุดก็มาถึงจุดพักกลางวัน มีเมนูเด็ดๆ ของที่นี่หลากหลายอย่าง ทั้งผัดผัก เมนูเนื้อสัตว์ทั้งไก่ ทั้งปลา แต่ที่แน่ๆ มีน้ำชาไว้ให้จิบคลายความหนาว เพราะตลอดเส้นทางทั้งหนาวและชื้น จึงเป็นเรื่องที่คาดเดาได้ไม่ยากว่า อาหารมือนี่เกลี้ยงหมดทุกจาน

หลังอาหารมือเที่ยงเส้นทางข้างหน้ายังรออยู่ ต้องเดินทางต่อ แม้เส้นทางจะดูยาวไกล แต่ทัศนียภาพระหว่างทางเดินนั้นงดงามเป็นอย่างมาก โดยจะเห็นเป็นทิวเขาน้อยใหญ่เรียงรายเป็นระลอกคลื่นสูงตระหง่านเสียดฟ้า พร้อมกับมีมวลเมฆลอยละล่องมาแนบเคียงเป็นระยะๆ อีกทั้งตลอดเส้นทางก็ยังมีต้นไม้หนาพันธุ์ให้ได้ชม โดยมีจุดไฮไลท์ที่ทุกๆ คนจะต้องพบ และเก็บภาพไว้เป็นที่ระลึก คือ ถนนลอยฟ้าริมหน้าผา ซึ่งเป็นเส้นทางเดินที่ถูกสร้างขึ้นเป็นระนาบเดียวกับหน้าผาหินปูนที่มีความสูงกว่า 1,500 เมตร ทอดยาวไปเบื้องหน้าในระยะทาง 488 เมตร หากใครกลัวความสูงแล้วเส้นทางนี้ถือเป็นจุดวัดความกล้าได้มากที่สุดทีเดียว

>> เมนูอาหารลอยฟ้า

เพราะด้านหนึ่งเป็นหน้าผาหินสูงตระหง่าน อีกด้านเป็นเทือกเขานวดเสียดฟ้า แต่ถ้าใครที่ไม่กลัวความสูงก็ถือว่าโชคดีไป เนื่องจากได้ชมวิวยิวทิวทัศน์อันแสนกว้างไกลสุดสายตา ประหนึ่งได้ล่องลอยอยู่บนฟากฟ้าเหยียบปุยเมฆที่ลอยอยู่ใกล้แค่เอื้อมเท่านั้น

หลังจากเดินขึ้นชมความงดงามของขุนเขาตลอดระยะทางกว่า 9 กิโลเมตรกันแล้ว เมื่อมาถึงจุดหมายปลายทาง คนจีนก็ยังคงคอนเซ็ปต์เดิม คือ เล็กๆ ไม่ใหญ่ๆ ทำ เพราะภาพบันไดเลื่อนที่ปรากฏอยู่ตรงหน้าทำให้สงสัยว่า เขาสร้างบันไดเลื่อนลงจากภูเขาที่สูงพอกๆ กับตึก 6-7 ชั้นได้อย่างไร !!! แต่เขาก็ทำได้ทีเดียวสามารถทุ่นเวลา และระยะทางได้มากมาย

>> ถนนลอยฟ้าริมหน้าผา

>> ทางลงมีลิฟต์มีความสูงเท่าตึก 7-8 ชั้น

>> น้ำตกสายรุ้งในเส้นทางที่ 2

พาเดินสู่เส้นทางศึกษาธรรมชาติ 2

แม้จะเหนื่อยสุดๆ เหมือนขาจะก้าวไม่ออก แต่เมื่อมาถึงด้านล่างของเทือกเขาจี้กั๋ง และได้พักสักครู่ ก่อนจะนั่งรถบัสของอุทยานที่จัดไว้พาไปยัง ศูนย์บริการนักท่องเที่ยว บริเวณดินเขา ระหว่างทางพบเห็นทัศนียภาพของแม่น้ำมังกรเมฆ หรือ หยุนหลงเหอ ที่ไหลเซาะแนวหินเบื้องล่างของขุนเขาจี้กั๋ง จนเกิดเป็นโตรกเขาลึกอันงดงามมีพรรณไม้นานาพันธุ์ขึ้นงอกงามริมผาห้อยเป็นระย้า สร้างความสดชื่นให้ทั่วทั้งบริเวณดูแล้วเพลินตาเพลินใจมากๆ คลายเหนื่อยเมื่อยล้าได้มากโข

จนสามารถถึงพลังกำลังอีกหนึ่งเฮือก เพื่อไปสำรวจเส้นทางเดินศึกษาธรรมชาติที่ 2 ระยะสั้นๆ ประมาณ 2 กิโลเมตร ถึงกระนั้นก็จะต้องเดินลงบันได 365 ชั้น เพื่อไปสู่ทางเดินเบื้องล่างที่ทอดยาวไปตามแนวหน้าผาในโตรกเขาเหนือแม่น้ำมังกรเมฆ คดเคี้ยวไปตามแนวผาที่มีความลึกมากที่สุดถึง 75 เมตร ระหว่างทางเต็มไปด้วยต้นไม้เขียวขจี อีกทั้งยังมีน้ำตกมั่งกรเลื่อง น้ำตกสายรุ้ง ที่มีสายน้ำไหลรินลงมาจากป่าด้านบน เกิดเป็นม่านน้ำอยู่ข้างๆ ริมทางเดิน และในบางช่วงของเส้นทางก็จะมีสะพานแขวนที่พาดผ่านแม่น้ำข้ามไปยังทางเดินที่อยู่แนบชิดหน้าผาอีกฝากหนึ่งที่ทอดยาวไปจรดแนวบันได 365 ชั้น สำหรับเดินขึ้นสู่ศูนย์บริการนักท่องเที่ยวด้านบนโตรกเขา อันเป็นจุดหมายปลายทางของการเที่ยวชมในครั้งนี้

จบสุดท้ายของวันด้วยการเดินขึ้นเดินลงบันไดภายในหุบเขาไปสู่จุดหมายในแต่ละจุด ด้วยความรู้สึกลึกๆ เหมือนเรี่ยวแรงจะหดหาย แข็งขาก้าวไม่ออก แต่ด้วยความงดงามของทิวทัศน์ที่พบเจอ กลายเป็นตัวกระตุ้นจุดให้ขาทั้งสอง

ข้างมีพลังพร้อมที่จะก้าวเดินไปข้างหน้า เพื่อเก็บเกี่ยวความงดงามระหว่างมาเติมเต็มหัวใจ สร้างแรงบันดาลใจให้ต่อสู้กับอุปสรรคต่างๆ สิ่ง ณ สถานที่ที่ครั้งหนึ่งในชีวิตของทุกคนจะต้องไปให้ได้ “เอ็นซือแกรนด์แคนยอน” บนภูเขาจี้กั๋ง มณฑลหูเป่ย์ สาธารณรัฐประชาชนจีน

งานเลี้ยงรับรองระดับตำนาน

หลังจากปีนเขาสุดขอบฟ้ากับเอ็นซือ แกรนด์แคนยอน ที่น่าจะช่วยสร้างแรงบันดาลใจ ให้กับทุกคนที่ผ่านจุดนี้มาได้ไม่มากก็น้อย ก็มาจบด้วยงานประเพณีอันเมามัศจรรย์ กับงานเลี้ยงรับรองระดับตำนาน ในช่วงเย็นของวันเดียวกัน ทั้งผู้มาต้อนรับที่สวมงามจับตา อีกทั้งอาหารพื้นเมืองแม่น้ำตาแปลกๆ แต่ด้วยบรรยากาศที่คึกคักรอบๆ ตัว ชวนให้ทุกๆ คนในโต๊ะต่างสรรเสริญเสเฮฮาไม่ยิ่งหย่อนไปกว่ากัน

>> งานเลี้ยงรับรองระดับตำนาน

โดยเฉพาะเมื่อถึงจังหวะที่ต้องชูแก้วไชโย แสดงความยินดีกับเจ้าภาพ กลับมีเสียงดังเพ่งพลังดังอยู่รอบๆ โຕ้ะเขียนมาถึงจุดนี้คุณผู้อ่านอย่าเข้าใจผิด คิดว่ารอบๆ โຕ้ะกำลังทะเลาะกัน เพราะที่นี้เหตุการณ์ที่คิดไม่ได้เป็นเช่นนั้นเสมอไป เพราะที่นี้เผ่าถู่เจีย เขามีธรรมเนียมที่สืบทอดกันมาเป็นเวลาหลายร้อยปี กับประเพณีเขียงภาษาชนะที่ใส่เหล่าพื้นเมืองลงบนพื้นให้แตก นัยว่า ยิ่งเสียงดัง และภาษาชนะแตกละเอียดก็ยิ่งส่งผลให้ผู้นั้นประสบแต่ความสุขความเจริญ

ด้วยเหตุผลดังกล่าวจึงไม่พลาดที่จะร่วมปฏิบัติตามประเพณี แต่กว่าจะเขียงได้ตามที่เขากล่าวไว้ เล่นเอามินไปกับฤทธิ์แอลกอฮอล์พื้นเมืองกว่า 40 ดีกรี แต่โชคดีตรงที่อากาศช่างเป็นใจ เพราะจะหนาวสะท้านขนาดไหน ถึงอย่างนั้นก็ไม่รู้สึกกับความร้อนที่ลุมอยู่ในกาย ด้วยฤทธิ์แอลกอฮอล์ดังกล่าว และคงไม่ต้องเล่าต่อถึงค่าคืนแห่งความสุขที่ถูกดูดกลืนไปกับความสงบของดินแดนสุดปลายฟ้า ณ เมืองเอินซือว่าเป็นเช่นไร !!

ตำหนักถู่ซือจำลองอันเลื่องชื่อ

แต่ที่แน่ๆ เช้าวันใหม่ ภาพอาณาบริเวณของพื้นที่อันกว้างใหญ่ไพศาล และมีวัฒนธรรมประเพณีที่สืบทอดกันมาอย่างยาวนานของชาวถู่ซือ ยังติดตาตรึงใจทุกๆ คน จึงทำให้ 'พิพิธภัณฑ์' ไกด์ท้องถิ่นประจำทริปนี้ พาไปชื่นชมหน้าตาบ้านเมืองของเผ่าถู่เจีย ในอำเภอถู่ซือ อันเป็นที่ตั้งของบ้านถู่ซือ เป็นตำหนักถู่ซือ ในเมืองเอินซือ มณฑลหูเป่ย์

ซึ่งที่นี้มีความน่าสนใจตรงที่ในอดีตนั้น เป็นเขตการปกครองของชนเผ่าถู่เจียที่มีจำนวนกว่า 4 ล้านคน และที่นี้ยังมีการจำลองบ้านของเจ้าเมือง (ถู่ซือ) อยู่บนพื้นที่กว่า 200,000 ตารางเมตร รายล้อมด้วยหุบเขา ป่าสน และต้นไม้เขียวชอุ่ม โดยมีรูปแบบสถาปัตยกรรมผสมผสานกันระหว่าง

เผ่าถู่เจีย และเผ่าเหมียว ภายในแบ่งออกเป็น 3 ส่วน ทั้งโซนงานแสดงด้านวัฒนธรรม ด้านศาสนา และโซนพักผ่อนหย่อนใจ

เมื่อเดินผ่านซุ้มประตูบานใหญ่เข้าไปภายในจะเห็นรูปปั้นเสี้ยวชาติสัญลักษณ์ของเผ่าถู่เจีย ตั้งเด่นเป็นสง่าอยู่ด้านหน้า โดยมีกำแพงหินแกะสลักลวดลายวิถีชีวิตของชาวเผ่าถู่เจีย ที่สะท้อนให้เห็นถึงวัฒนธรรมและประเพณีที่เป็นเอกลักษณ์ให้ทุกคนได้เรียนรู้ และศึกษา ถัดมาก็จะเป็นทางเดินที่มุ่งตรงสู่ตำหนักถู่ซือจำลอง ซึ่งระหว่างทางเดินจะมีบรรยากาศเมื่อครั้งอดีต ทั้ง ศาลเจ้า สะพาน บ้านเรือน ที่ถูกสร้างตาม

แบบโบราณให้ได้ชม จนมาถึงตำหนักถู่ซือจำลอง ซึ่งพื้นด้านหน้าตำหนักถูกตกแต่งในสถาปัตยกรรมแบบจีนผสมสถาปัตยกรรมชนเผ่าถู่เจีย มีการตกแต่งประดับประดาด้วยรูปปั้น หรือรูปวาดสัตว์มงคลต่างๆ

ขณะที่ ภายในตำหนักถู่ซือ นั้น ถูกแบ่งออกเป็น 3 ส่วนใหญ่ๆ โดยส่วนแรก เมื่อครั้งอดีตจะเป็นที่อยู่ของทหาร แต่ปัจจุบันจะเป็นสถานที่ขายของที่ระลึกและสถานที่จัดการแสดง ส่วนที่ 2 จะเป็นห้องว่าราชการของถู่ซือ ภายในห้องนี้มีการจัดบรรยากาศห้องว่าราชการพร้อมๆ กับภาพประวัติของถู่ซือทั้ง 16 รุ่นให้ได้ชม ส่วนที่ 3 เป็นเรือนส่วนตัวของถู่ซือที่มีห้องอยู่มากมาย ซึ่งในปัจจุบันเป็นห้องจัดนิทรรศการเกี่ยวกับตำหนักถู่ซือ

แต่ในส่วนนี้กลับมีห้องที่น่าสนใจคือ ห้องลูกสาวคนสุดท้าย ที่ถูกสร้างไว้บนชั้นบนสุดของบ้าน ตามวัฒนธรรมของชาวถู่เจีย ลูกสาวคนเล็กจะเป็นลูกที่ครอบครัวรักที่สุดแตกต่างจากวัฒนธรรมจีนที่จะรักลูกชายคนโต ปัจจุบันบริเวณห้องด้านบนเป็นจุดชมวิว ที่สามารถเห็นทัศนียภาพได้อย่างกว้างไกลทีเดียว

เพราะฉะนั้น ตำหนักกู้อู้อี๋ จึงเต็มไปด้วยศาสตร์ และศิลป์ ของชาวจีนโบราณ ขณะที่บ้านชาวอู้อี๋เจียจำลอง ดูสง่า สมกับความยิ่งใหญ่ในระบบกู้อู้อี๋ ซึ่งเป็นรูปแบบการปกครองที่ใช้กันมานานกว่า 2,000 ปี โดยฮ่องเต้ได้มอบตำแหน่งกู้อู้อี๋ให้กับหัวหน้าเผ่าที่เป็นผู้ปกครองดินแดนในเขตชายแดนภูเขา เช่น มณฑลหูเป่ย์ หูหนาน ยูนนาน เสฉวน ฉงชิ่ง เป็นต้น เพราะนอกจากจะเป็นการช่วยรักษาความเป็นเอกภาพของแผ่นดินแล้ว ยังเป็นการรักษาไว้ซึ่งขนบธรรมเนียม ความเป็นอยู่ดั้งเดิมของชนเผ่าต่างๆ อีกด้วย

ชมโชว์เดินซิลล์กลางเมืองอู้อี๋

เช้าวันรุ่งขึ้นมุ่งหน้าสู่ เมืองอู้อี๋ เพื่อเดินทางกลับเมืองไทย ในวันต่อไป กับสายการบินแอร์เอเชีย โดยได้รับการต้อนรับเป็นอย่างดีจากคณะสำรวจแหล่งท่องเที่ยวของทางการท่องเที่ยวแห่งมณฑลหูเป่ย์ สาธารณรัฐประชาชนจีน ที่อำนวยความสะดวกสบายจากตลอดการเดินทาง จึงทำให้สามารถนำเรื่องราวความยิ่งใหญ่ของชาวเมืองต่างๆ ในประเทศจีนสู่สายตาผู้คนทั่วโลกได้อย่างราบรื่น

อีกทั้งที่เหลือนอยู่ในคำคืนสุดท้าย ทางการท่องเที่ยวแห่งมณฑลหูเป่ย์ ยังนำเสนอโปรแกรมเด็ดๆ กับ ฮั่นโซ่ว ในเมืองอู้อี๋ที่ถูกกล่าวถึงทั่วทั้งเมืองจีน ว่า เป็นโซ่วน้ำในอินดอร์ สเตเดียมที่ลงทุนมากที่สุดในโลกด้วยจำนวนเงินกว่า 2,500 ล้านดอลลาร์ ซึ่งคงไม่ต้องไปวอกวบลูกคุณหารเป็นมูลค่าเงินไทยให้ปวดหัว ขณะที่ค่าเข้าดูโซ่วชูดนี้ก็แพงเหลือหลาย แต่เมื่อได้สัมผัสกับสายตาดูตัวเอง ทั้งเล่นเจ็ทสกีในอินดอร์ ไม่นับรวมถึงเครื่องเล่นทางน้ำที่มักจะเห็นในที่กว้างๆ กลางแม่น้ำ หรือทะเล แต่กลับไปได้ดีในที่ร่ม พร้อมผู้เล่นมืออาชีพสุดๆ ลุ้นแบบแทบล้มหายใจจนการแสดงเกือบสองชั่วโมงจบลงอย่างประทับใจสุดๆ

ระหว่างทางจากอินดอร์สเตเดียมที่ดูโซ่วน้ำกลับที่พัก ต้องผ่านถนนคนเดินฮั่นเจีย หรือ ถนนคนเดินเมืองอู้อี๋ งานนี้หลาย ๆ คนจึงอดใจไม่ไหวที่จะแวะเวียนเข้าร้านโน้น ออกร้านนี้ แม้จะเหลือเวลาเพียงน้อยนิดที่ร้านรวงจะปิดก็ตามที เพราะสำหรับถนนเส้นนี้แล้วถ้าไม่เดินช้อปปิ้ง ชมไฟลีลันยามค่ำคืนก็ดูเหมือนว่า จะยังไม่ถึงใจกลางเมืองอู้อี๋ เนื่องจากเป็นจุดช้อปปิ้งชิคๆ มีของแบรนด์เนมขายกันแทบทุกแบรนด์ ทุกสไตล์ แถมยังซิลล์สุดๆ กับแสงไฟ และบรรยากาศของร้านค้าที่เลียบบไปตามริมแม่น้ำซู

ถ้าพูดกันจริงๆ ถนนคนเดินฮั่นเจีย จะมีบรรยากาศคล้ายๆ กับถนนสีลมในเมืองไทย เพราะจะเต็มไปด้วยร้านค้าแบรนด์เนมสองข้างทางซึ่งเป็นดีเทลสไตล์ยุโรป แต่จะได้รับความซิลล์กว่า กับการถูกประดับประดาด้วยไฟตอนกลางคืน ผสมกับมีที่ให้นั่งซิลล์ริมแม่น้ำ ซึ่งนักท่องเที่ยว และชาวจีนนิยมออกมาเดินเล่นกันในช่วงประมาณสักหนึ่งทุ่มขึ้นไป ขณะที่ถนนเส้นนี้ที่มีความยาวกว่า 1 กิโลเมตรจะเปิดไฟตั้งแต่หกโมงเย็นไปจนถึงสี่ทุ่มของทุกวัน

สำหรับโอกาสต่อไป ยังคงมีสิ่งมหัศจรรย์สุดขอบฟ้า ประเทศจีน ที่ได้ไปสัมผัสมา เก่าคู่กันฟัง กับวัฒนธรรมที่ไม่เหมือนใคร และไม่มีใครเหมือนมาฝากคุณผู้อ่านอีก เช่นเคย แต่จะเป็นที่ใดนั้นรออ่านได้ในนิตยสาร New Silk Road เท่านั้น

>> ฮั่นโซ่วอินดอร์การตา

>> ถนนคนเดินฮั่นเจีย

เป่ย์จิง

“ สำหรับเมืองหลวงอย่างเป่ย์จิงแล้วนั้น สิ่งที่ไม่ควรละเลยก็คือ ศิลปวัฒนธรรม... เครื่องดนตรีชนิดหนึ่งที่คนไทยยังไม่ค่อยรู้จัก แต่กำลังเป็นที่นิยมของผู้นิยมศิลปะชาวจีนคือ กูจิ้น (古琴) พิณโบราณเจ็ดสาย ที่มีประวัติศาสตร์มากกว่า 5,000 ปี ”

ผู้เขียนเดินทางจากช่างไห่สู่เป่ย์จิงด้วยรถไฟความเร็วสูง ซึ่งเป็นการนั่งรถไฟความเร็วสูงของจีนครั้งแรกของผู้เขียน ผู้เขียนกลับว่าเป็นรถไฟที่สะอาดใหม่ นั่งสบาย บริการดีเยี่ยมพอกๆกับเครื่องบินเลยทีเดียว ความเร็วของรถไฟยกเว้นตอนออกตัวกับตอนใกล้ถึงสถานี ตามปกติจะรักษาระดับความเร็วเอาไว้ที่ 300 กิโลเมตรต่อชั่วโมง ส่วนอาหารบนรถไฟค่อนข้างจะแพงและไม่อร่อยเท่าไร ผู้เขียนแนะนำว่าหากท่านใดจะลองเดินทางโดยรถไฟ ก่อนขึ้นรถไฟควรซื้ออาหารกล่องและเครื่องดื่มติดตัวขึ้นไปบ้างน่าจะดีกว่า

ผู้เขียนเดินทางถึงเป่ย์จิงในช่วงเย็น และจากการแนะนำของน้องหมา (คนจีนที่ผู้เขียนเจอบนเครื่องบินไปช่างไห่ในบทความตอนที่แล้ว) น้องหมาได้แนะนำให้ผู้เขียนไปพักที่โรงแรมสำหรับนักท่องเที่ยวภายในประเทศของจีนที่มีสาขาทั่วประเทศจีน นั่นคือ โรงแรมซีเทียน (七天酒店) โรงแรมซีเทียนนี้ หากผู้อ่านมีญาติอยู่ที่นั่นและใช้เบอร์โทรศัพท์ของญาติในการโทรจองหรือแจ้งเบอร์

โทรศัพท์ก่อนเช็किनก็อาจจะได้ราคาที่ถูกลงเล็กน้อย แต่กระนั้นโรงแรมซีเทียนนี้แม้เป็นโรงแรมที่มีสาขาทั่วประเทศ แต่ราคาก็ขึ้นอยู่กับแต่ละเมืองจะแปรผันตามค่าครองชีพของแต่ละเมือง อย่างเช่นที่เป่ย์จิงนี้ราคาต่อคืนสำหรับเตียงเดี่ยววันนั้นจะตกอยู่ที่ประมาณ 400 หยวนต่อคืน ในขณะที่เมื่อผู้เขียนไปที่ลั่วหยางนั้น ห้องแบบเดียวกันนั้นราคา 140 กว่าหยวนเท่านั้น

เป่ย์จิงแม้เป็นเมืองหลวงของประเทศจีน แต่ทว่าความเจริญกลับมีความแตกต่างจากช่างไห่อย่างเห็นได้ชัด กล่าวคือ ช่างไห่ดูมีความเป็นระเบียบเรียบร้อยและดูสวยงามในรูปแบบสมัยใหม่มากกว่าเป่ย์จิงพอสมควร เมื่อผู้เขียนมาถึงเป่ย์จิง สิ่งแรกที่ผู้เขียนกระทำคือ ไปถนนหวังฝูจิง (王府井) ย่านการค้ากลางเป่ย์จิง ซึ่งนอกจากห้างสรรพสินค้านานาชาติแล้ว ของทานเล่นในตลาดหวังฝูจิงจะมีหลากหลายพอสมควร เช่น ถังหูหลู่ (糖葫蘆 - ผลไม้เชื่อมลักษณะคล้ายลูกชิ้นสีแดงเคลือบน้ำตาลแล้วเสียบไม้ เห็นได้คุ้นตาตามหนังสือกำลัง

ภายใน) ผ้าชีริ้ว(กระเพาะวัว)ลวก ต้มลูกชิ้น น้ำบ๊วย ส่วนของกินประหลาดๆก็เช่น ปลาดาวทอด แมงป่องตัวเล็กๆ เสียบไม้ ซึ่งดูน่ากลัวมากกว่าน่ากิน เป็นต้น

เมื่อพูดถึงเรื่องอาหารการกิน ทุกท่านที่มาเป่ย์จิงก็ คงต้องแวะมาลิ้มลองอาหารขึ้นชื่อที่สุดของเป่ย์จิง นั่นคือ เป็ดปักกิ่ง สำหรับครั้งนี้ผู้เขียนได้มีโอกาสแวะไปที่ร้านเป็ดปักกิ่งที่มีชื่อเสียงเก่าแก่ในเมืองนี้ ชื่อร้าน เฉียนจิวเต๋อ (全聚德) ในบริเวณตลาดเฉียนเหมิน ผู้เขียนสั่งชุดเป็ดปักกิ่งสำหรับทานคนเดียว เครื่องเคียงหนึ่งจาน และน้ำผลไม้ คิดเงินมาตกอยู่ที่ประมาณ 200 กว่าหยวน ในส่วนของรสชาติเป็ดปักกิ่งของชาวปักกิ่งแล้วนั้น ครั้งนี้เมื่อได้มาชิมเป็นครั้งที่สอง (ทานครั้งแรกตอนมากับทัวร์เมื่อสิบกว่าปีก่อน) ทำให้ตอกย้ำความรู้สึกว่า เป็ดปักกิ่งที่ทำโดยคนไทยนั้นถูกปากคนไทยกว่า เป็ดปักกิ่งต้นตำรับจริงๆ

สำหรับเมืองหลวงอย่างเป่ย์จิงแล้วนั้น สิ่งที่ไม่ควรละเลยก็คือ ศิลปวัฒนธรรม ขอทำความเข้าใจว่าผู้เขียนเองมีความชื่นชมในเรื่องดนตรีโบราณทุกชนิด แม้อาชีพที่ทำมานานที่สุดเกือบ 20 ปีจะอยู่ในสายการสอนดนตรีคลาสสิกตะวันตก แต่ผู้เขียนก็ชอบฟังดนตรีโบราณทุกชนิดไม่ว่าจะเป็นไทย อินเดีย ญี่ปุ่น ในส่วนของดนตรีจีนนั้นอาคง (คุณตา) ชอบเล่นซอจีนโบราณ (เอ๋อร์หู) และมักจะไปเล่นรวมวงกับเพื่อนๆท่านแถวเยาวราชอยู่เป็นประจำ ทำให้ผู้เขียนเองก็ชอบฟังดนตรีจีนไปโดยปริยาย ผู้เขียนอยากจะแนะนำเครื่องดนตรีชนิดหนึ่งที่คนไทยยังไม่ค่อยรู้จัก (คนจีนเองถ้าไม่ใช่คนสนใจดนตรีก็ซึ้งก็ไม่รู้

จักเช่นกัน) แต่กำลังเป็นที่นิยมของผู้นิยมศิลปะชาวจีนคือ กู่ฉิน (古琴) พิณโบราณเจ็ดสาย ที่มีประวัติศาสตร์มากกว่า 5,000 ปี เครื่องดนตรีนี้เป็นที่นิยมศึกษาในหมู่ผู้มีการศึกษาและปัญญาชนของจีนโบราณ ในบางยุคสมัยมีการแบ่งชนชั้นของดนตรีชนิดนี้กันถึงขนาดว่าห้ามผู้หญิงเรียนกันเลยทีเดียว ผู้เขียนเองชอบฟังแผ่นซีดีกู่ฉินมานานและได้ตั้งใจไว้ว่าหากมีโอกาสจะซื้อกู่ฉินกลับประเทศไทยมาหัดสักครั้ง แต่ครั้งนี้เนื่องจากยังต้องเดินทางไปอีกหลายเมืองจึงได้แต่ไปดูและไปพูดคุยกับเจ้าของร้านขายเครื่องดนตรีจีนหลายร้าน และเนื่องจากมีกู่ฉินเป็นความสนใจร่วมกัน ผู้เขียนจึงได้มีโอกาสรู้จักเพื่อนใหม่ชาวเหลียวหนิงที่มาทำธุรกิจขายศิลปะวัตถุและเครื่องดนตรีจีนที่ถนนหวังฝูจิง นั่นคือพี่หวังเยว่

หลังจากพูดคุยทำความเข้าใจจนพอทราบภูมิหลังซึ่งกันและกัน พี่หวังได้ชวนผู้เขียนคุยถึงเรื่องดนตรีวัฒนธรรม เศรษฐกิจของไทย ในขณะที่พี่หวังก็อธิบายในส่วนของประเทศจีนให้ผู้เขียนฟังเพื่อเปิดโลกทัศน์ แต่สิ่งหนึ่งที่ผู้เขียนประหลาดใจคือ พี่หวังได้เล่าว่า ในช่วง 5 ปีที่ผ่านมาที่เศรษฐกิจประเทศจีนเจริญเติบโต

อย่างรวดเร็ว คนจีนที่มีการศึกษาและมีฐานะมั่นคงแล้วนั้น ได้ทบทวนถึงสิ่งที่ขาดหายไปในชีวิตและพบว่าควรจะหันกลับมาให้ความสนใจกับเรื่องการพัฒนาจิตใจให้มากขึ้น จึงให้ความสนใจกับการสนใจพุทธปรัชญาเพื่อนำมาเป็นประโยชน์ในการใช้ชีวิต ผู้เขียนได้ยินดั่งนั้นก็ประหลาดใจ จึงได้ถามลงลึกไปอีกว่า คนจีนไม่มองว่าการถือศีลโดยหรือการใช้ชีวิตสมณะเป็นการยอมอเท้าและทำให้เศรษฐกิจไม่พัฒนาแบบที่คนสมัยใหม่คิดหรือ? พี่หวังกลับให้ความเห็นว่า การฝึกตนตามแนวพุทธ โดยเฉพาะการที่ผู้ชายมีโอกาสถือศีลออกบวชแบบพระไทยที่เคร่งขรึ้น จะเป็นประโยชน์มากหากเมื่อสึกออกมาทำงานแล้วสามารถนำสิ่งที่ได้จากการบวช มาประยุกต์ใช้ในชีวิตประจำวันได้อย่างถูกต้อง อย่างเช่น พี่หวังมองว่า การที่เราฝึกตนกับการอยู่ลำบากมาก่อนนั้น เวลาเราทำธุรกิจหรือใช้ชีวิตแล้วพบกับอุปสรรคหรือถึงอาจตกต่ำถึงคราวที่ต้องกัดก้อนเกลือกินนั้น ความอดทนที่เราเคยฝึกจะสอนให้เราไม่ตื่นรันทุนทุรายจนทำให้จิตใจทุกข์หนักเหมือนคนที่ไม่เคยฝึกฝนมาก่อนเลย และการที่เรารู้จักคำว่า ไม่มี และ พอ เสียบ้างจะทำให้เรา

“

การฝึกตนตามแนวพุทธ โดยเฉพาะการที่ผู้ชายมีโอกาสถือศีลออกบวชแบบพระไทยที่เคร่งขรึ้น จะเป็นประโยชน์มากหากเมื่อสึกออกมาทำงานแล้วสามารถนำสิ่งที่ได้จากการบวช มาประยุกต์ใช้ในชีวิตประจำวันได้อย่างถูกต้อง

”

ว่า อะไรที่เป็นสิ่งที่จำเป็นสำหรับการใช้ชีวิตอย่างแท้จริง ไม่ใช่อยากได้นั้นอยากได้นี้ไม่มีที่สิ้นสุดจนกลายเป็นว่าจนถึงแม้จะร่ำรวยแล้วยังหาความสุขในใจไม่ได้เลย

จากนั้นพี่หวังได้บรรเลงกู่ฉินให้ผู้เขียนฟัง นี่เป็นครั้งแรกที่ผู้เขียนมีโอกาสฟังกู่ฉินสด ๆ จากนักดนตรีที่ไม่ใช่จากแผ่นซีดี น้ำเสียงของกู่ฉินนั้นแม้ไม่หรือหวบบวกุ่เจิง แต่ทว่าในความเรียบง่ายนั้นก็กลับมีความลึกซึ้ง ละเอียดย สงบ อยู่ภายใน ผู้ฟังหากตั้งใจฟังจะพบกับความสงบเงียบภายในใจได้ไม่ยากนัก หลายปีก่อนที่มีกระแสการฟังเพลงโมซาร์ท (W.A. Mozart) เพื่อพัฒนาสมองนั้น ผู้เขียนเองกลับมองว่าดนตรีของโมซาร์ทนั้นหรือหววกินกว่าที่สมองจะพบกับความเป็นสมาธิได้จริง จึงชอบฟังเพลงของบาค (J.S. Bach) มากกว่า เพราะบาคนั้นมีความสมดุลย์และมีความเป็นระเบียบของคลื่นเสียงมากกว่าโมซาร์ท แต่หลังจากผู้เขียนได้ฟังกู่ฉินแล้วนั้นทั้งโมซาร์ททั้งบาคล้วนกลายเป็นดนตรีที่กระโดดกระเดกจนดูหยาบไปเลย กู่ฉินมีเสน่ห์จากความเรียบง่าย ความน้อย และความเบา ที่กล่อมเกลาคจิตใจผู้ฟังให้รู้จักเสียงแห่งความเงียบและประโยชน์ของความปล่อยวาง และเนื่องจากกู่ฉินเป็นเครื่องดนตรีที่มีข้อจำกัดทางกลไกทำให้ศักยภาพทางด้านความชัดของเสียงด้อยกว่าเครื่องดนตรีอื่น ผู้ที่เล่นกู่ฉินออกมาได้ดี

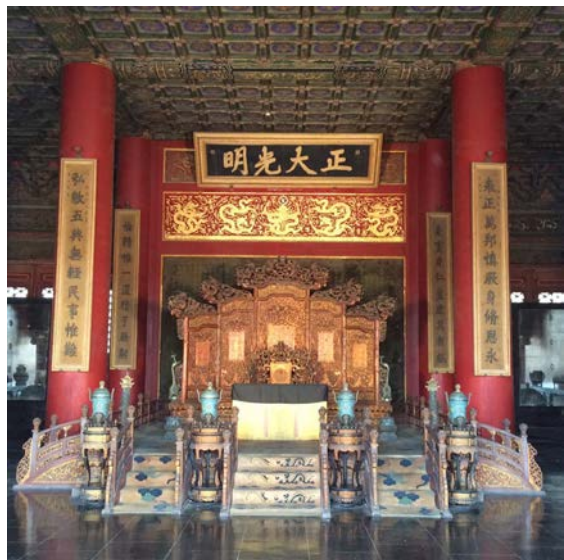

จนล้มผลถึงใจผู้ฟังได้นั้นต้องมีทักษะในการถ่ายทอดความรู้ที่สูงกว่าการเล่นเครื่องดนตรีทั่วไป ผู้เขียนเห็นว่าหากผู้อ่านท่านใดมีโอกาสที่จะศึกษาหรือมีโอกาสที่จะสนับสนุนลูกหลานให้ศึกษาภูมิจินได้ก็จะเป็นประโยชน์ไม่น้อยเลยทีเดียว

เนื่องจากผู้เขียนเคยมาเป่ย์จิงมาแล้วครั้งหนึ่ง ครั้งนี้จึงไปเที่ยวในทีุ่ดครั้งก่อนมาแล้วเที่ยวไม่สะใจ สถานที่สำคัญบางแห่งผู้เขียนจึงเลือกที่จะไม่ไป เช่น พระราชวังฤดูร้อนอวี่เหอหยวน สุสานจักรพรรดิ และกำแพงเมืองจีน แต่เลือกที่จะไปเดินทอดน่องเก็บบรรยากาศที่พระราชวังต้องห้าม (กุ่กิง) แทน โชคดีที่วันที่ผู้เขียนไปค่อนข้างมีเมฆมาก อากาศจึงไม่ร้อนมาก ผู้เขียนพิจารณาประวัติศาสตร์ของราชวงศ์ชิงแล้วพบว่า เป็นสิ่งที่น่าสนใจมาก เพราะเริ่มต้นจากชนกลุ่มน้อยเร่ร่อน แต่ทว่ามีอุดมการณ์และความพยายามที่แน่วแน่ แม้จะไม่บรรลุถึงเป้าหมายในรุ่นเดียวกันยังสามารถสานต่อปณิธานนั้นต่อไปได้ ต่างจากกลุ่มของผู้ที่ล้มราชวงศ์ชิงเป็นคนแรกคือหลี่จื้อเจิง ที่สามารถทำลายราชวงศ์เก๋าได้แต่สร้างรัฐไม่เป็นจึงพบจุดจบในระยะเวลาอันสั้น การทำงานในชีวิตจริงก็เช่นกัน องค์กรใดหากไม่มีอุดมการณ์และเป้าหมายที่ชัดเจน ขาดการวางแผนในระยะยาว อาจรุ่งโรจน์ขึ้นมาได้ในช่วงระยะเวลาหนึ่ง แต่หากหมดร่นของผู้นำที่มีความสามารถแล้วก็แทบจะสูญสิ้นทุกสิ่งเลยทีเดียว

เมื่อผู้เขียนเห็นบัลลังก์ของจักรพรรดิใน พระตำหนักเฉียนชิ่ง (乾清宮) ซึ่งเป็นพระตำหนักที่ประทับว่าราชการของจักรพรรดิจีนหลายพระองค์ ผู้เขียนกลับไม่ได้รู้สึกถึงความยิ่งใหญ่ของอำนาจบารมีของจักรพรรดิจีนในยุคศักดินาสักเท่าไรนัก แต่กลับเห็นอีกด้านของอำนาจนั้นว่า ผู้ที่ขึ้นมาอยู่บนบัลลังก์นี้ได้นั้นทุกท่านล้วน

เป็นบุคคลที่มีความรู้ความสามารถ แม้ในบางจังหวะจะเป็นการสืบทอดตามลำดับสายโลหิตแต่ผู้สืบทอดก็จะต้องมีสิ่งที่โดดเด่นกว่าบุคคลทั่วไปอยู่ดี ทว่าในความเป็นจริงกลับมีจักรพรรดิเพียงน้อยรายที่เป็นที่ยกย่องในหน้าประวัติศาสตร์ในความสามารถและวิสัยทัศน์ว่าสร้างประโยชน์ใหญ่ให้แก่ประเทศ แต่กลับมีผู้ที่ทำในสิ่งที่บ่อนทำลายราชวงศ์ของตนเองทั้งทางตรงและทางอ้อมจนส่งผลกับความเสียหายของประเทศในระยะยาวอยู่ไม่น้อย ทำให้ผู้เขียนย้อนนึกถึง วัฒนธรรมเก่าๆของชาวจีน ที่บางครั้งอ้อมยังมีวิธีคิดว่าพ่อเป็นจักรพรรดิในบ้าน ลูกคือองค์ชายองค์หญิงน้อยๆภายในบ้าน ครั้นเมื่อทั้งจักรพรรดิและองค์หญิงองค์ชายออกมานอกบ้านสู่โลกความจริงที่นับวันยิ่งเปลี่ยนแปลงไปอย่างรวดเร็ว บ้างก็ปรับตัวรับมือกับความแตกต่างไม่ได้ บ้างก็ขาดภูมิด้านทานในการฟันฝ่าอุปสรรคและความทุกข์ยาก บางคนอาจเข้าใจชีวิตแล้วเติบโตขึ้นกว่าเดิม แต่ก็มิใช่น้อย

ที่ไม่สามารถเข้าใจชีวิต และเลือกที่จะ “หนี” ไปตลอดชีวิตก็มี การไม่เข้าใจโลกของคนๆหนึ่งส่งผลต่อตนเองและครอบครัวได้เสียหายฉับไฉน หากคนที่ไม่เข้าใจโลกนั้นคือจักรพรรดิ สิ่งที่จะเสียหายจะสูญเสียได้เหลือคณานับ

ในทุกเมืองที่ผู้เขียนไปในประเทศจีน สิ่งที่ผู้เขียนจะขาดไม่ได้เลย คือ การไปคูร้านหนังสือที่ใหญ่ที่สุดในเมืองนั้นๆ เพื่อสังเกตนิสัยการอ่านหนังสือของประชาชน ผู้เขียนมีความเชื่อส่วนตัวว่า การศึกษาที่แท้จริงคือการหาความรู้อย่างไม่สิ้นสุด ซึ่งหนังสือคือสื่อกลางของสรรพวิชาความรู้ การจะวัดความเจริญของคนในชาติสามารถดูได้จากการไล่หาความรู้ของคนในประเทศนั้นๆ และหนังสือที่คนในประเทศนั้นชอบอ่าน ซึ่งประเทศจีนก็มีประชาชนที่มีนิสัยรักการอ่านสมกับเป็นหนึ่งในประเทศมหาอำนาจ กล่าวคือ ในเป่ย์จิงและช่างไห่มีร้านหนังสือที่เป็นอาคารใหญ่อยู่มากมาย และมีประชาชนเข้าออกอย่างพลุกพล่าน ในเป่ย์จิงนั้น ร้านหนังสือใหญ่กลางเมืองอย่างเช่น ซีต่านถูซู่ต้าซ่า (西單圖書大廈) เป็นร้านหนังสือ 5 ชั้นที่มีคนเดินเข้าออกอย่างพลุกพล่าน มีตารางการจัดกิจกรรมเสวนาในเรื่องต่างๆ และมีคนต่อคิวชำระเงินอย่างต่อเนื่องนั้น เป็นร้านที่ผู้เขียนรู้สึกถึงความสนใจใฝ่หาความรู้ของชาวจีนจริงๆ ผู้เขียนใช้เวลาเดินอยู่นั้นนานพอสมควร และคาดหวังว่าในอนาคต

ร้านหนังสือจะเป็นสถานที่ที่คนไทยชอบเข้ามามากกว่าห้างสรรพสินค้าหรือสถานบันเทิง

ผู้เขียนใช้เวลาอยู่เป่ย์จิงไม่นานเนื่องจากอากาศในเป่ย์จิงไม่ค่อยจะดีนัก ผู้เขียนมีอาการไอและจามรุนแรงทุกวัน ท่านใดที่มักแพ้อากาศหากจะมาที่เป่ย์จิงนี้ควรเตรียมหน้ากากกันฝุ่นมาด้วยจะดีมาก ผู้เขียนได้เดินทางออกจากเป่ย์จิงด้วยรถไฟความเร็วสูงต่อไปที่เมืองฉัวหยาง เมืองหลวงเก่าแก่ของจีนหลายราชวงศ์ และเป็นเมืองที่ผู้เขียนรู้สึกประทับใจในความเรียบง่ายใส่ใจของผู้คน ซึ่งจะเขียนให้อ่านในตอนต่อไป

รู้หรือไม่ว่า ? ลงทุนในหุ้น IPO แดนมังกร อัตราผลตอบแทนวันแรก สูงที่สุดในโลก

นักลงทุนในตลาดหุ้นหลายๆท่าน คงคุ้นเคยกับหุ้น IPO เป็นอย่างดี IPO นั้นย่อมาจาก **“Initial Public Offering”** ซึ่งก็คือ การที่บริษัทนำเสนอออกขายหุ้นแก่สาธารณชนทั่วไปเป็นครั้งแรก โดยปกติแล้ว บริษัทๆที่แสวงหา การเติบโต (growth) และความยั่งยืน (sustainability) ในอนาคต ชอบที่จะระดมทุนโดยการออกหุ้น IPO แล้วนำเงินทุนที่ได้นั้น ไปใช้ในการขยายธุรกิจ, ชำระหนี้สิน และ นำเงินส่วนที่เหลือไปใช้เป็นเงินทุนหมุนเวียนให้กับธุรกิจของบริษัท โดยความเชื่อของนักลงทุนแล้ว ถ้าได้รับการรับการจัดสรรหุ้น IPO หรือ ซื้อหุ้น IPO ได้ในราคาจอง (Offering price) นั้นเหมือนถูกหวยเลยก็ว่าได้ เนื่องจากโดยส่วนมากแล้วหุ้น IPO จะมีราคาเข้าเทรดวันแรก และราคาปิดวันแรกของการซื้อขายในตลาดรองที่สูงกว่าราคาจอง ปรากฏการณ์นี้รู้จักในหมู่นักวิชาการเรียกว่า **“IPO Underpricing”**

ปรากฏการณ์นี้ไม่ได้มีอยู่เฉพาะที่ตลาดหุ้นไทยแห่งเดียว แต่สามารถพบเห็นได้ในตลาดหุ้นทั่วโลก ดังนั้นจึงมีนักวิจัยหลายท่าน ได้ทำการศึกษา หาปัจจัย รวมถึงสาเหตุว่าทำไม บริษัทต้องปรับลดราคาของหุ้น IPO ให้ต่ำกว่า มูลค่าที่แท้จริง หรือในทางตรงข้ามทำไมบริษัทจึงยินยอมที่จะสละเงินระดมทุนบางส่วนไป (leave money on the table) จะเห็นว่าทฤษฎีหรือแนวคิดมากมาย ถูกนำมาถกเถียงกันอย่างแพร่หลายในวงการวิชาการ แต่แนวคิดที่ได้รับการยอมรับและกล่าวถึงกัน

มากที่สุด นั่นคือ ความไม่เท่าเทียมกันของข้อมูล (Asymmetric information) ระหว่างนักลงทุน โดยมีการแบ่งประเภท นักลงทุนเป็น 2 ประเภท ได้แก่ นักลงทุนที่มีข้อมูลที่เหนือกว่า (Informed investor) และ นักลงทุนที่มีข้อมูลที่ด้อยกว่า (Uninformed investor) โดยนักลงทุนแบบแรกจะเลือกเฉพาะหุ้นที่น่าสนใจและลงทุนในราคาที่เหมาะสม ในขณะที่อีกประเภทจะทำการลงทุนแบบสุ่ม ดังนั้นเพื่อดึงดูดนักลงทุนที่มีความเสียเปรียบทางด้านข้อมูล บริษัท IPO จึงต้องลดราคาจอง

ให้ถูก เพื่อย่วยวนให้นักลงทุนแห่กันมาจอง นอกจากนี้ ยังมีการทำการศึกษาถึงลักษณะของบริษัท, ความมีชื่อเสียงของที่ปรึกษาทางการเงิน, สัดส่วนการจองซื้อหุ้นของนักลงทุนประเภทต่างๆ, และอื่นๆ

ที่น่าสนใจคือ ถ้าเราจองซื้อหุ้น IPO แล้วขายที่ราคาปิดวันแรก ของการซื้อขายในตลาดรองในประเทศไทย นั้นจะได้ผลตอบแทนโดยเฉลี่ยประมาณ 22% เลยทีเดียว ส่วนในประเทศอื่น ๆ นั้นผลวิจัยในกรณีอัตราผลตอบแทนแรกเริ่มของหุ้น IPO พบว่า ในประเทศอเมริกา จะได้ผลตอบแทนเฉลี่ย 18-22%, ประเทศอังกฤษ 12%, ประเทศแคนาดา 20%, สิงคโปร์ 30%, ไต้หวัน 42% และ ญี่ปุ่น 30% เป็นต้น

แต่ที่น่าสนใจกว่านั้นคือ อัตราผลตอบแทนแรกเริ่มของหุ้น IPO จีนถูกค้นพบว่า มีอัตราผลตอบแทนสูงที่สุดในโลก หรือ ฟุ้งสูงกว่า 100% เลยทีเดียว

โดยทั่วไปแล้วตลาดหุ้นแดนมังกรนั้นจะมีอยู่ตลาดซื้อขายหลักทรัพย์ อยู่ 2 แห่ง ซึ่งได้แก่ ตลาดหุ้นเซี่ยงไฮ้ และ ตลาดหุ้นเซินเจิ้น ซึ่งจะถูกกำกับดูแลโดยหน่วยงานที่ตั้งขึ้นโดยภาครัฐ (China Securities Regulatory Commission: CSRC) ดังนั้น ระเบียบข้อบังคับเกี่ยว

กับการออกหุ้น IPO เลยถูกออกแบบ เปลี่ยนแปลง แก้ไข และควบคุมภายใต้รัฐบาล ระบบการจองหุ้น IPO ในประเทศจีน เป็นระบบแบบโควต้า ในความร่วมมือของธนาคารของประชาชนจีนและ CSRC จะจัดสรรและกระจายหุ้นออกไปยังแต่ละตำบล ต่างๆ ส่วนในเรื่องระบบการตั้งราคาจองซื้อ ได้มีการเปลี่ยนแปลงหลายครั้ง ในประเทศจีน แต่ส่วนมาก ที่ปรึกษาทางการเงินจะดูจากค่า P/E ratio และ การพยากรณ์ รายได้ที่จะได้ในอนาคต เป็นที่น่าคิดนะครับ ว่าทำไมหุ้น IPO จีน ถึงมีอัตราผลตอบแทนวันแรกพุ่งปรี๊ดได้ขนาดนี้ นี่ยากจะเป็นเพราะว่า นักลงทุนไม่ได้รับการจัดสรรเพียงพอ เลยเกินความต้องการที่เอ่อล้น (Over-demand) แล้วไปไล่เก็บซื้อหุ้นในตลาดรองเลยทำให้ราคาขึ้นสูงในวันแรกที่เข้าเทรด หรือ เป็นไปได้ว่าอาจจะมาจาก ความไม่เท่าเทียมกันของข้อมูลที่สูงมากในประเทศจีน เนื่องจากเป็นแผ่นดินที่กว้างใหญ่ ทำให้นักลงทุนเข้าถึงแหล่งข้อมูลข่าวสารที่ไม่เท่ากัน บริษัทจดทะเบียนอาจจำเป็นต้อง ลดราคาหุ้น IPO ให้เยอะเพื่อดึงดูดนักลงทุน ก็เป็นได้ เห็นอย่างนี้แล้ว นักลงทุนคงอยากโดดลงไปจองหุ้น IPO ของเอเชียที่ตลาดหุ้นแผ่นดินใหญ่เหมือนกันนะครับ

Halloween VS Ghost Festival

วันฮาโลวีน vs เทศกาลวิญญาณ

I am the Ghost of Christmas Past.

'Long past' inquired Scrooge... . 'No. Your past.

ข้าคือปีศาจแห่งอดีตคริสมาสต์

'อดีตแท้โบราณกาลหรือ' สครูจกามไต้ 'เปล่า อดีตของเจ้า

- จากเรื่อง "Christmas Carol" โดย Charles Dickens -

In Eastern culture, people see ghosts,
 people talk about ghosts... it's just accepted.

ในวัฒนธรรมตะวันออก คนเห็นวิญญาณ
 คนพูดถึงวิญญาณ มันเป็นเรื่องปกติ

- นักแสดงสาวฮอลลีวูด Jessica Alba -

Ghost แปลว่า ภูต ผี ปีศาจ วิญญาณ และอื่นๆ ที่หมายถึงสิ่งที่เคยเป็นมนุษย์ แต่อยู่อีกมิติ เรารู้ว่ามีอยู่ แต่ปกติจะมองไม่เห็น หลายๆ คน ปากบอกไม่เชื่อว่าผีมีจริง แต่ชอบดูหนังผี ใครพูดเรื่องผีหลอกเป็นหูผีง ขอฟังด้วยคน เป็นต้น เอาละ วันนี้เรามาเล่าเรื่องผีแบบไม่ซีเรียส ผ่านเทศกาลสองเทศกาล คือ เทศกาลวันฮาโลวีน (Halloween) ของฝรั่ง กับเทศกาลวิญญาณหิวไทย (Hungry Ghost Festival) ของจีน มาดูว่า ผีชาติไหนจะแซ่บดุกว่ากัน

เทศกาลเดือนแปดอั้งพี

เทศกาลวันวิญญาณหิวไทยของจีน มีหลายชื่อ เช่น กุ้ยเจีย (Guǐ Jié) แปลตรงๆ ว่า เทศกาลผี อันนี้เป็นภาษาชาวบ้านเรียกทั่วไป ชื่อทางการมีสองชื่อตามลัทธิความ

เชื่อ คือ จงเยวียน เจีย (Zhongyuan Jie) แปลว่า เทศกาลกลางปีหรือวันสารทจีน ซึ่งมาจากความเชื่อของลัทธิเต๋า ว่าเป็นช่วงเวลาที่เหมาะสมที่จะเปิดให้วิญญาณคนตายทั้งหลายมาท่องเที่ยวโลกได้เป็นเวลาหนึ่งเดือน คือเดือนเจ็ดตามปฏิทินจันทรคติ ดังนั้น เทศกาลนี้จึงเป็นช่วงยาวถึงหนึ่งเดือนและมีชื่อเรียกว่ากุยเจีย เดือนวิญญาณ ส่วนถ้าเอาวัน จะนับวันกลางเดือนคือวันขึ้น 15 ค่ำของเดือน 7 นั้นเอง

อีกชื่อหนึ่งซึ่งเป็นที่มาของนิทานกำเนิดวิญญาณทิวโหยเรียกว่า หยู่หลานเจีย (Yulan Jie) หรือ หยู่หลานผิง (ซามหยู่หลาน) ซึ่งเป็นสำเนียงจีนทับศัพท์ภาษาบาลีคำว่า Ullambana Sutra หรือพระสูตรอุลัมภานา

กำเนิดวันวิญญาณทิวโหย

เรื่องมีอยู่ว่า พระภิกษุในพระพุทธศาสนาชื่อจิ้นว่า มู่เหลียน ชื่อบาลีว่าโมคคัลลานะ ซึ่งก็คือพระมหาโมคคัลลานะ เอกอัครสาวกผู้มีอิทธิฤทธิ์อันน่าพิศวง จากดวงตาที่หกของท่าน ท่านได้มองหาอดีตบิดาและมารดา พบว่าอดีตมารดาของตน ทนทุกข์ทรมานทิวโหยในนรก ไม่มีอะไรดีมีกินจนเหลือเพียงหนึ่งหุ้มกระดูกอยู่ ท่านจึงลงไปนรกจะช่วยแม่ โดยนำข้าวและน้ำใส่ซามไปให้ แต่เมื่อข้าวและน้ำถึงปาก ก็กลับกลายเป็นถ่านไฟลุกร้อนแรง ไม่สามารถดีมีกินได้

พระโมคคัลลานะมาสอบถามพระพุทธเจ้า ทราบว่ามารดามีกรรมจากสมัยเป็นมนุษย์ มีความโลภและตระหนี่มิได้ทำบุญแก่พระภิกษุและคนทั่วไป ซึ่งแม้ว่าท่านโมคคัลลานะจะมีฤทธิ์มากมาย ขนาดสามารถเคลื่อนโลกและสวรรค์ได้ แต่ยังไม่อาจช่วยมารดาของตนได้ ต้องอาศัยบุญบารมีของหมู่คณะและจังหวะเวลาอันเหมาะสม

โดยพระพุทธเจ้าแนะนำให้พระโมคคัลลานะ จัดเตรียมภาชนะใหญ่อันสะอาด บรรจุอาหารร้อยรสและผลไม้ห้าอย่าง รวมเครื่องเซ่นไหว้ได้แก่ ธูป เทียน ตะเกียง น้ำมัน ดอกไม้ เครื่องประดับอันงาม และสิ่งของอันเลิศต่างๆ นำไปถวายสังฆทานแก่คณะสงฆ์ในทิศทั้งสี่ในวันที่ยี่สิบห้าเดือนเจ็ด อันเป็นวันที่เหมาะสมเพื่อขอให้ส่งส่วนบุญนี้ให้แก่มารดาของท่าน โดยอานิสงส์การทำบุญใหญ่นี้ ต่อมา มารดาของพระโมคคัลลานะก็พ้นจากนรกมาเกิดใหม่

ตั้งแต่นั้นมา วันกลางเดือนเจ็ดนี้จึงกลายเป็นวันสารทจีนหรือเทศกาลเดือนเจ็ด เป็นเวลาที่ผู้คนจะสามารถช่วยเหลืออดีตญาติผู้ล่วงลับของตนได้ด้วยการทำบุญทำทานครั้งใหญ่ โดยเฉพาะในปัจจุบัณ ผู้คนจะส่งสิ่งของให้ญาติผู้ล่วงลับ รวมถึงวิญญาณเร่ร่อนไร้ญาติ ด้วยการเซ่นไหว้อาหารคาวหวานต่างๆ และเผาเงินกระดาษ เสื้อผ้า กระดาษ และของใช้กระดาษอื่นๆ ส่งไปให้ (แม้แต่รถยนต์กระดาษ ไอโฟน กระดาษ กระเป๋าแบรนด์เนมกระดาษ ก็เคยเห็นมาแล้ว^_^) บางครั้งก็นำอาหารเหล่านั้น วางไว้ตามมุมถนน ที่สาธารณะเพื่อให้วิญญาณไร้ญาติผู้ทิวโหย ท่องเที่ยวผ่านมาพบได้ดีมีกิน

วันฮาโลวีน — Halloween

ส่วนวันฮาโลวีนของฝรั่ง ซึ่งคนไทยเรานี้เริ่มคุ้นเคยดี มีที่มาจากคำว่า All Hallows' Eve หรือคำคืนแห่งวิญญาณทั้งหลาย ซึ่งกำเนิดขึ้นในยุโรปสมัย

โบราณ ประมาณ 2000 ปีมาแล้ว คือเป็นเทศกาลฉลองการเก็บเกี่ยวของชาวเซลติก (Celts) เรียกว่าเทศกาลซาหวิน (Samhain)

ชาวเซลติกเชื่อว่า วันที่ 1 พฤศจิกายนเป็นวันสิ้นสุดฤดูร้อนและวันเริ่มต้นฤดูอันเหน็บหนาวที่กำลังจะตามมา เรียกว่าวันเริ่มปีใหม่ ในคืนก่อนวันเริ่มปีใหม่ขอบอาณาเขตของโลกวิญญาณจะซ้อนทับกับโลกมนุษย์ และดวงวิญญาณหรือภูตผีปีศาจที่มองไม่เห็นตัว ก็จะสามารถข้ามมาท่องเที่ยวโลกมนุษย์ได้ ดังนั้น เพื่อป้องกันปีศาจมาทำลายพืชผลที่เพิ่งเก็บเกี่ยว ก็จะมีการสวมหน้ากากเดินร่ายรำรอบกองไฟ เพื่อขับไล่ภูตผีปีศาจให้อยู่ห่างๆ

ต่อมาพระสันตปาปาเกรกอรีที่ 3 ได้กำหนดให้วันที่ 1 พฤศจิกายนเป็นวันแห่งเซนต์ (All Saints' Day) ดังนั้น คำคืนก่อนหน้าคือวันที่ 31 ตุลาคม ก็กลายเป็นวัน All Hallows' Eve หรือต่อมาแผลงเป็น Halloween อย่างที่เรารู้จักกันนั่นเอง

นิทานฟักทองของแจ๊ค

นิทานเรื่องเล่าเกี่ยวกับวันฮาโลวีนมีหลายเรื่อง เรื่องหนึ่งที่โยงกับสัญลักษณ์ฟักทองยักษ์ สลักรูปหัวคนใส่เทียนข้างใน ก็คือเรื่องตะเกียงของแจ๊ค Jack-o'-Lantern เรื่องมีอยู่ว่า ตาแจ๊คตัวเหม็นผู้ซึ่งเกลียดแต่เจลิยวฉลาดเจ้าเล่ห์ใช้เล่ห์เพทุบายดักจับซาตานไว้ได้ด้วยกางเขน (ของพระคริสต์) และให้ซาตานสัญญาว่า ถ้าเขาปล่อยซาตานไป ซาตานจะไม่นำดวงวิญญาณเขาไปในนรก ซึ่งซาตานยอมตกลงเพื่อให้แจ๊คปล่อยตัว

ดังนั้น เมื่อตาแจ๊คตายลง เนื่องจากเขาเป็นคนไม่ดี วิญญาณเขาไม่สามารถขึ้นสวรรค์ได้ แต่ซาตานก็ไม่นำดวงวิญญาณเขาลงนรกเช่นกัน เขาจึงไม่มีที่ไปและมองไม่เห็นเส้นทางใดๆ ด้วย เขาจึงขอให้ซาตานมอบดวงไฟให้ ซึ่งแจ๊คก็ได้แกะสลักหัวฟักกาดอาหารโปรดมาใส่ไว้ถือเป็นตะเกียง และท่องเที่ยวไปในโลกตั้งแต่นั้นเป็นต้นมา ผู้คนที่เห็นแสงตะเกียงก็เรียกว่า ตะเกียงของแจ๊ค Jack of the Lantern หรือ Jack-o'-Lantern

ส่วนหัวฟักกาดกลายเป็นฟักทองได้อย่างไรนั้น เข้าใจว่า เนื่องจากฟักทองเป็นพืชผลที่หาได้ง่ายในฤดูกลางเดือนตุลาคมในอเมริกาเหนือ คือประเทศสหรัฐอเมริกาในปัจจุบัน และเหมาะสม

กับการนำมาคว้านแกะเอาไส้ในออก เหลือแต่เปลือก นำมาเจาะเป็นตา จมูก กลายเป็นรูปหัวคนและใส่เทียนหรือหลอดไฟไว้ภายใน หรือฟักทองของแจ๊ค

Trick or Treat จะเลี้ยงหรือจะให้หลอก

ประเพณีที่นิยมทำกันสนุกสนาน ไม่ถือสาในคำคืนวันฮาโลวีน นอกจากการแต่งคอสตูมเป็นภูตผีปีศาจต่างๆ แล้ว เด็กๆ มักจะรวมตัวกันเป็นกลุ่มๆ เดินไปเคาะประตูเพื่อนบ้าน ส่วนแต่ละบ้านก็ต้องเตรียมขนมเล็กๆ น้อยๆ เช่น ลูกอม ของขบเคี้ยว ของทานเล่น และอื่นๆ มาคอยแจกให้ทั่วถึง มิฉะนั้นแล้ว ฮีมีๆ ฉันทันจะหลอกคุณล่ะนะ ก็น่ารักสนุกสนานดี ไม่มีการถือสาอะไร

ปัจจุบัน นอกจากการแต่งตัวเป็นภูตผีแล้ว ก็สามารถแต่งตามรสนิยมแบบอื่นๆ ด้วย เช่น เป็นพอมดแม่เมด นางฟ้า เจ้าหญิงในเทพนิยาย ฮีโร่จากการ์ตูน ตัวละครในหนัง สัตว์โลกผู้น่ารัก และอื่นๆ ดูกลายเป็นเทศกาลสนุกสนานไป

ข้อต้องห้ามวันวิญญาณแห่โลก

มีความคล้ายคลึงหรือเหมือนกันของเทศกาลวันวิญญาณของจีน กับวันฮาโลวีนของฝรั่งอยู่หลายอย่างที่เดียว เช่น ต่างก็พัฒนามาจากความเชื่อว่า

โลกวิญญาณกับโลกมนุษย์จะ 'เปิด' ในวันเฉพาะวันใดวันหนึ่ง และมักเป็นวันสิ้นสุดฤดูกาลอันอบอุ่นและเข้าสู่ฤดูอันเหน็บหนาว แม้ว่าเดือนตามปฏิทินในสองทวีปจะต่างกัน แต่ฤดูกาลที่กำหนดกลับเหมือนกัน! คือวันเปลี่ยนผ่านมาสู่ฤดูหนาวนั่นเอง

นอกจากนี้ เทศกาลทั้งสองยังเชื่อมโยงกับการเลี้ยงอาหารอย่างมากมาย ประกอบด้วยการให้หรือทำบุญในรูปแบบต่างๆ ทั้งทำบุญให้แก่ญาติผู้ที่ล่วงลับและแขกผู้มาเยือนทั่วไป

ด้วยว่าดวงวิญญาณอาจท่องเที่ยวมาเยือนในฤดูกาลนี้ได้เสมอ ชาวจีนจึงมีข้อห้ามทำในเทศกาลเดือนเจ็ด เช่น ไม่กลับบ้านดึก ไม่ว่ายน้ำหรือทำกิจกรรมทางน้ำอื่นๆ ไม่หันมองข้างหลัง ไม่ยืนใต้ต้นไม้แห้ง ไม่เดินทางไกล ไม่จัดงานมงคลต่างๆ เช่น ขึ้นบ้านใหม่ แต่งงาน เปิดกิจการใหม่ ย้ายงาน

นอกจากนี้ ยังมีข้อปฏิบัติแปลกๆ เช่น การไม่นั่งแถวหน้าเวลาดูละคร หมายถึง แถวหน้าให้เว้นไว้แก่ดวงวิญญาณ การระมัดระวังไม่นำมือหรือเท้าไปสัมผัสถูกแท่นหรือของเช่นไห้วตามที่ต่างๆ รวมถึงห้ามพูดจาดูหมิ่นไม่เชื่อถือด้วย และถ้าหากเปลือยไปโดน ให้ขอภัยแก่ดวงวิญญาณโดยพลัน

ก็หวังว่า ท่านผู้อ่านจะได้ปฏิบัติตามความเชื่อที่เก่าแก่นี้ และมีความสุขสนุกสนานในวันฮาโลวีน หรือวันปล่อยผี (และคน) ที่เพิ่งผ่านพ้นไปเมื่อเดือนตุลานี้!

รูปปั้นกวนอูเพียงหนึ่งเดียว ที่ใช้ดินศักดิ์สิทธิ์จากฉางผิง กวนหลง และกวนหลิน มารวมปั้นขึ้น ประดิษฐานอยู่กลางแจ้ง ภายในศาลเทพเจ้ากวนอู เมืองเกงจิ๋ว มณฑลหูเป่ย์

กวนอู

เทพเจ้าแห่งความซื่อสัตย์

มีคำกล่าวของชาวจีนประโยคหนึ่งว่า “ทุก ๆ อำเภอ มีเหวินเมี่ยว (ศาลบูชาบรมครูขงจื้อ) ทุก ๆ หมู่บ้าน มีหวิเมี่ยว (ศาลบูชาเทพเจ้านักรบ-กวนอู)”

เราลองประมาณกันดูจะครับว่า ทั่วโลกจะมีศาลเทพเจ้ากวนอูหรือกวนกง อยู่ประมาณสักเท่าไร ?

เฉพาะบ้านเรา ผมคิดว่าคงมีไม่น้อยกว่า ๒-๓๐๐ แห่ง ที่สำคัญในกรุงเทพฯ เช่น ศาลเทพเจ้ากวนอูที่คลองสาน ผังธนบุรี ตลาดเก่าเยาวราช และสมาคมฮากกาแห่งประเทศไทย ถนนพาดสาย เป็นต้น รวมไปถึงศาลเทพเจ้าหรือเจ้าพ่อกวนอูในแต่ละอำเภอ แต่ละจังหวัดทั่วประเทศ และประมาณการกันว่า ใน ๓๐ ประเทศทั่วโลกที่มีชุมชนชาวจีนอยู่อาศัย มีศาลเทพเจ้ากวนอูที่ยังมีสาธุชนกราบสักการะไม่ต่ำกว่า ๑๐,๐๐๐ แห่ง

ทำไมชาวจีนทั่วโลกจึงเคารพนับถือเทพเจ้ากวนอูกันถึงเพียงนี้ และศาลใดคือศาลแรกที่มีความสำคัญที่สุดในชีวิตของกวนอู

1. เทพเจ้ากวนอู คือใคร?

กวนอู 关羽 ผู้ได้รับการยกย่องให้เป็นเทพเจ้าแห่งความซื่อสัตย์นั้น เป็นชาวหมู่บ้านฉางผิง อำเภอให้โจว เมืองอวิ้นเฉิง ปัจจุบันอยู่ทางภาคใต้ของมณฑลซานซี เกิดในปีค.ศ. ๑๖๐ - ๒๒๐ มีชื่อรองว่า อวิ้นฉาง 云长 เป็นบุคคลสำคัญที่มีชื่อเสียงทางประวัติศาสตร์ในสมัยสามก๊ก

ตามประวัติกวนอูมีรูปร่างสูงใหญ่ ๙ ฟุต หนวดยาว ๒ ฟุต ใบหน้าเหมือนผล

พุทรา ริมฝีปากแดงเหมือนทาชาด ตาดังนกหงส์ คิ้วดั่งตัวหนอนไหม เป็นคนไว้ตัว แต่ผู้สูงศักดิ์ แต่ถ่อมตนต่อคนต่ำศักดิ์ต่ำกว่า รู้คุณคน เจ็บแล้วจำจนตาย มีศีลมีสัตย์ รู้การทหาร ชำนาญการใช้ง้าวเป็นอาวุธ (ง้าวมังกรเขียว หนัก ๘๒ ชั่ง เทียบเท่า ๔๙.๒ กิโลกรัมในปัจจุบัน) ชอบอ่านหนังสือประวัติศาสตร์สมัยซุนชิว

เป็นพี่น้องร่วมสาบานกับเล่าปี่และ

รูปเคารพเล่าปี่ กวนอู เตียวหุย สามพี่น้อง ภายในศาลเทพเจ้ากวนอู เมืองเกงจิ๋ว

เดียวหุย ช่วยกันตั้งตัวเป็นใหญ่ ไม่ทอดทิ้งกัน มีชื่อเสียงมากตอนศึก ๕ ด้านสังหาร ๖ ขุนพลของโจโฉ เพื่อพาพี่สะใภ้ทั้งสองไปหาเล่าปี่ หลังเสร็จศึกเซ็กเพ็ก (โจโฉแตกทัพเรือ) ได้เป็นผู้ครองแคว้นเกงจิ๋ว เป็น ๑ ใน ๕ ทหารเสือของจ๊กก๊ก หลังสิ้นบุญเพราะต้องกลของฝ่ายขุนกวน ได้รับบรรดาศักดิ์เป็นจงอี่โหว **忠义侯** หรือพระยาผู้จงรักภักดีธรรม กวนอูมีองค์ภริกาช้ายชวา คือ กวนเป้ง **关平** (บุตรบุญธรรม) ถูกขุนกวนสั่งประหารชีวิตพร้อมกวนอู และจิ๋วฉง **周仓** (อดีตโจรป่า ผู้เลื่อมใสศรัทธากวนอู) เข้าร่วมสวามิภักดิ์ด้วย เมื่อทราบกวนอูกวนเป้งถูกจับและประหารชีวิต ก็เสียใจมาก ใช้ดาบเขียดคอตาย ณ ที่นั้น ทั้งสองจึงเป็นองค์ภริกาชยของกวนอู ในทุกศาลเจ้าของกวนอู รวมถึงม้าเซ็กเซวี่ หรือ ชื่อทุหม่า **赤兔马** (ม้ากระต่ายแดง) ม้าคู่กายกวนอู หลังกวนอูลิ้นบุญ ก็ไม่ยอมกินหญ้ากินน้ำ จนสิ้นใจ ตั้งอยู่หน้าทุกศาลเทพเจ้ากวนอู บางศาลยกย่องให้เป็นเทพเจ้าม้า

ในสมัยจักรพรรดิวันลี่แห่งราชวงศ์หมิง กวนอูได้รับการแต่งตั้งให้เป็นกวนเซ็งตี้จวิน **关圣帝君** เทียบเท่าจักรพรรดิ ในสมัยจักรพรรดิซุนจื้อแห่งราชวงศ์ซิง กวนอูได้รับการแต่งตั้งให้สูงขึ้นเป็น จงอี่เสินอู่ต้าตี้ **忠义神武大帝** หรือจักรพรรดิ (มหาเทพ) แห่งเทพการรบแห่งความเป็นธรรมและจงรักภักดี ครั้นในสมัยจักรพรรดิเฉียนหลง ทรงโปรดให้แก้ฉายาของกวนอูให้สูงขึ้นอีกเป็น จงอี่เสินอู่หลิงไยวต้าตี้ **忠义神武灵佑大帝** เพิ่มคำว่าหลิงไยวหรือพิทักษ์วิญญูณเข้าไปด้วย

นับแต่สมัยราชวงศ์ซิงเป็นต้นมาจักรพรรดิแมนจูทุกพระองค์พยายาม

>> รูปเคารพทุเยว่ ศรีภรรยาของกวนอู ที่หาชมได้ยากในศาลเทพเจ้ากวนอู

>> จูจี้ถ่า เจดีย์ศิลปะสมัยราชวงศ์จิ้นรูปทรงหกเหลี่ยม สูงสิบห้าเมตร สร้างครอบป้อน้ำ เล่ากันว่า บิดามารดาของกวนอูได้กระโดดลงในป้อน้ำนี้ เพื่อมิให้กวนอูที่คิดถึงคตึหลบหนี ไม่ต้องห่วงหน้าพะวงหลัง

ยกย่องกวนอูให้แพร่หลายทั่วประเทศ จนกระทั่งมีคำกล่าวที่ว่า “ทุกหมู่บ้านมีศาลเจ้ากวนอู” และชาวบ้านต่างเคารพกวนอูว่า “จงอี่เหรินหย่งกวนเซ็งตี้จวิน” **忠义仁勇关圣帝君**

จง - จงรักภักดี อี้ - ความเป็นธรรม เหวิน - มนุษยธรรม หย่ง - ความกล้าหาญ กวนเซ็งตี้จวิน - มหาเทพกวนอูผู้ศักดิ์สิทธิ์ กวนอูเป็นตัวแทนแห่งคุณธรรม จง-อี้-เหวิน-หย่ง รวมอยู่ในบุคคลที่เปรียบประหนึ่งสมมติเทพเพียงองค์เดียว และอีกสมญาหนึ่งที่กวนอูได้รับการยกย่องอย่าง

>> อนุสาวรีย์กวนอู บนเนินเขาหมู่บ้านฉางผิง บ้านเกิดของกวนอู มีขนาดความสูง ๖๑ เมตร ฐานกว้าง ๑๙ เมตร มีตัวอักษร (แซ่) กวนขนาดใหญ่ และสี่ตัวอักษรรองคือกวนเซ็งตี้จวิน

สูง คือ เทพเจ้าแห่งความซื่อสัตย์ อันเป็นคุณธรรมพื้นฐานสำหรับมนุษย์ในทุกยุคสมัยที่จะต้องพึงยึดถือประจำใจ

2. ศาลเจ้ากวนอู ณ บ้านเกิดฉางผิง

ในบรรดาศาลเทพเจ้ากวนอูทั่วประเทศจีน มี ๔ ศาลเจ้ากวนอูที่ถือว่าสำคัญที่สุดในชีวิตของกวนอูอันได้แก่

๑. **เมืองอูวันเจิง** (บ้านเกิดของกวนอู) มณฑลซานซี มีศาลสำคัญสองแห่ง คือ ให้โจวกวนตี้จูเมี่ยว **解州关帝祖庙** และ ฉางผิงกวนตี้เจียเจี่ยว **常平关帝家庙** ทำให้กวนอูได้รับการยกย่องจากลัทธิหลิว (ขงจื้อ) ให้เป็น ซานซีฟู่จื่อ **山西夫子** มหาบุรุษแห่งซานซี

>> ชมประตูศีกลาของกู่หลี่ สมัยรัชศกจักรพรรดิวันลี่ แห่งราชวงศ์หมิง อายุกว่า ๔๒๔ ปี

>> รูปเคารพกวนอู ฉลองพระองค์จักรพรรดิ ภายในตำหนักฉงหนิง

>> รูปปั้นม้าเซ็กเฮาว์ ม้าคู่กายกวนอู ตั้งอยู่ หน้าทางเข้าตำหนักฉงหนิง

>> ไม่แกะสลักเป็นรูปกวนอูขี่ม้าเซ็กเฮาว์ ตั้งอยู่หน้าทางเข้าศาลเทพเจ้ากวนอูที่โจว ด้านบนมีตัวอักษร "จงอี้เซียวชิว" คุณธรรม จงรักภักดียืนยงพันปี

๒. เมืองเกงจิว มณฑลหูเป่ย์ 荆州关帝庙 เมืองที่กวนอูเคยครอง สร้างขึ้นบนสถานที่ตั้งของอดีตจวนเจ้าเมืองเกงจิว อันเป็นที่ว่าราชการของกวนอู ครั้นครองเมืองแห่งนี้

๓. เมืองลั่วหยาง มณฑลเหอหนาน สุสานกวนหลิน 关林 สถานที่ฝังศีรษะกวนอู

๔. เมืองตั้งหยาง มณฑลหูเป่ย์ สุสานกวนหลิง 关陵 สถานที่ฝังร่างของกวนอู

บรรดาศาลทั้งหมดนี้ ถือกันว่า ศาลที่ฉางผิงบ้านเกิดกวนอู เป็นศาลแห่งแรก ที่ชาวบ้านและญาติพี่น้องของกวนอูต่างได้ช่วยกันสร้างขึ้น โดยทุกวันนี้ ในวันเซ็งเม้ง

(เช่นไหว้บรรพบุรุษ) และวันเทวสมภพของกวนอูยังมีอนุชนแซ่กวนจากที่ต่าง ๆ ทั่วประเทศเดินทางมาเช่นไหว้บรรพชนกวนอู ณ ศาลแห่งนี้

สิ่งสำคัญของศาลบ้านเกิดฉางผิง คือ ศาลแห่งนี้ตั้งอยู่ในบริเวณที่เชื่อกันว่า คือนิวาสถานเดิมของกวนอูและบรรพชน หลักฐานสำคัญที่ยังคงเหลือและได้รับการอนุรักษ์ไว้เป็นอย่างดี คือ

๑. จูไจ่ถ่า 祖宅塔 เดิมเป็นบ่อน้ำ ที่ใช้กันภายในครอบครัวของกวนอู กล่าวกันว่า ต่อมา เมื่อกวนอูต้องคดีหลบหนีไป บิดามารดาของท่าน จึงได้กระโดดลงในบ่อน้ำ เพื่อมิให้กวนอูต้องกังวลใจ ต่อมา ชาว

บ้านจึงสร้างเจดีย์นี้ขึ้น เพื่อเป็นอนุสรณ์เจดีย์นี้มีรูปทรง ๖ เหลี่ยม สูง ๑๕ เมตร เป็นรูปแบบศิลปะสมัยราชวงศ์จิ้น (ปีค.ศ. ๑๑๗๗) ภายหลังมีการบูรณะ โดยยังคงรูปแบบเดิมไว้

๒. สนมังกร 龙柏 และสนเสือ 虎柏 เป็นสนโบราณสองต้น ตั้งอยู่หน้าตำหนักฉงหนิง 崇宁殿

มีอายุกว่า ๑,๘๐๐ ปี เชื่อกันว่า เป็นสนสองต้นที่กวนอูได้ปลูกด้วยมือของท่านเอง ต้นทางด้านตะวันออก มีรูปทรงคล้ายมังกร กำลังทะยานเมฆ ต้นทางด้านตะวันตก บริเวณโคนต้นมีรูปทรงคล้ายหัวพยัคฆ์ ปูดโปนออกมาอย่างน่าอัศจรรย์ใจ จึงเปรียบประดุจเสี้ยวขวามังกรเขียว อยู่คู่ตำหนักฉงหนิง ตำหนักประธานของศาลแห่งนี้

๓. รูปเคารพกวนอู ฉลองพระองค์จักรพรรดิแบบสมัยหมิง มีขนาดเท่าตัวจริงคือ ๑.๘ เมตร ใบหน้าสีแดงสูกปลั่ง อยู่ในตำหนักฉงหนิง สร้างในสมัยจักรพรรดิซ่งฮุยจง

๔. ด้านหลังตำหนักฉงหนิง มีตำหนักเหนียงเหนียง 娘娘殿ภายในประดิษฐานรูปปั้นศรีภรรยาของกวนอู นางมีนามว่า หูเยว่ 胡瑒 ที่หาชมได้ยากยิ่ง กล่าวกันว่านางได้รับการฝึกฝนจากบิดา จนมีความสามารถ ทั้งบุ๋น บู้ วิชาการแพทย์ และ

>> หน้าตำหนักฉงหนิง มีสนโบราณอายุ ๑,๘๐๐ ปีสองต้น เชื่อกันว่าปลูกโดยกวนอู ต้นหนึ่งมีรูปทรงคล้ายมังกร อีกต้นหนึ่งลำต้นปูดโปนออก คล้ายศีรษะเสือ

นาฏศิลป์ อีกทั้ง ยังอบรมกุลบุตรกุลธิดา ได้เป็นอย่างดีน่ายกย่อง ถัดไปเป็นตำหนัก ไท่จื่อ (ลูกชายของกวนอู) รูปปั้นของกวน หินกับภรรยา และกวนเป้ง (บุตรบุญธรรม) กับภรรยา

๕. บริเวณด้านหลังสุด เป็นตำหนักของ บรรพชนกวนอู **เจิ้งจูเตี้ยน** 圣祖殿 มีรูป เคารพบรรพชนกวนอูแห่งให้โจว รูปเคารพ บิดา ปู่ ปุ่ทวด รูปเคารพมารดา ย่า ย่าทวด ของกวนอูประดิษฐานอยู่ เพียงแห่งเดียว ในบรรดาศาลเทพเจ้ากวนอูทั้งหมด

๖. บริเวณด้านหน้าทางเข้าศาล มี**ซุ้ม ประตูสี่เสา สามประตู เหนือประตูมีตัวอักษรว่า กวนหวางกู่หลี่** 关王故里 นิवासถานของกวนอู ซุ้มประตูนี้มีอายุกว่าสี่ร้อย ยี่สิบปีแล้ว สร้างขึ้นในปี.ศ.๑๕๙๒ รัชกาล จักรพรรดิวันลี่แห่งราชวงศ์หมิง ซึ่งใน ยุคสมัยนี้เอง ที่กวนอูได้รับการยกย่องขึ้น เป็นกวนตี้-จักรพรรดิกวน

รูปเคารพที่โดดเด่นสะดุดตาผู้มาเยือน หมู่บ้านฉางผิงแห่งนี้มากที่สุดคือ บริเวณ เนินเขาชัยภูมิอันเป็นเลิศของหมู่บ้านฉาง ผิง ด้านหลังของศาลเทพเจ้ากวนอู มี อนุสาวรีย์กวนอู ขนาดความสูงถึง ๖๑ เมตร เท่ากับอายุกวนอูเมื่อสิ้นบุญ (นับ ตามอายุคนจีน) มีขนาดฐานกว้าง ๑๙ เมตร เท่ากับอายุกวนอู เมื่อออกจากบ้าน

>> ซุ้มประตูเจี่ยอู๋หยวน ตัวแทนคำสาบานในสวนดอกท้อของสามพี่น้อง เล่าปี-กวนอู-เตียวหุย บริเวณทางเข้าศาลให้โจว

เกิดที่ฉางผิง สร้างขึ้นในปี.ศ.๒๐๑๐ ด้วย ทองเหลือง มีน้ำหนัก ๒,๐๐๐ ตัน ตั้งอยู่บน เนินเขาสูง ๑๐๐ เมตร ทำพิธีเบิกเนตรเมื่อ วันที่ ๑๓ กันยายน ค.ศ.๒๐๑๐ ตอนกลาง มีตัวอักษรที่ปลูกด้วยหญ้าว่า 關 กวน และ สี่ตัวอักษรหญ้าด้านล่างว่า 關聖帝君 ใน เวลานั้น อนุสาวรีย์นี้ นับเป็นรูปปั้นกวนอู ขนาดใหญ่ที่สุดมาจนถึงปัจจุบัน

3. ศาลเทพเจ้ากวนอู ณ ให้โจว

อีกหนึ่งในโบราณสถานสำคัญที่ เกี่ยวกับเทพเจ้ากวนอูในอำเภอให้โจว

เมืองวันเจิง คือ ศาลให้ โจวกวนตี้ จูเมี่ยว เป็นศาลที่สร้างขึ้นในสมัยราชวงศ์ สุย (ปี.ศ.๕๘๗) โดยพระบรมราชโองการ ของจักรพรรดิ ผ่านการบูรณปฏิสังขรณ์ มาในหลายยุคสมัย โดยเฉพาะในสมัยจักร พรรดิคังซี แห่งราชวงศ์ชิง ได้มีการสร้าง ตำหนักขึ้นหลายหลัง โดยวางแบบแผนผัง ในแนวเส้นตรง มีความยาวจากเหนือลง ใต้ ๗๐๐ เมตร ความกว้างจากตะวันออก สู่ตะวันตก ๒๐๐ เมตร

ภายในมีสถานที่สำคัญที่ได้รับการ อนุรักษ์ไว้ตั้งแต่สมัยราชวงศ์หมิงและชิง เช่น

1. **ซุ้มประตูเจี่ยอู๋หยวน** 结义园 ตัวแทน คำสาบานที่สวนดอกท้อ โดยรอบมี พลัปปลาซานอี่เก้อ ประดิษฐานรูปเคารพ เล่าปี กวนอู เตียวหุย

2. จากนั้น จะเข้าสู่ในเขตศาลเทพเจ้า กวนอู ด้านหน้ามีผนังกำแพง ประดับ ลวดลายกระเบื้องเคลือบ เป็นสัตว์มงคล เครื่องหมายสิริมงคลต่าง ๆ สองข้างเป็น **หอกทองระฆัง ประตูจ้อเหมิน ประตูหู่เหมิน** ประดับลวดลายกระเบื้องเคลือบ และภาพวาดเสือขาว มังกรเขียว และ เทพธรรมบาล ตำหนักอวีซู บนเพดาน

>> ตำหนักฉงหมิง ศาลให้โจว ตำหนักที่ ประทับเทพเจ้ากวนอูที่ใหญ่และสำคัญ ที่สุดแห่งหนึ่ง

>> ลายฝีพระหัตถ์จักรพรรดิเขียนหลง "ว่านสี่เอรินจี" - ยอดคนหมื่นรุ่น ประดับเหนือประตูทางเข้าตำหนักฉงหนิง

ประดับลวดลายไม้จำหลักรูปมังกรเหนือช่องปา-กัวแปดเหลี่ยมบนเพดาน สร้างในสมัยราชวงศ์หมิงที่ยังคงความวิจิตรงดงาม

3. ตำหนักฉงหนิง เป็นตำหนักบุชาเทพเจ้ากวนอูองค์ประธาน มีประวัติการสร้างตั้งแต่สมัยราชวงศ์ซ่ง (ปีค.ศ.๑๑๐๔) ลานหน้าตำหนัก มีรูปหล่อสิงโต ชาวหู (อนารยชน) และที่เผากรดาศ มีลวดลายประณีตงดงาม กล่าวกันว่า สิงโต เจ้าป่า ยอมสยบต่อชนหู และชาวหู ผู้สยบเจ้าป่า ยอมสวามิภักดิ์ต่อกวนกง เป็นผลงานการหล่อเหล็กชั้นเยี่ยมในสมัยราชวงศ์หมิง อันเป็นจุดเด่นของศาลเทพเจ้ากวนอูแห่งนี้

บนด้านหน้าประตูเข้าตำหนักประดับสองตัวอักษร "เสินหย่ง" 神勇 เทพเจ้าแห่งความหาญกล้า มีลายฝีพระหัตถ์จักรพรรดิเขียนหลงว่า "ว่านสี่เอรินจี" 万人极 ยอดคนหมื่นรุ่น ตัวตำหนักรายรอบด้วยเสาศิลา มังกร ๒๖ ต้น ภายในประดับรูปเคารพเทพเจ้ากวนอูทรงชุดจักรพรรดิ

4. หอซุนชีว 春秋楼 หมู่อาคารที่สร้างขึ้นในสมัยราชวงศ์หมิง มีอายุมายาวนาน

>> สนโบราณสี่ต้น กับหอซุนชีว และหอמיד หอตราประทับ

>> ลวดลายบนที่เผากรดาศเหล็กหล่อสมัยราชวงศ์หมิง

>> ความงดงามประณีตของงานหล่อเหล็กสมัยราชวงศ์หมิง อายุราว ๕๐๐ ปี ที่ยังคงความสมบูรณ์อย่างน่าชื่นชม

กว่า ๕๐๐ ปี ตั้งอยู่ด้านหลังของตำหนักฉงหนิง และด้านในสุดของศาลเทพเจ้ากวนอูให้ใจ

จุดเด่นของหอซุนชีวคือ เมื่อมองจากระยะไกล จะเห็นต้นสนโบราณสี่ต้น อายุกว่า ๑,๔๐๐ ปี บนเรือนยอดสานเชื่อมติดต่อกัน แลประหนึ่งรูปมังกรทะยานเมฆอยู่เหนือหอซุนชีว อันเป็นที่ประดิษฐานรูปเคารพกวนอูอย่างน่าอัศจรรย์ใจยิ่ง สนทั้งสี่ต้นนี้ เป็นสนไม่ผลัดใบ จึงแลประหนึ่งเป็นมังกรเขียวขจี ผงาดฟ้าอยู่ชั่วนิจนิรันดร์

ภายในประกอบด้วยหอמיד - เต้าโหลว 刀楼 และหอตราประทับ - อินโหลว 印楼

>> รูปเคารพกวนอูภายในหอซุนชีว ด้านบนมีลายฝีพระหัตถ์พระนางซูลีไทเฮา "พลัง (แห่งคุณธรรม ความหาญกล้า และความจงรักภักดี) ของกวนอู สะเทือนเลื่อนลั่นทั่วทั้งปฐพี"

(ต่างจากปกติ ที่จะเป็นหอกลอง หอระฆัง) สองข้างมีหอบูชากวนเป้ง และกวนหิน บุตรชายทั้งสองของกวนอู

ตำหนักประธานตรงกลาง คือซุนชีว โหลว ภายในประดิษฐานรูปกวนอู สมัยราชวงศ์หมิง รัชศกวานลี่ รูปเคารพนี้ปั้นขึ้นต่างจากรูปอื่น ๆ ของกวนอูที่เคยพบ เพราะมีลักษณะท้องโต กล่าวกันว่า ปั้นขึ้นโดยได้รับอิทธิพลจากพระเมตไตรย์ โปธิสัตว์ในพระพุทธศาสนา

เหนือรูปปั้นกวนกง มีอักษรสี่ตัว ลายฝีพระหัตถ์พระราชทานจากพระนางซูลีไทเฮา 威靈震疊 ในคราวเสด็จลี้ภัยจากกรุงปักกิ่งไปยังนครซีอาน ผ่านมายังเมืองอวิ้นเฉิง มีความหมายว่า พลัง (แห่งคุณธรรม ความหาญกล้า และความจงรักภักดี) ของกวนอู สะเทือนเลื่อนลั่นทั่วทั้งปฐพี

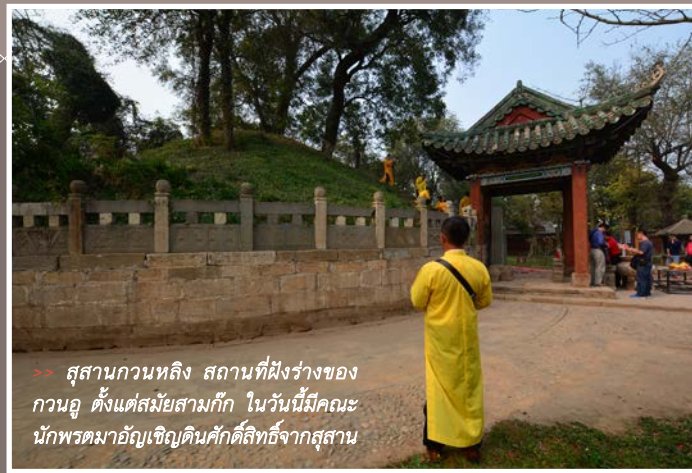
ทำไมกวนอูจึงมีสองสุสาน ?

“ร่างอยู่ต้งหยาง ศิระะอยู่ลั่วหยาง” - “身卧当阳，头枕洛阳”
เมื่อกล่าวถึงสองประโยชน์นี้ เฟพนานูเฟนสามก๊ก จะทราบได้ทันทีว่า คือ
สุสานของกวนอู - เทพเจ้านักรบผู้ซื่อสัตย์

สาเหตุที่กวนอู ยอดทหารเสือแห่งจ๊กก๊ก เจ้าเมืองเกงจี้ มีสองสุสาน
เนื่องจากในปี ค.ศ. ๒๑๙ เมื่อกวนอูสูญเสียเมืองเกงจี้ให้ฝ่ายซุนกวน
ก็พยายามตีคืนกลับมา แต่ถูกทัพลิบองฝ่ายซุนกวนตีแตกออกมา จึงต้อง
ถอยหนีไปยังเมืองเป็กเสีย หลังจากนั้นกวนอูก็พ่ายกลศึกถูกจับที่หลินจี้
พร้อมกวนเป้ง และถูกประหารชีวิตที่กู่ จากนั้น ซุนกวนจึงได้ส่งศิระะกวนอูไปให้โจโฉที่เมือง ลกเอียงตามคำแนะนำของ
เตียวเจียว เพื่อหมายให้เล่าปี่เข้าใจผิด คิดว่าฝ่ายโจโฉเป็นฝ่ายสังหารกวนอู จะได้ยกทัพไปล้างแค้นโจโฉ

ฝ่ายโจโฉรู้ทันกลอุบายของซุนกวน จึงให้จัดพิธีศพให้กวนอูอย่างขุนนางผู้ใหญ่ผู้หนึ่งเมืองเกงจี้ และแกะสลักไม้หอมเป็น
ร่างกวนอู แล้วนำศิระะฝังพร้อมร่างไม้ขึ้นที่นอกประตูเมืองลกเอียงทางด้านทิศใต้ พร้อมจารึกตัวอักษรว่า “ที่ฝังศพเจ้าเมือง
เกงจี้” ต่อมาภายหลังเรียกว่า “กวนหลิน” 关林

ส่วนฝ่ายซุนกวนได้ให้ฝังร่างกวนอูไว้ที่ต้งหยาง (ต้งหยาง) ตั้งอยู่ทางภาคกลางของมณฑลหูเป่ย์ ต่อมาเรียกว่า “กวนหลิง”
ดังนั้น เทพเจ้ากวนอู จึงมีสองสุสานทั้งกวนหลินและกวนหลิง มาจนถึงปัจจุบัน

>> สุสานกวนหลิง สถานที่ฝังร่างของ
กวนอู ตั้งแต่สมัยสามก๊ก ในวันนี้มีคณะ
นักพรตมาอัญเชิญดินศักดิ์สิทธิ์จากสุสาน

>> รูปเคารพพระสังฆารามपालโพธิสัตว์ หรือเฉียหลานมุซ่า
ภายในตำหนักเฉียหลาน วัดน้ำพุหยก อันเป็นตำหนักเฉียหลาน
แห่งแรกของกวนอู ที่ได้รับการสถาปนาในศาสนาพุทธมหายาน

ทำไมกวนอูจึงได้รับการยกย่อง ให้เป็น “พระสังฆารามपालโพธิสัตว์” ในศาสนาพุทธมหายาน ?

วัดอวิจวน 玉泉寺 หรือวัดน้ำพุหยก เป็นศาสนสถานโบราณ
กว่า ๑,๕๐๐ ปี ของอำเภอต้งหยาง ภาคตะวันตกของมณฑลหูเป่ย์
ภายในวัดแห่งนี้ มีสถานที่สำคัญแห่งหนึ่ง เชื่อกันมานานว่า
เป็นที่สิงสถิตของวิญญาณกวนอู และได้รับการสถาปนา
เป็นพระสังฆารามपालโพธิสัตว์ หรือ เฉียหลานมุซ่า 伽蓝菩萨
(ในสำเนียงแต้จิ๋ว เรียกว่า แคนน้ำพ่อสัก)

ตำนานในเรื่องนี้เล่ากันมาว่า “พระอาจารย์ผู้จิ่ง (เกาเจ๋ง) เจ้า
อวาสาวิตลินกัวชื่อ ได้เคยช่วยชีวิตกวนอูไว้ ต่อมาพระอาจารย์ผู้จิ่งจาริกมายังภูเขาอวิจวนซาน เล่า
ปี่จึงสร้างอารามท่านอีกแห่งว่า “ผู้จิ่งอัน” เมื่อกวนอูถูกตัดศิระะสิ้นชีวิตในปี ค.ศ. ๒๑๐ ดวงวิญญาณ
จึงมาปรากฏต่อพระอาจารย์ผู้จิ่ง พระอาจารย์จึงอุทิศกุศลแก่วิญญาณของกวนอู

ต่อมาในสมัยราชวงศ์สุย ปี ค.ศ. ๕๙๒ พระอาจารย์จื่ออี่ ได้มาจาริก ณ ภูเขาอวิจวนซาน บังเกิด
วิญญาณ ๒ ดวงมาสำแดงกล่าวว่า “เรากวนอูขุนพลสมัยราชวงศ์อู่ได้สิ้นชีพและเป็นเทพารักษ์ ณ
ภูเขาแห่งนี้ และอีกวิญญาณหนึ่งคือบุตรชาย มีชื่อว่ากวนเป้ง บัดนี้ ได้เห็นอาจารย์เป็นผู้เคร่งครัดในศีล
อาจารย์วิโรและทรงคันธธุระและวิปัสสนาธุระ จึงมาปรากฏกายนมัสการและปวารณาตนช่วยสร้างอาราม”

วัดอวิจวนจึงสร้างสำเร็จ บรรดาศิษย์ในสำนักจึงได้ช่วยกันสร้างศาลเทพารักษ์บูชารูปกวนอู
ประจำอาราม เมื่อข่าวแพร่ออกไปวัดต่าง ๆ ทั่วประเทศจีน จึงนิยมตั้งศาลกวนอูในบริเวณวัดและ
ขนานนามกวนอูว่า “สังฆารามपालโพธิสัตว์ เฉียหลานมุซ่า” รูปของสังฆารามपालโพธิสัตว์ในสมัย
ต่อมา จึงนิยมทำเป็นรูปกวนอูมาจนถึงทุกวันนี้

ตัวออนไลน์...

ตัวการทำตลาดหนังจีนป่วน

หลายเดือนก่อนจีนมีข่าวใหญ่ข่าวหนึ่ง รูปแบบคล้ายข่าวแก๊งซีให้บริการผ่านแอปซึ่งเราคุยกันไปครั้งที่แล้ว ท่านที่ไม่ได้อ่านขอสรุปให้ฟังสั้น ๆ ว่า ที่จีนมีการต่อสู้กันอย่างหนักระหว่างค่ายรถแก๊งซีที่ชื่อ Didi กับ Uber ต่างก็มีบริษัทยักษ์ใหญ่อันเตอร์เน็ตอย่าง Baidu, Alibaba, Tencent เป็นนายทุนอยู่เบื้องหลัง ข่าววันนี้ที่ระแวงคุยกันก็มีพระเอกหน้าเก่า ผาดแข้งกันด้วยชั้นเชิงแบบเก่ามาให้ดูกันอีก ผาดกันมายกใหญ่ประมาณ 3-4 ปีพอ ๆ กัน แต่สุดท้าย คู่กัดวันนี้ไม่ได้ถกคอกันลงจากเวทีเหมือนคู่แรก แต่กลับถูกกรรมการตัดสินฟาวล์แล้วเคาะระฆังให้ชกกันใหม่ !! เรื่องจริง ๆ เป็นยังไงเราไปดูกัน

คาร์ล มาร์กซ์พูดตั้งแต่ตอนทุนนิยมเกิดใหม่ ๆ ประมาณ 2 ศตวรรษก่อน อ่านที่ไวกิ้งซาบซึ่งใจไม่หาย มาร์กซ์บอกว่าสังคมทุนนิยมคือสังคมที่ปลาใหญ่กินปลาเล็ก กินจนอ้วนพีมีแรงแล้วก็เทียวอลละวาด ทำใครเดือดร้อนแค่ไหนไม่ค่อยสน สนเพียงให้ตัวเองมีกำไร ถ้ามาร์กซ์มีชีวิตอยู่จนถึงวันนี้ เขาอาจต้องเขียนคำจำกัดความให้แรงขึ้นกว่าเก่า เพราะทุนนิยมสมัยนี้โหดร้ายกว่าสมัยก่อนมากนัก ยิ่งเป็นนายทุนสมองใสอายุแค่ 30-40 ยิ่งแล้วกันใหญ่ คนพวกนี้มีทั้งเงินแล้วยังมีอำนาจที่มองไม่เห็นอยู่ในมือ เป็นอำนาจที่ทะลุทลวงไปได้ไกลอย่างไรชอบเขต ส่งออกไปถึงใครคนนั้นก็ถูกสะกดจิต หลอกอะไรก็เชื่อ เชื่อแล้วทำตามเสียด้วย

ตัวอย่างการกบฏของนายทุนจีนที่เราจะพูดกันวันนี้ เป็นเรื่องที่เกิดขึ้นในแวดวงภาพยนตร์ ซึ่งมักมีข่าวให้ได้ยินอยู่เสมอว่าตลาดหนังของจีนร้อนแรงมาก สถิติที่ถูกเปิดเผยออกมาสูงจนไม่อยากจะเชื่อ เพราะรู้ ๆ กันอยู่ว่า “ตลาดหนัง” เป็นเรื่องใหม่

มากสำหรับจีน แม้จีนจะมีประวัติเคยทำหนังมายาวนานเกือบศตวรรษ ผลิตหนังดี ๆ ออกมาก็ไม่น้อยตอนที่จีนทำสงครามติดพันอยู่เกือบ 40 ปี แต่หนังเหล่านั้นล้วนเป็นหนังอุดมการณ์สร้างขึ้นมาเพื่อปลุกเร้าจิตใจมวลชน ไม่ได้ต้องการเอาไปซื้อขายทำกำไรกันในตลาด กระทั่งราว 20 ปีเศษมานี้เองตลาดหนังยุค

แรกของจีนจึงเกิดขึ้นด้วยโรงหนังเล็ก ๆ ซ่อนตัวอยู่ในตึกแถวเก่า ๆ แต่ละปีมีหนังเข้าฉายไม่กี่เรื่อง สภาพเช่นนี้คงอยู่หลายปี จนเมื่อตีมันดัดขึ้น ๆ แต่ซัพพลายโตไม่ทัน ก็เกิดมีซีดีหนังเถื่อนแพร่ระบาดไปทั่วประเทศ ซื้อมาได้ไม่ยากตามซอกมุมตึกที่มีคนแอบใส่ตะกร้าไปวางขาย พอตำรวจมาก็คว่าตะกร้าวิ่งหนีทำเอาคนซื้อพลอยตกใจลุกขึ้นวิ่งตาม ทั้งหมดที่พูดมานี้ผู้เขียนเคยทดลองใช้บริการมาแล้วทั้งนั้น โรงหนังเก่า ๆ ก็เคยเข้าไปดู ลักลอบซื้อซีดีหนังเถื่อนแผ่นละไม่กี่หยวนก็เคยทำ (กลับบ้านมาเปิดดูพบว่าเปิดได้บ้างไม่ได้บ้าง)

กาลเวลาผ่านไป.. เวลาที่คนจีนเขาเดินขึ้นตึกซีดีนี้มาคอมเพล็กซ์ที่ใหญ่ทั้งโอ้อ่าทันสมัยกันแล้ว ภายในมีจอหนังไม่ต่ำกว่าสิบจอ ค่าดูถ้าเป็นเมืองทั่วไปตกอยู่ที่ 45 หยวนโดยประมาณ แต่ปักกิ่ง-เซี่ยงไฮ้ราคาตั้งต้นจะอยู่ที่ 100 หยวนเป็นอย่างต่ำ สถิติเก่าที่สุดเท่าที่มีการสำรวจ ณ ปี 2011 จีนมีรายรับจากการจำหน่ายตัวทั่วประเทศเป็นอันดับ 3 ของโลกรองจากอเมริกาและญี่ปุ่น ถัดมาเพียงปีเดียวในปี 2012 ก็แซงหน้าญี่ปุ่นขึ้นมาเป็นอันดับ 2 ตั้งแต่นั้นก็ครองอันดับ 2 เรื่อยมาด้วยตัวเลขรายรับปี 2013 พุ่งทะลุ 4,550 ล้านดอลลาร์ ปี 2014 พุ่งต่อไปอีกเป็น 6,780 ล้านดอลลาร์ คาดกันว่าปี 2017 หรืออย่างช้า 2018 (ถ้าไม่บังเอิญเกิดเรื่องขึ้นก่อน) จะขึ้นถึง 10,700 ล้านดอลลาร์ ซึ่งตัวเลขนี้เป็นตัวเลขที่อเมริกาเคยทำได้เมื่อ 5 ปีก่อน (อย่าเทียบแต่ตัวเลขเฉย ๆ ต้องไม่ลืมว่า

อเมริกามีอุตสาหกรรมภาพยนตร์สร้างรายได้ให้เกือบศตวรรษ ขณะที่จีนเพิ่งมีเมื่อทศวรรษกว่า ๆ นี้เอง)

ยิ่งมาดูตัวเลขโรงหนังแล้วยิ่งน่าตกใจ.. ข่าวว่าในปี 2014 จีนสร้างโรงหนังใหม่ทุกวัน ๆ ละ 21โรง ปีเดียวก็มีโรงหนังใหม่เพิ่มขึ้นถึง 8,035 โรง คาดว่าภายในปีหน้าจีนจะมีโรงหนังทั่วประเทศ 40,000 โรง แซงหน้าอเมริกาซึ่งมีอยู่ 39,000 โรง โรงหนังเกิดขึ้นเป็นดอกเห็ดเพื่อรองรับคอหนังจีนซึ่งผลการวิจัยพบอีกว่า คนจีนดูหนังมากที่สุดในโลกเฉลี่ยคนละ 14 ครั้งต่อปี เทียบกับคนอเมริกันซึ่งดูกัน 3.7 ครั้งต่อปี คนจีนทุกวันนี้เป็นผู้ทำรายได้ให้กับหนังต่างชาติ จนสตูดิโอเก่าแก่มือของฮอลลีวูดออกมายอมรับว่า กำไรหรือขาดทุนของหนังฮอลลีวูดแต่ละเรื่องตัวชี้ขาดคือตลาดหนังในประเทศจีน

ยกตัวอย่าง “Warcraft” หนังฟอร์มยักษ์ของฮอลลีวูดใช้เงินทุนสร้าง 160 ล้านดอลลาร์ เริ่มต้นฉายในอเมริกาทำรายได้ 47.2 ล้านดอลลาร์ ถ้าเป็นเมื่อก่อนต้องถือว่าหนังเรื่องนี้ขาดทุนแล้ว แต่โชคดี Warcraft ไปกวาดเงินจากกระเป๋าคนจีนมาได้ อีก 220 ล้านดอลลาร์ Richard Berman ผู้บริหารฝ่ายความมั่นคงของอเมริกา (Center for American Security) มองเห็นอิทธิพลของจีนที่มีต่อความอยู่รอดของอุตสาหกรรมหนังฮอลลีวูดแล้วถึงกับออกปากแสดงความเป็นห่วงว่า.. “จีนกำลังเข้ามาควบคุมเนื้อหา (หนัง) ของเรา รัฐบาล (อเมริกา) อาจปีปสตูดิโอผู้สร้างให้อัดฉีดเนื้อหาโปรเงินเข้าไปในหนัง”

● สถิติเก่าที่สุดเก่าที่มีการสำรวจ ณ ปี 2011 จีนมีรายรับจากการจำหน่ายตั๋วทั่วประเทศเป็นอันดับ 3 ของโลกรองจากอเมริกาและญี่ปุ่น ถัดมาเพียงปีเดียวในปี 2012 ก็แซงหน้าญี่ปุ่นขึ้นมาเป็นอันดับ 2 ตั้งแต่นั้นก็ครองอันดับ 2 ...คาดกันว่าปี 2017 หรืออย่างช้า 2018 (ถ้าไม่บังเอิญเกิดเรื่องขึ้นก่อน) จะขึ้นถึง 10,700 ล้านดอลลาร์

ใครคือ “คอบหนังตัวจริงของจีน ?” เป็นคำถามที่นักการตลาดทุกคนต้องการรู้ James Schamus ผู้มีประสบการณ์ในวงการภาพยนตร์ของอเมริกามานานชี้ให้เห็นภาพคนกลุ่มนี้ว่า.. “ที่อเมริกาคนที่เดินเข้าโรงหนังส่วนใหญ่เป็นคนสูงอายุ แต่ที่จีน..จีนเป็นประเทศที่มีคนดูหนังอายุเฉลี่ยต่ำที่สุด และจะต่ำลงอีกเรื่อย ๆ ตามกาลเวลาที่ผ่านไป”

การจับตัวคอบหนังได้แม่นยำจำเป็นมากสำหรับธุรกิจตั้งแต่ต้นน้ำยันปลายน้ำ บริษัทผู้สร้าง (producer) ใช้กลุ่มเป้าหมายเป็นตัววางแนวทาง ซึ่งหากสังเกตให้ดีจะเห็นว่าทั้งหนังนำเข้าและหนังที่ผลิตในจีนทุกวันนี้เกือบทั้งหมดเป็นหนังแนวแอ็คชั่นและแนว sci-fi ซึ่งถูกกับรสนิยมของคนหนุ่มสาว ส่วนธุรกิจกลางน้ำและปลายน้ำได้แก่โรงหนัง (theatre) บริษัทจัดจำหน่ายหนัง (distributor) และบริษัทขายตั๋วหนังซึ่งเป็นธุรกิจเกิดใหม่ในวงการภาพยนตร์จีน ก็ใช้เป็นช่องทางทำโฆษณาประชาสัมพันธ์และขายตั๋วตรงเข้าถึงตัวลูกค้า

กล่าวเฉพาะธุรกิจขายตั๋วตัวป่วนที่เกิดใหม่ นายทุนใหญ่ก็คือเจ้าของเว็บไซต์ e-commerce ซึ่งรู้จักมักคุ้นกับลูกค้าหนุ่มสาวจีนเป็นอย่างดี พวกเขาไม่เพียงมองคนกลุ่มนี้ว่าเป็นคอบหนังตัวจริง แต่ยังรู้จักว่าคนกลุ่มนี้บริโภคเทคโนโลยีสื่อสารทันสมัยตลอดเวลา พอจับสินค้าตัวใหม่นี้ได้จึงบุกเข้าไปขายถึงมือลูกค้ากลุ่มนี้ทันที ในรูปแบบเสนอขายผ่านสื่อออนไลน์ที่ให้ประโยชน์แก่ผู้ซื้อหลากหลายอย่าง ก่อนอื่นให้โอกาสผู้ซื้อสามารถเปรียบเทียบราคาจากเว็บต่าง ๆ ซึ่งไม่ว่าจะตัดสินใจเลือกตัวไหนก็ต้องถูกกว่าตัวหน้าโรงอย่างแน่นอน ได้ของถูกแล้วยังสะดวกสบายไม่ต้องไปเข้าคิวซื้อที่หน้าโรง จงที่นั่นได้ก่อนคนอื่นอีกต่างหาก Beijing-based Analysis International รายงาน

ว่า 89% ของโรงหนังจีนมีบริการซื้อตั๋วออนไลน์ให้ลูกค้าเลือกใช้ โดย 65% ของคอบหนังจีนระบุว่าชอบซื้อตั๋วออนไลน์มากกว่าตัวเลขนี้เมื่อเทียบกับอเมริกาซึ่งมีบริการซื้อขายตั๋วออนไลน์มาไม่ต่ำกว่า 10 ปีแต่มีผู้ใช้บริการเพียง 13% เท่านั้น เพราะระบบในอเมริกานอกจากไม่ให้ส่วนลดใด ๆ แก่ลูกค้าแล้ว ยังเรียกเก็บค่าบริการพิเศษเป็นค่าซื้อความสะดวกอีกต่างหาก

Baidu, Tencent, Alibaba จึงแข่งกันเปิดเว็บไซต์ขายตั๋วของตัวเองขึ้นมา แล้วใช้กลยุทธ์คราดตั๋วให้ต่ำสุด ๆ แย่งลูกค้ากัน เสร็จแล้วก็เอาเงินทุ่มลงไปอุดช่องว่างส่วนต่างราคาที่เกิดขึ้น ใช้วิธีนี้ทำให้เว็บเล็กเว็บน้อยทนอยู่ไม่ได้แล้วก็เข้าไปซื้อ ซึ่งส่วนแบ่งตลาดมารองให้มากที่สุด หนังเรื่องไหนใครเสนอโปรโมชันดีกว่า ยอดขายจะพุ่งขึ้นให้เห็นทันตาในวันนั้น แต่เรื่องไหนทำรายได้ไม่เข้าเป้าแม้จะลดราคาเต็มที่แล้ว ก็ใช้วิธีสมคบกันระหว่างเจ้าของเว็บกับบริษัทจัดจำหน่ายหนัง สร้างภาพลวงด้วยการซื้อที่นั่งในโรงหนังเป็นแถว ๆ ปล่อยเป็นที่นั่งว่าง ๆ ไม่มีคนดู เพื่อสร้างภาพลวงหลอกชาวบ้านให้คิดว่าเป็นหนังดีทำรายได้เยอะ ถ้าบังเอิญเจ้าของเว็บหรือบริษัทจัดจำหน่ายหนังรายนั้นเป็นบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์ การกระทำดังกล่าวไม่เพียงแต่หลอกคนดู ยังหลอกนักเล่นหุ้นเป็นการปั่นราคาหุ้นบริษัทให้มีมูลค่าสูงเกินจริงอีกทางหนึ่งด้วย

ปกติฤดูร้อนระหว่างเดือนมิ.ย.- ส.ค.เป็นช่วงไฮซีซั่นของหนังเดือนมิถุนายนที่ผ่านมายังเห็นแอฟยักษ์ใหญ่แข่งกันลดราคาตั๋วสุดแรงเกิด “Transformers : Age of Extinction” หนังใหญ่ขายกันที่หน้าโรง 100 หยวนขึ้นไป แต่ถูกตั๋วออนไลน์หันราคาดลงมาที่ 9.90 หยวน ปีที่แล้วในวันสตรีสากล Alibaba ถือโอกาสลดราคาตั๋วแบบบั้งระทำไปละ 3.80 หยวนเท่านั้น

พอถึงหน้าร้อนปีนี้ Baidu กับ Tencent รีบทวงคืน เทขาย ในราคาเดียวกับที่ Alibaba เคยทำบ้าง

การสู้รบปรับมือส่อเค้าว่าจะรุนแรงขึ้นอีก เมื่อ Baidu ประกาศจะเพิ่มทุน 20,000 ล้านดอลลาร์ใน 3 ปี Alibaba ก็ประกาศว่าจะระดมทุนรอบใหม่ตั้งเป้าให้ได้มา 10,000 ล้านดอลลาร์ ส่วน Tencent ก็เพิ่งปิดการระดมทุนรอบสุดท้ายไป ด้วยเงิน 1,500 ล้านดอลลาร์เมื่อเดือนมิถุนายนที่ผ่านมา

Jimmy Hu ประธานบริษัท Lumiere Pavillion เจ้าของเซนโรงหนังใหญ่ของจีนแสดงความเห็นห่วงว่า “บริษัท e-commerce จะหยุดให้ส่วนลดก็ต่อเมื่อพวกเขายึดครอง ตลาดได้ หลังจากนั้นภาระหนักก็จะถูกผลักลงมาให้กับคนทำหนังและเจ้าของโรงหนัง เพราะถึงตอนนั้นคนดูต่างก็ตั้งความหวังว่าจะซื้อตั๋วได้ในราคาถูกแสนถูก ซึ่งมันเป็นไปได้ สงคราม หันราคาเหมือนการอัดลมเข้าไปในลูกโป่ง มันจะแตกเมื่อไหร่ ไม่มีใครรู้”

โชคดียกก่อนที่ลูกโป่งจะแตก ต้นเดือนกรกฎาคมนี้เองก็ได้เห็น การไหวตัวครั้งใหญ่ของทางการจีน สมาคมผู้จัดจำหน่ายและจัดนิทรรศการภาพยนตร์ (Film Distribution & Exhibition Association) ร่วมกับสมาคมผู้สร้างภาพยนตร์ (Film Producers Association) 2 กลุ่มอุตสาหกรรมที่รัฐเป็นเจ้าของ ออกมาให้ข่าวว่าจะร่วมกันแบล็กลิสต์บริษัทจัดจำหน่าย ตัวออนไลน์ที่ขายตั๋วต่ำกว่าราคาปกติที่ตกลงกันระหว่างเจ้าของโรงหนังกับบริษัทผู้สร้างหนัง ขณะเดียวกันหน่วยงานรัฐที่กำกับดูแลกิจการภาพยนตร์ของจีน ก็ได้เรียกบริษัทจำหน่ายตัวออนไลน์

และเจ้าของโรงหนังทั้งหมดเข้าประชุม แจ้งให้รัฐว่าไม่ต้องการเห็นการอัดเงินอุดส่วนต่างให้กับตัวโปรโมชัน ขอให้ทุกคนกลับไปดูเอกสารที่ลงนามร่วมกับบริษัทผู้สร้างหนังอีกครั้งแล้วยึดเป็นเกณฑ์ปฏิบัติ

สื่อจีนรีบเกาะติดข่าว จากนั้นไม่นานก็มีข่าวลือลือลือออกมาว่า ตลอดหลายสัปดาห์ในเดือนกรกฎาคมซึ่งเป็นช่วงไฮซีซั่นแต่มีคำสั่งห้ามขายตั๋วต่ำกว่าราคาแล้ว ยอดจำหน่ายตั๋วหนังทั่วประเทศตกลงไป 35-45% เมื่อเทียบกับปีที่ผ่านมามาปรากฏการณ์นี้บางคนพยายามอธิบายว่าเป็นเพราะน้ำท่วมที่ทำให้คนออกมาดูหนังน้อย บางคนก็อธิบายว่าเป็นการปรับฐานทางเทคนิคเพราะตัวเลขพุ่งสูงอย่างต่อเนื่องมาหลายปี แต่สำหรับ Ng See-yuen ประธานกลุ่มโรงหนัง UME Cineplex อดีตผู้สร้างภาพยนตร์ฮ่องกงกลับชี้ว่า

“ธุรกิจภาพยนตร์ถูกเอาไปปั่นเหมือนปั่นตลาดหุ้นเป็นเรื่องเลวร้ายมาก เมื่อฟองสบู่แตกจะส่งผลเสียถึงขั้นคอขาดบาดตาย เพราะอุตสาหกรรมของเรายังไม่แข็งแรงพอ ส่วนต่างกำไรก็ยังไม่พอ เวลานี้การทุ่มเงินตัดราคาถูกสั่งยกเลิกแล้ว อำนาจซื้อที่แท้จริงของลูกค้าจะเผยตัวให้เห็นชัดเจนขึ้น ซึ่งเราเชื่อว่าอำนาจนี้เป็นอำนาจที่มีขีดจำกัด”

คงต้องรอเวลาให้รัฐบาลจีนสะสางปัญหาอีกสักหน่อย แล้วจะรู้ว่าตลาดหนังของจีนมีขีดจำกัดหรือไม่ จะทะยานเป็นตลาดกระต๊องต่อไปหรือจะหล่นแป๊ก.. เพราะที่แล้วตัวเลขถูกเมคขึ้นมาให้สมประโยชน์ของนายทุนบางกลุ่มบางพวก

มุมมองอนาคตที่สดใส นักแสดงไทยในจีน

นอกจากข่าวคราวการร่วมมือทางธุรกิจ ระหว่างไทยกับสาธารณรัฐประชาชนจีนที่มีการสถาปนาความร่วมมือระหว่างกัน ในหลาย ๆ องค์กรณ์แล้ว ข่าวความร่วมมือในวงการบันเทิงของไทยและจีนก็มีมากมายไม่ต่างกัน

ตอนนี้นักแสดงชาวไทยได้มีโอกาสและมีอนาคตที่สดใสในประเทศจีนอย่างมากมาย ไม่ใช่แค่หนังหรือละครที่ไปออนแอร์เท่านั้น แต่ยังมีทั้งการเดินทางไปร่วมงานที่แดนมังกรของศิลปินดารานในบ้านเราอยู่บ่อยครั้ง และการที่นักแสดงไทยฝีมือดีบินไปถ่ายภาพยนตร์หรือถ่ายละครเป็นตัวนำ ในภาพยนตร์หรือละครจีนอย่างไม่ขาดสาย ไม่ว่าจะเป็น ป๋อง ณวดี, ไมค์ ภิรัชต์, เป็ก ธิษฐาน, มิน พิษญา และสองนักแสดงสาวที่โด่งดังในจีน จากผลงานภาพยนตร์ Yes or No อยากรักก็รักเลย อย่าง ออม - สุชาร์ มานะยิ่ง และ ตีนนา - ศุภานาฏ จิตตลีลา ถูกเชิญไปร่วมงานอยู่หลายครั้ง และทีมงาน Fan Meeting ที่เมืองจีนอีกด้วย จึงไม่แปลกที่จะเป็นโอกาสทองของสองนักแสดงไทยที่ค่ายหนังอันเก่าแก่ของจีน อย่าง บริษัท กวางสีฟิล์ม กรุ๊ป จำกัด ถูกชะตาและเห็น

แววจึงทาบทามให้ไปร่วมงานด้วย โดย นายควง ต้า อ้าย ประธานและผู้จัดการทั่วไป บริษัท กวางสีฟิล์ม กรุ๊ป จำกัด เปิดเผยว่าอุตสาหกรรมภาพยนตร์จีนเติบโตถึง 4,000 ล้านหยวน และมีกลุ่มผู้ชมหนังถึง 1,300 ล้านคนในจีน เลยทำให้หนังแดนมังกรขยายตลาดอย่างต่อเนื่อง จึงเกิดการระดมทุนและมีการร่วมมือกันระหว่างประเทศจีน ไทย และสิงคโปร์ ส่วนทางด้านนายอู๋ ลิ่ง ผิง ประธานสมาคมวิญญูชนไทย - จีน ยกนิ้วถือนิดว่า "กวางสีฟิล์ม เป็นบริษัทหนึ่งที่ตั้งมากในประเทศจีน และจะมีโครงการหลายๆ โครงการที่น่าสนใจที่จะร่วมงานกับทางประเทศไทย ซึ่งตอนนี้ผมกำลังมองหานักแสดงชาวไทย ไปร่วมงานในภาพยนตร์ที่จีนด้วย นอกจากนั้นยังมีโครงการร่วมมือกันเกี่ยวกับเรื่องของโปรดักชั่นกันเกิดขึ้นระหว่างทั้งสองประเทศอีกด้วย"

ด้านตัวแทนประเทศไทย น.ส. สุวรรณิ ชินเชี่ยวชาญ ประธานเจ้าหน้าที่บริหารสายงานการตลาด บริษัท เอส เอฟ คอร์ปอเรชั่น จำกัด (มหาชน) บอกว่า “ทางโรงภาพยนตร์ยี่นดีที่ทางกวางสีฟิล์ม นำหนังมาฉาย และยินดีกับทางน้องๆ นักแสดงที่ไปมีชื่อเสียงในจีน ทางค่ายหนังก็มีเชิญไปทำงานร่วมกัน คือประเทศไทยเปิดโอกาสให้ประเทศไทยเป็นอย่างมาก เพราะความสัมพันธ์ที่ไทยและจีนมีมาด้วยกัน โอกาสการทำโคโปรดัคชั่นระหว่างหนังไทยกับหนังจีน มีมากขึ้นทุกวัน และตอนนี้การบริโภคหนังจีน ยังผ่านทางเคเบิลทีวี หรือผ่านทางออนไลน์ แอปพลิเคชันต่างๆ เมื่อความแข็งแกร่งในเรื่องความร่วมมือกัน เชื่อว่าจะมีคนเข้ามาชมในโรงภาพยนตร์มากขึ้น”

ส่วนนักแสดงอย่าง ออม - สุชาร์ มานะยิ่ง มองว่าจะเป็ผลดี ที่จะมีโอกาสเริ่มงานที่จีน เพราะนอกจากเจ้าตัวที่กำลังจะเปิดธุรกิจเสื้อผ้าที่นั่นแล้ว ยังมีงานที่จีนมาให้แสดงฝีมือหลายม็อร่วมด้วยอีกทาง โดยแ่วว่าได้ถ่ายหนังของจีนแล้วด้วย นี่ถือเป็โอกาสทองที่ต้องรีบคว้า ส่วนดี๊นา - ศุภนาฏ จิตตลิลลา ก็ถ่ายทำหนังที่จีนเสร็จสิ้นเรียบร้อยแล้ว เรียกว่าฐานแฟนคลับที่แดนมังกรก็ไม่เบาเลยทีเดียวยังเกิดจากแฟนคลับ อาตี๋ อาหมวย ที่บินตรงมาส่งกำลังใจให้ในงาน สัปดาห์ภาพยนตร์ไทย - จีน (กวางสี) ประจำปี 2559 ก็เป็การวัดระดับกระแสความนิยมได้ไม่ยาก โดยทั้งคู่ให้สัมภาษณ์ว่า

“คือออมคิดว่าตอนนี้เป็ตลาดของอุตสาหกรรมภาพยนตร์ไทย ที่เราจะสามารถขยายตัวเพิ่มมากขึ้น ในตลาดจีนซึ่งซัวร์อยู่แล้วที่เป็ตลาดใหญ่มาก และมีความต้องการมากในหลายๆ ด้าน และสามารถหิบบั๊มผู้กำกับ นักแสดง หรือโปรดิวเซอร์คนไทยไปใช้ และเป็โอกาสของนักแสดงอย่างเรา ที่พอจะมีคนรู้จักที่จีน และจะมีโอกาสได้ไปทำงานที่นั่นด้วย”

งาน สัปดาห์ภาพยนตร์ไทย - จีน (กวางสี) ประจำปี 2559 เป็อีกงานที่กระชับความสัมพันธ์ทางการทูตอันดีระหว่างสองประเทศที่มีมายาวนานกว่า 40 ปี ปีนี้มีภาพยนตร์คุณภาพจากจีนมาฉาย 5 เรื่อง และภาพยนตร์ไทยอีก 2 เรื่อง ด้วยกัน เป็การแลกเปลี่ยนวัฒนธรรมผ่านแผ่นฟิล์ม และสร้างความร่วมมือระหว่างทั้งสองประเทศ อีกทั้งยังเป็การสนับสนุนผลักดันธุรกิจหนังไทย - จีน ให้ขับเคลื่อนก้าวไปสู่อุตสาหกรรม

ความน่าสนใจของหนังที่นำมาฉายในครั้งนี้ เริ่มต้นกันที่ภาพยนตร์เรื่อง The Nightingale เรื่องนี้เคยถูกเสนอชื่อให้เข้าชิงรางวัลเทศกาลภาพยนตร์นานาชาติปาล์มสปริงส์ ปี 2015 มาแล้ว โดยเป็เรื่องราวการเดินทางของเด็กน้อยวัย 8 ขวบ กับ ปู่ ผู้สัญญาว่าจะนำนกไนติงเกลซึ่งเป็นของขวัญจากภรรยาที่เสียชีวิตจากปักกิ่งไปที่บ้านเกิดในเมืองก๊วยหลิน ระหว่างทางทั้งคู่ได้พบเรื่องราวด่างๆ ที่ก่อให้เกิดความเปลี่ยนแปลงในใจของทุกคนในครอบครัว

ต่อด้วย Liu San Jie ภาพยนตร์ ดนตรีเรื่องแรกของจีน ที่บอกเล่าเรื่องราว ของ หลิว ซาน เจี้ย นักร้องหญิงพื้นบ้าน ระดับตำนานของชนกลุ่มน้อยชาวจ้วง ใน เขตปกครองตนเองกว่างซีจ้วง ซึ่งเป็นที่รัก ของชาวบ้าน แต่นายทุนผู้โหดเหี้ยมกลับ พยายามทำให้เลิกร้องเพลง

และมีเรื่อง The Dancing Young บอกเล่าเรื่องของ เบงเบง และ เหาหลุน นักเรียนมัธยมที่คลั่งไคล้การเต้นข้างถนน จนมีปัญหาเกี่ยวกับพ่อแม่ พวกเขาจึงต้องหา ทางจัดการเวลาเพื่อไม่ให้กระทบกับการ เรียน ขณะเดียวกันก็ยังสามารถเดินตาม ความฝันไปพร้อมๆ กันให้ได้

ต่อมาเป็นเรื่อง Money King Hero is Back ตัวละครหลักของเรื่องคือ มั่น นี คิง ผู้มีพลังมหาศาล เคยเดินทางอย่าง อิสระระหว่างสวรรค์กับโลก แต่หลังจากทำให้พระเจ้าโกรธเขาก็ถูกขังอยู่ใน ภูเขาน้ำแข็ง 500 ปีต่อมา เมื่อมีสัตว์ ประหลาดใจมดีหมู่บ้าน เด็กชายที่หนีไป ซ่อนตัวในภูเขาดังกล่าว ก็เผลอปล่อย มั่น นี คิง จากคำสาป แล้วทั้งคู่ก็ช่วยกันสู้กับ สัตว์ประหลาดตัวนั้น

ปิดท้ายหนังจีน กับ Saving Mr Wu เป็นภาพยนตร์ระทึกขวัญที่มีนักแสดงนำ อย่าง หลิว เต๋อหัว กับเนื้อหามาจาก เค้าโครงเรื่องจริงของ นายวู ผู้ถูกลักพาตัว ในกรุงปักกิ่ง และเรียกค่าไถ่ 3 ล้าน หยวน ภายใน 20 ชั่วโมง

ส่วนภาพยนตร์ไทยมีเรื่อง ที่รัก (ETERNITY) ผลงานของ คิวโรจน์

คงสกุล โดยได้รับแรงบันดาลใจมาจาก ความรักของพ่อกับแม่ ความรักที่แม่ผู้ เป็นพ่อจะสลับไปนานแล้วแต่แม่ยัง จดจำทุกเรื่องราวได้ไม่ลืมเลือน นอกจาก นั้นยังมี ดับเบิ้ลยู (W) ของชลสิทธิ์ อุปนิกขิต โดยเขาบอกว่าความยากของ หนังเรื่องนี้คือต้องใช้เวลากว่า 3 ปี เพื่อถ่ายทอดเรื่องราวของนักศึกษา ในคณะวิทยาศาสตร์การกีฬา 3 คน ซึ่ง มีอดีตที่ประสานกัน เรียกว่าภาพยนตร์ ที่ถูกนำมาฉายได้รอรกรครบถ้วนหลาก หลายแนวเพื่อให้คอหนังได้เลือกรับชม ตามความชอบ ไม่ว่าจะดูเรื่องไหนก็ คุณภาพคับแก้ว

ข้อมูล จากสถิติภาพยนตร์ที่เข้าฉาย ในโรงหนังทั่วโลกเกินกว่าครึ่ง หรือหก ในสิบของภาพยนตร์ยอดนิยมของโลก นั้นเป็นหนังของจีน และสอดคล้อง กับข้อมูลของอุตสาหกรรมภาพยนตร์ จีน จาก บริษัทที่ปรึกษาอุตสาหกรรม ภาพยนตร์ของอาเซียน เผยข้อมูลว่า ในปี 2015 ภาพยนตร์จีนสร้างรายได้ จากการทำหนัง 4,000 ล้านดอลลาร์ หากประเมินแล้วมีการเติบโตกว่าปีที่ ผ่านมาถึงร้อยละ 70 นอกจากนั้นจีน ยังมีสตูดิโอถ่ายทำภาพยนตร์ระดับโลก มากมาย อีกทั้งจีนยังมีการซื้อหุ้นบริษัท ที่ให้เงินทุนในการผลิตหนังฮอลลีวูด อีกด้วย และนี่อาจจะทำให้ภาพยนตร์ แดนมังกรพุ่งทะยานผงาดเป็นที่หนึ่ง ซึ่งไม่ใช่เรื่องยากในการแข่งขันหนัง ฝั่งฮอลลีวูด

ฟิลิปปินส์ จะไปซ้ายหรือขวา ในยุค ดูเตอร็อตี้ ?

ดูเตอร็อตี้ได้รับเลือกจากคนฟิลิปปินส์ด้วยคะแนน 39% ชนะคู่แข่งอีก 4 คน ขึ้นมาเป็นผู้นำคนใหม่ของฟิลิปปินส์ในวัย 71 ปี ในอดีตเขาเคยเป็นทนาย เป็นอัยการ เป็นนายกเทศมนตรีเมืองดาวาอยู่ 22 ปี ระหว่างนั้นมีชื่อเสียงมากเรื่องความโหด ถึงขนาดตั้งหน่วยพิฆาตขึ้นไล่ล่าอาชญากร คนคอร์รัปชัน คนเสพยา ให้อำนาจยังถึงได้กินที่แล้วเอาศพไปโยนทิ้งที่อ่าวมะนิลา แต่กับพลเมืองดี ๆ เขาปกป้องคุ้มครองเต็มที่ เคยออกกฎหมายเยาวชนออกจากบ้านยามวิกาล เพราะเขาถือคติว่าความสงบสุขของสังคมคือเป้าหมายที่เขาจะทำเพื่อประชาชน

พอขึ้นรับตำแหน่งสื่อทั่วโลกจึงพากันตั้งฉายาให้ผู้นำฟิลิปปินส์คนใหม่กันอย่างสนุกสนาน Voice of America เรียกเขาว่า “Trump of Aisa” Forbs เรียกเขาว่า “Trump 1.0” สื่อไทยก็มีคนเรียกไปต่าง ๆ.. ลูกทุ่งบ้าง.. ชาโหดบ้าง.. จอมลยุวิสามัญฆาตกรรมบ้าง เมื่อเอาทั้งประวัติในอดีตกับฉายาที่มีคนตั้งให้มาประมวลกันเข้า ก็คือภาพของคนๆ ที่ชื่อว่า “โรดริโก ดูเตอร์เต้” (Rodrigo Duterte) ชื่อเล่น “โรดี้” ประธานาธิบดีคนใหม่หมาดของฟิลิปปินส์

แต่ต้องบอกก่อนว่า ที่กล่าวมาทั้งหมดนี้เป็นเพียงตัวตน “ครึ่งตัว” ของเขาเท่านั้น ครึ่งตัวนี้เขาจะใช้เมื่อปรากฏตัวต่อสื่อท้องถิ่นและสาธารณชนภายในประเทศ ซึ่งเขาพร้อมจะออกอาการโผงผาง วางท่าหนักเลงโต พุดจาไม่กลัวใคร ไม่แคร์แม้กระทั่งกฎหมาย สำนักข่าว AFP รายงานว่าแม้ในวันทำพิธีขึ้นรับตำแหน่ง (ทำพิธีในโบสถ์คริสต์ทั้งที่ตัวเขาเป็นมุสลิม) ผ่านไปได้ไม่กี่ชั่วโมง คินนินเขาไปพุดกับฝูงชนในกรุงมะนิลา ก็ยังหลุดนินยัเก่า ๆ คุยโตว่า .. “ถ้าคุณรู้ว่าใครคิดยา

.....
“นักวิเคราะห์บางคนเรียกเขาว่าเป็นนัก pragmatist คือเป็นคนรู้จักพลิกแพลงไม่ตายตัว ขอแต่ให้สิ่งนั้นเป็นประโยชน์เขาทำได้ทั้งนั้น ...Wilson Flores นักเขียนคอลัมน์การเมืองของฟิลิปปินส์ชมว่า.. Duterte is a very pragmatic and politically clever leader”

ลงมือเลย..ฆ่ามันให้ตายด้วยมือคุณเอง” Bogs Abasolo นักวิเคราะห์ข่าวการเมืองแห่งเมืองดาเวาพุดถึงบุคคล “ครึ่งตัว” นี้ของเขาว่า..

“ถ้าคุณอยากเห็นนายกเทศมนตรีพุดจาบ้า ๆ บอ ๆ ต้องให้เขาไปเผชิญหน้ากับพวกอาชญากร” แต่ถ้าอยากเห็นอีก “ครึ่งตัว” ที่เหลือในตัวเขา Bogs Abasolo บอกว่า.. “ต้องให้เขาไปคุยกับผู้รู้ (learned) แล้วคุณจะได้เห็นคุณภาพดี ๆ ในตัวเขา เห็นความฉลาดเฉลียวในตัวเขา.. ถ้าเขาพบกับนักการทูตต่างประเทศ ปากเสีย ๆ ของเขา คำสบถสาบานทั้งหลายที่หลุดออกจากปากของเขาจะไม่มีให้เห็นอีกเลย เขาจะวางตัวเป็นประธานาธิบดีได้อย่างพอเหมาะพอสมเป็นพิเศษ”

การใช้บุคลิกต่างกันโอกาสที่ต่างกันของ ดูเตอร์เต้ นักวิเคราะห์บางคนเรียกเขาว่าเป็นนัก “pragmatist” คือเป็นคนรู้จักพลิกแพลงไม่ตายตัวขอแต่ให้สิ่งนั้นเป็นประโยชน์เขาทำได้ทั้งนั้น สื่อส่วนใหญ่มักจะยกตัวอย่างให้เห็นจากท่าทีของเขาต่อความสัมพันธ์กับจีน ซึ่งเป็นท่าทีที่ ดูเตอร์เต้แสดงออกตั้งแต่ก่อนเลือกตั้ง หลังได้รับเลือกตั้ง และครั้งสุดท้ายเมื่อศาลอนุญาโตตุลาการที่กรุงเฮกประกาศผลการตัดสินกรณีพิพาทเรื่องดินแดนกับจีนออกมา เป็นท่าทีที่ Wilson Flores นักเขียนคอลัมน์การเมืองของฟิลิปปินส์ ชมว่า.. “Duterte is a very pragmatic and politically clever leader.”

ก่อนเลือกตั้งราวเดือนกุมภาพันธ์ ตอนนั้นความขัดแย้งเรื่องดินแดนในทะเลจีนใต้ระหว่างฟิลิปปินส์กับจีนปะทุเป็นข่าวดังขึ้นมาอีกครั้ง ดูเตอร์เต้เลือกใช้จิตวิทยาให้เหมาะกับบรรยากาศเพื่อเอาใจคนฟิลิปปินส์ชาตินิยม โดยประกาศในระหว่างหาเสียงว่าเขาจะไม่ทะเลาะจะชี้เจ็ดสก็ตรงไปยังเกาะที่จีนอ้างกรรมสิทธิ์ แล้วเอาธงชาติฟิลิปปินส์

ไปปักให้รู้แล้วรูด.. แต่หลังจากนั้นไม่กี่วันในระหว่างหาเสียงอีกเช่นกัน ดูเตอร์เตกลับพูดถึงจีนว่า อยากให้ทั้ง 2 ฝ่ายหันหน้าเข้าหากัน มองข้ามความขัดแย้งแล้วร่วมกันช่วยพัฒนาเศรษฐกิจ เขายังออกปากขอเงินให้ช่วยสร้างทางรถไฟให้ เพราะฟิลิปปินส์กำลังต้องการเครือข่ายคมนาคมพื้นฐานที่ทันสมัยอย่างเร่งด่วน

พอผลการเลือกตั้งออกมาใหม่ ๆ ยังไม่ทันรับตำแหน่ง ดูเตอร์เตก็เป็นฝ่ายเริ่มต้นเจรจาธุรกิจกับฝ่ายจีน ถือโอกาสพบกับเอกอัครราชทูตจีนประจำฟิลิปปินส์เป็นชาติแรก ๆ หลังพบกันแล้วก็ให้ข่าวว่า ฝ่ายจีนเสนอจะช่วยฟิลิปปินส์สร้างทางรถไฟจากมะนิลาไปคลาร์กภายในเวลา 2 ปี ซึ่งตนก็รับปากว่าจะส่งเจ้าหน้าที่สูงสุดด้านคมนาคมไปเยือนจีน... “ไปคุยกันเรื่องสันติภาพและวิธีการที่จีนจะช่วยเหลือเรา” ดูเตอร์เตให้สัมภาษณ์สื่อในประเทศ

วงการล้อมวลชนของฟิลิปปินส์ต่างประเมินว่า นโยบายต่อจีนของดูเตอร์เตเป็นนโยบายในเชิงบวก เพราะดูเตอร์เตเป็นนัก pragmatist เขาจะให้ความสำคัญกับประโยชน์ที่ฟิลิปปินส์ได้รับเป็นอันดับหนึ่งเสมอ เชื่อว่าในยุคของเขาฟิลิปปินส์จะประสานความสัมพันธ์กับจีนให้เข้าสู่ภาวะปกติได้อย่างรวดเร็ว และต่างคาดหวังให้รัฐบาลจีนตอบสนองความ

ตั้งใจของดูเตอร์เตให้แข็งขันและกระตือรือร้น

ในช่วงเปลี่ยนผ่านผู้นำครั้งสำคัญครั้งนี้ ฟีเดล รามอส อดีตประธานาธิบดีฟิลิปปินส์ในวัย 88 ปี ยังอุทิศสัปดาห์ออกมาฝากความคิดเห็นของเขาผ่านไปถึงดูเตอร์เตว่า อยากให้ดูเตอร์เตไปพบกับสีจิ้นผิงในเร็ววัน อยากให้ฟิลิปปินส์เข้าร่วมกับโครงการเศรษฐกิจ One Belt, One Road ของจีนอย่างเป็นทางการมากขึ้น ไปมาหาสู่พูดคุยกับจีนให้มากขึ้น อดีตประธานาธิบดีฟิลิปปินส์กล่าวว่า..

“ความสัมพันธ์ที่ดีที่สุดต้องเป็นความสัมพันธ์ระหว่างประชาชนกับประชาชน ไม่ต้องผ่าน UN ไม่ต้องผ่าน ASEAN ไม่ต้องผ่าน APEC แต่จะต้องเริ่มต้นที่การค้าขายระหว่างกัน”

มาดูทางฝ่ายจีนซึ่งตั้งแต่ดูเตอร์เตขึ้นรับตำแหน่ง แม้จะไม่ได้แสดงทัศนคติทางการออกมาอย่างเปิดเผย แต่ได้ให้นายตั้งจุน ประธานธนาคารแห่งประเทศไทย (Bank of China) ประจำกรุงมะนิลาออกมาพูดแทน นายตั้งบอกว่าความสัมพันธ์ฉันมิตรของ 2 ประเทศเป็นแนวโน้มที่ไม่ว่าใครก็ไม่อาจแปรเปลี่ยนหันเหได้ เพราะสิ่งนี้เป็นสิ่งที่ทั้ง 2 ฝ่ายต่างต้องการ ฟิลิปปินส์ต้องการเทคโนโลยีโครงสร้างพื้นฐานจากจีน ขณะที่จีนก็ต้องการแร่ธรรมชาติจากฟิลิปปินส์ ปีที่แล้วการค้าสองฝ่ายมีปริมาณ 45.65 พันล้านเหรียญสหรัฐฯ สูงกว่า

ปี 2014 2.7% แต่การลงทุนของจีนในฟิลิปปินส์กลับลดลง เพราะบรรยากาศการเมืองที่ไม่เอื้ออำนวย นักธุรกิจจีนยังขาดความเข้าใจสภาพของฟิลิปปินส์อย่างพอเพียง

“ภายใต้รัฐบาลชุดใหม่ เรามองอนาคตจีน-ฟิลิปปินส์ไปในเชิงบวก และมีความมั่นใจมากขึ้น แต่ความไม่แน่นอนก็ยังมียีกมาก ยังบอกไม่ได้ว่าผลสำเร็จจะเกิดขึ้นเมื่อไหร่”

ก่อนจบเรามาดูความเชี่ยวชาญและเชี่ยวชาญของดูเตอร์เตเป็นเรื่องสุดท้าย กรณีศาลอนุญาโตตุลาการที่กรุงเฮก ประกาศผลการตัดสินเมื่อวันที่ 12 กรกฎาคม ฝ่ายจีนออกแถลงการณ์ตอบโต้แสดงจุดยืนคัดค้านทันที ผู้นำระดับสูงทุกระดับตั้งแต่สีจิ้นผิง หลี่ เค่อเฉียง หวัง อี้ (รัฐมนตรีต่างประเทศ) ต่างออกมาปฏิเสธอำนาจตัดสินของศาล ยืนยันสิทธิเหนือดินแดนของจีน หัวเด็ดตีนขาด แม้แต่ไทยและอาเซียน

ซึ่งไม่เกี่ยวข้องกับโดยตรงก็ยังคงออกมาแสดงจุดยืนไม่อย่างใดก็อย่างหนึ่ง

ที่แปลกก็คือ ขณะที่ทั่วโลกต่างเฝ้ามองว่าคู่อริของจีนจะยกหูชูหางเข้าทำนอง “ได้ที่ชี้แพะไล่” หรือไม่.. แต่จนแล้วจนรอดก็มีเพียงรัฐมนตรีต่างประเทศที่ออกมาพูดเป็นกลางๆ ว่า ฟิลิปปินส์รับคำตัดสินแต่อยากให้ทุกฝ่ายตั้งอยู่ในความสงบและยับยั้งชั่งใจ ส่วนผู้นำสูงสุดที่ชื่อดูเตอร์เต้นั้น.. ป่านนี้ยังเก็บตัวเงียบ

“การไม่แสดงท่าทีก็คือการแสดงท่าทีอย่างหนึ่ง” ผู้เขียนคิดเช่นนั้น และนี่คือบทพิสูจน์ความเป็นนัก pragmatist ที่ชาญฉลาด... ทำอะไรก็ได้ที่คนอื่นคาดไม่ถึงแต่ได้ประโยชน์ .. การแสดงท่าทีโดยปิดวาลาของดูเตอร์เต้ครั้งนี้ อย่างน้อยก็ทำให้พันธมิตรเก่าแก่อย่างอเมริกา และคู่ความขัดแย้งโดยตรงอย่างจีน ต้องไปนั่งลุ้นกันต่อว่า.. ดูเตอร์เต้จะพาฟิลิปปินส์เดินไปทาง “ซ้าย” หรือทาง “ขวา” ? และจะต้องลงเรี่ยวลงแรงต่อไปอย่างไรจึงจะโน้มน้าวเขาให้เดินไปในทิศทางที่ฝ่ายตนต้องการ ?

.....
“ฟิลิเดล รามอส อดีตประธานาธิบดีฟิลิปปินส์ ในวัย 88 ปีออกมาฝากความคิดเห็นว่าอยากให้ผู้ตรวจเต้ไปพบกับสีจิ้นผิงในเร็ววัน อยากให้ฟิลิปปินส์เข้าร่วมกับโครงการเศรษฐกิจ One Belt, One Road ของจีนอย่างเป็นทางการมากขึ้นมาหาสู่พูดคุยกับจีนให้มากขึ้น”
.....

****หมายเหตุ :** หลังสงบความไปให้บ.ก. New Silk Road แล้ว มีการเคลื่อนไหวที่น่าสนใจจากดูเตอร์เต้ที่ช่วยตอกย้ำให้เห็นความพลัวไหวทางการเมืองของเขาก็คือ.. สื่อจีนรายงานว่าดูเตอร์เต้ติดต่อไปที่อดีตประธานาธิบดีฟิลิเดล รามอส ขอให้เป็นตัวแทนไปเจรจาแก้ไขความขัดแย้งกับจีน ซึ่งรามอสก็ได้ตอบตกลงไปแล้วเมื่อวันที่ 23 ก.ค. แต่อีกด้านหนึ่งเขากลับไปพูดเอาใจคณะผู้แทนสภาองเกรสสหรัฐฯที่กรุงมะนิลาเมื่อวันที่ 20 ก.ค.ว่าเขายังไม่มีแผนจะเจรจาทะลุทางออกกับจีนแต่อย่างใด ท่าทีทั้งหมดนี้ถูกฝ่ายจีนออกมาตีปลาหน้าไซทันที บอกว่าการเป็นนัก pragmatist เป็นเรื่องดีถ้าเขาทำเพื่อประโยชน์ของประเทศ แต่อย่าได้คิดเพื่อเจ้าเป็นอันขาดว่าเขาจะสามารถเอาคำตัดสินที่ว่ามันมาเป็นข้อต่อรองกับจีน เพราะจีนถ้ามั่นมีค่าเท่ากับเศษกระดาษแผ่นหนึ่งเท่านั้น ดูเตอร์เต้จะวาดลวดลายต่อไปอย่างไรทุกฝ่ายต่างติดตามด้วยหัวใจที่เต้นระทึก !!

เซ่งหนวี.. สาวชั้นคานคุณภาพเกรด A

SK-II

SK-II's "Marriage Market Takeover" Hits Over 1 Million Views

Skincare brand SK-II launches a four-minute film empowering single women in China to #changedestiny by standing up against the pressure of being labelled "Sheng Nu", or "leftover woman".

เดือนเมษายนที่ผ่านมา P&G เจ้าของเครื่องสำอางค์ชื่อดัง SK-II ของญี่ปุ่น ปล่อยวิดีโอโฆษณาในรูปแบบสารคดีสะท้อนชีวิตผ่าน Youtube ความยาว 4 นาทีจนเป็นที่ฮือฮาไปถึงสังคม ผู้สร้างอาศัยไอเดียครีเอทีฟบวกกับเทคนิคการถ่ายทำที่น่าสนใจ นำเสนอเรื่องราวที่เกิดขึ้นในสังคมจีน แต่ซ่อนเนื้อหาโฆษณาเอาไว้ในตอนท้ายอย่างแนบเนียน ด้วยแฮชแท็ก #change destiny ซึ่งเป็นแฮชแท็กที่ SK-II ใช้รณรงค์โฆษณาสินค้าของตนไปทั่วโลก สำหรับชุดที่ใช้รณรงค์ในจีนชุดนี้ใช้ชื่อว่า “ตลาดหาคู่ถูกยึด” (Marriage Market Takeover)

ตลาดหาคู่คืออะไร ? ใครยึด ? ทำไมต้องยึด ? คำตอบอยู่ในสารคดี 4 นาทีเรื่องนี้ ซึ่งผู้เรื่องขึ้นโดยมีบรรดาสาว(แก่)ชั้นคานเป็นนางเอก พ่อ ๆ แม่ ๆ ทั้งหลายเป็นตัวประกอบ คนจีนเรียกสาวโสดชั้นคานเหล่านี้ว่า “เซ่งหนวี” (sheng = เหลือ nu = หญิงสาว) ฝรั่งแปลว่า “leftover women” ผู้เขียนขอแปลว่า “สาวเหลือเดน” ก็แล้วกัน พังดูหยาบคายไปหน่อยแต่สื่อได้ตรงกับความหมายที่แท้จริงของศัพท์คำนี้ ซึ่งบัญญัติขึ้นมาด้วยเจตนาให้มีความหมายในแง่ลบ ถากถางผู้หญิงอายุเกิน 27 ปีขึ้นไปที่ไม่แต่งงานว่าเป็นของเหลือตกค้าง ไม่มีใครเลือกเป็นคู่ กลายเป็นปัญหาตอกกับสังคม สร้างความทุกข์ใจให้กับพ่อแม่ เหตุก็

เพราะสังคมจีนเป็นสังคมที่ถือครอบครัวเป็นใหญ่ ลูกหลานมีหน้าที่ต้องแต่งงานเพื่อสืบสกุลให้ยืนยาว การอยู่เป็นโสดถือเป็นการแข่งขันต่อประเพณีอันดีงาม เป็นลูกกอกตัญญูนำความอับอายขายหน้ามาให้ผู้บังเกิดเกล้า

สารคดีเปิดเรื่องด้วยการถ่ายทอดความรู้สึกบีบคั้นต่าง ๆ ที่บรรดาสาวเซ่งหนวีได้รับจากสังคม โดยผู้สร้างใช้เทคนิคตัดต่อภาพเร็ว ตัดสลับใบหน้าของพวกเซ่งหนวีที่ออกมาพูดความในใจสั้น ๆ ว่าพวกเธอต้องตกเป็นจำเลยของสังคมอย่างไร ไปไหนก็ถูกคนถามว่า “อายุเท่าไรแล้ว” .. “ทำไมไม่แต่งงาน” เจอหน้าพ่อแม่ก็พูดกรอกหูได้ทั้งวันเช่น “อย่าใจร้ายกับพ่อแม่หน่อย” .. “ช่วยให้พ่อตายตาหลับได้มั๊ย”..

“อย่าจู้จี้เลือกมากนักตามใจตัวเองเกินไปแล้ว” ต่อจากนั้นก็ให้สาวขึ้นคานออกมาพูดทั้งน้ำตาถึงความรู้สึกผิดบาปต่าง ๆ ที่มีต่อพ่อแม่ ขอโทษที่ทำให้พ่อแม่ผิดหวัง ส่วนพ่อแม่เมื่อลูกไม่เชื่อฟังก็หาทางออกด้วยการเอารูปถ่ายของลูกไปติดประกาศที่ “ตลาดนัดหาคู่” เขียนข้อความได้รูปวาดอ้างความสวย ความรวยของลูกเสียเลิศลอย จนลูกสาวทนพฤติกรรมของพ่อแม่ไม่ไหวถึงกับบ่นว่า “ทำเหมือนเอาลูกสาวไปขาย”

แล้วเรื่องก็พัฒนาไปถึงจุดหักมุมเมื่อสาวเซ็งหนวีตัดสินใจไป “ตลาดนัดหาคู่” เสียเอง พร้อมข้อความใหม่เอาไปแปะได้รูปให้พ่อแม่มาอ่าน เช่น “ฉันจะไม่แต่งงานเพียงเพื่อให้ได้ชื่อว่าแต่งงาน เพราะฉันจะไม่มีความสุขกับชีวิตแบบนั้น” .. “ฉันรู้สึกเป็นอิสระ” .. “ฉันชอบความเป็นโสด” .. “ฉันเชื่อมั่นตัวเองเต็มเปี่ยม” .. “ฉันมีงานอาชีพที่ยอดเยี่ยม มั่นคือพลังอำนาจของผู้หญิง” ฯลฯ

เมื่อพ่อแม่มาตลาดอีกที อ่านข้อความในใจของลูกแล้ว ต่างรู้สึกสะเทือนใจยอมจำนนต่อเหตุผล ยิ้มทั้งน้ำตายอมรับการตัดสินใจของลูกถึงขนาดเปล่งเสียงยกย่องความเป็นเซ็งหนวีของลูกว่า “เซ็งหนวีคือความโดดเด่น” .. “เซ็งหนวีมีเกียรติในภาคภูมิใจ” .. “ถ้าเธอโอเคที่จะอยู่เป็น

โสด เราก็จะเคารพความต้องการของเธอ” ฯลฯ

สารคดีจบลงด้วยกราฟฟิก.. “Celebrate independent women everywhere by sharing this film and help #change destiny” .. ร่วมเฉลิมฉลองอิสรภาพของสตรีทุกหนทุกแห่ง แบ่งปันกันชมภาพยนตร์เรื่องนี้และช่วยกัน #เปลี่ยนชะตาชีวิต (ด้วยการใช้ SK-II ซึ่งจะทำให้ผู้ใช้สวยจนเหมือนกับเปลี่ยนชีวิตตัวเอง)

สารคดีเรื่องนี้มีผู้เข้าชมกว่า 250,000 ครั้ง มีปฏิกริยาจากผู้เขียนข้อความโต้ตอบผ่าน Wechat มากกว่า 100,000 ชิ้นในเวลา 2 วัน ความเห็นฝ่ายที่ไม่เห็นด้วยก็วิจารณ์ว่า

สารคดีเรื่องนี้ไม่ได้มีส่วนไหนที่สื่อถึงความมั่นใจและความเป็นอิสระแบบสาวแกร่งของพวกเซ็งหนวีเลย มีแต่ภาพหญิงสาวเซ็ดน้ำตาบ่อย ๆ เรียกร้องความเห็นใจจากสังคมและจากพ่อแม่.. “ความกล้าหาญมั่นใจของพวกเธอถูกน้ำสกปรกจากขวดเครื่องสำอางค์ SK-II สาดใส่จนลอะไปหมด ดูเท่าไรก็ดูไม่ออก” Gu Yingying นักเขียนสตรีคนหนึ่งเขียนผ่าน We-Chat ซึ่งมีผู้คลิกเห็นด้วยกับเธอว่าแสนราย

ส่วนฝ่ายที่ชื่นชมก็บอกว่า ภาพยนตร์เรื่องนี้ปลุกเร้าความกล้าหาญ เสริมพลังการตัดสินใจให้กับสาวเซ็งหนวี ภาพที่เห็นในวิดีโอเป็นเพียงเศษเสี้ยวของความทุกข์ใจที่พวกเขาต้องทนรับจากสังคม “ผู้หญิงที่เลือกจะอยู่เป็นโสดต้องไม่คิดว่าเซ็งหนวีเป็นเรื่องน่าอาย ต้องคิดว่ามันเป็นเรื่องที่ควรแก้การเฉลิมฉลองเสียด้วยซ้ำ”

Wikipedia อ้างรายงานจากหนังสือพิมพ์ China Daily ว่า “เซ็งหนวี” เป็นศัพท์ใหม่ที่บรรณาธิการใหญ่ของนิตยสาร Cosmopolitan Magazine China เป็นผู้ริเริ่มใช้เป็นครั้งแรก ต่อมาในปี 2007 กระทรวงศึกษาของจีนเป็นผู้ให้คำจำกัดความว่า “เซ็งหนวีหมายถึงผู้หญิงอายุเกิน 27 ปีขึ้นไปที่ไม่แต่งงาน” พร้อมสั่งให้บรรดาศัพท์คำนี้ไว้ในพจนานุกรมศัพท์แห่งชาติ แล้วมอบหมายให้สหพันธ์สตรีทั่วประเทศจีน (All-China Women Federation) เป็นผู้รับผิดชอบผลิตงานเขียนที่มีเนื้อหาเกี่ยวกับเซ็งหนวีส่งขึ้นเว็บขององค์กร ตั้งแต่นั้นเป็นต้นมาประเด็นเรื่องเซ็งหนวีก็เข้าสู่กระแสหลักของสังคม มีการกล่าวถึงและโต้แย้งกันในสังคมไม่รู้จกจบ

“เซ็งหนวี” ไม่เพียงเป็นศัพท์ใหม่ แต่ยังเป็นเรื่องใหม่ในสังคมจีน ผู้หญิงจีนในอดีตแต่ไหนแต่ไรมาน้อยคนนักที่จะอยู่เป็นโสด ส่วนใหญ่ถูกบังคับให้แต่งงานตั้งแต่อายุน้อย ๆ เสียด้วย

ซ้ำ จนเมื่อไม่กี่ทศวรรษหลังจีนเปิดประเทศ เศรษฐกิจและสังคมก้าวหน้าขึ้น มาอยู่ในระดับแนวหน้าของโลก ผู้หญิงจีนยุคใหม่จึงมี

สิทธิ์ลูกชิ้นยื่นเทียมบ่าเทียมไหล่กับผู้ชาย หญิงจีนทุกวันนี้มีการศึกษาสูง มีหน้าที่การงานที่เชิดหน้าชูตา มีเงิน มีบ้าน มีสังคมของตัวเอง จนเกิดความรู้สึกหวงแหนชีวิตที่เป็นอิสระเกินกว่าที่จะยอมแต่งงานให้ครอบครัวมาเป็นภาระ

ตัวเลขของสำนักงานสถิติแห่งชาติของจีนเผยให้เห็นว่าปัจจุบัน 1 ใน 5 ของผู้หญิงจีนอายุระหว่าง 25-29 ปี เป็นสาวโสด จำนวนสาวโสดมีแนวโน้มจะพุ่งสูงขึ้นอีก เพราะสาวจีนนับวันทันสมัยขึ้น เก่งขึ้น บำงานมากขึ้น ความมั่นใจก็สูงขึ้น ดังที่นิตยสาร Forbes ซึ่งลงไปทำวิจัยกับผู้หญิงรวยที่สุดในโลกด้วยการไต่เต้าสร้างฐานะขึ้นมา จากสองมือของตัวเองรายงานว่ ใน

จำนวน 20 คนมีสาวจีนอยู่ 11 คน ส่วนการสำรวจผู้หญิงที่ทำงานจนขึ้นถึงตำแหน่ง CEO ก็พบว่า มีผู้หญิงจีนมากเป็นอันดับ 2 ของโลก

อันที่จริง เมื่อดูจากสถิติด้านประชากรของจีนเองจะพบว่า จีนมีประชากรชายมากกว่าหญิงในอัตราส่วนผู้ชาย 120 คนต่อผู้หญิง 100 คน เป็นตัวเลขที่ทางการเงินเองก็ตกใจและยอมรับว่าได้เกิดสภาพเสียสมดุลขึ้นแล้ว (gender imbalance) ที่มาที่ไปของปัญหานี้สืบสาวลงไปได้ถึงประกาศของรัฐบาลเมื่อปี 1976 ที่บังคับให้ทุกคนรอบครัวมีลูกได้ 1 คน ซึ่งทำให้เกิดปัญหาตามมาคือการทำแท้งกันอย่างแพร่หลายในหมู่ชาวจีนทันทีที่รู้ว่าลูกในท้องเป็นหญิง เพราะต้องการรักษาโควตาหนึ่งเดียนี่ไว้รอลูกคนต่อไปซึ่งหากพลิก ๆ อาจจะเป็นผู้ชาย ทั้งนี้โยบาลูกคนเดียวและการริดลูกผู้หญิงทิ้ง ทำให้การเสียสมดุลทางเพศสะสมมากขึ้นเรื่อย ๆ จนถึงวันนี้จีนมีประชากรชายอายุระหว่าง 30 ปีมากกว่าประชากรหญิงถึง 20 ล้านคน และคาดว่าในปี 2020 จะเพิ่มขึ้นไปอีกเป็น 24 ล้านคน

ตัวเลขพวกนี้บอกอะไรกับเรา ? มันบอกว่าผู้ชายจีนต่างหากที่มีโอกาสขึ้นคานมากกว่าผู้หญิง ซึ่งในความเป็นจริงก็เป็นเช่นนั้น โดยจีนมีชายโสด 1 คนต่อชาย 3 คน หญิงโสด 1 คนต่อหญิง 5 คน จีนมีศัพท์เฉพาะใช้เรียกผู้ชายที่ไม่แต่งงานเหมือนกัน เรียกว่า “เซิ่งหนัน” (ขอแปลว่า “ชายเหลือเดน” เพื่อให้สอดคล้องกับผู้หญิงเหลือเดน) แต่สังคมจีนกลับไม่เทคซีเรียสกับพวกเซิ่งหนัน ไม่กดดัน ไม่เอามาเป็นขี้ปากนินทา ไม่เอามาถกเถียงวิเคราะห์วิจารณ์ให้สับสนเหมือนที่ทำกับผู้หญิง เพราะคนจีนติดค่านิยมยกย่องผู้ชาย กดขี่ผู้หญิง จนยากที่จะแก้ต่อให้สังคมพัฒนาไปถึงไหน ๆ

ปัญหาไม่ได้จบอยู่แค่จำนวนชาย/หญิงไม่สมดุล การวิจัยยังพบอีกว่าหนุ่มจีนขาดความมั่นใจที่จะจีบผู้หญิง รวยกว่า ฐานะทางสังคมสูงกว่า แต่ชอบที่จะคบคนที่ต่ำกว่าตนเล็กน้อย (แต่งงานแล้วซ่มได้..ว่าจ้าง) Yong Cai

นักประชากรศาสตร์เรียกแบบแผนการเลือกคู่แบบลงบันไดหนึ่งขั้นว่า “socio-economic ladder” คือ ชายคุณภาพ A จะเลือกหญิงคุณภาพ B, ชายคุณภาพ B เลือกหญิงคุณภาพ C, ชายคุณภาพ C เลือกหญิงคุณภาพ D “ที่เหลือจึงเป็นหญิงคุณภาพ A กับชายคุณภาพ D ที่จะอยู่เป็นโสดมากขึ้นเรื่อย ๆ” และตรงนี้เองที่ทำให้รัฐบาลจีนเกิดความกังวลใจ ถึงกับหยิบยกเรื่อง “การยกระดับคุณภาพประชากร” (upgrading population quality) ขึ้นมาเป็นวาระเร่งด่วน แล้วมอบให้สหพันธ์สตรีแห่งชาติรับหน้าที่ไปเขียนบทความลงเว็บไซต์องค์กร หากทางทำให้ปัญหานี้ได้รับการผ่อนคลายน

แต่สหพันธ์สตรีแห่งชาติกลับทำโละระพ้อ.. ในโอกาสวันสตรีสากลเมื่อ 4 ปีที่แล้ว สหพันธ์สตรีฯ โปสต์บทความบทหนึ่งให้ชื่อว่า “เซิ่งหนันไม่สมควรได้รับความเห็นใจ” จุดมุ่งหมายที่แท้จริงต้องการจูงใจให้ผู้หญิงที่ยัง

ไม่แต่งงานให้รีบแต่งงานเสีย แต่ในเรื่องกลับมีข้อความพุดพาดพิงสาวจีนที่ไม่แต่งงานว่า ส่วนใหญ่เป็นผู้หญิงหน้าตาธรรมดาไม่สวยสวย จึงพยายามหาทางเรียนให้สูง ๆ เพื่อเพิ่มคุณค่าให้กับตัวเอง แต่หารู้ไม่ว่าอายุเป็นสิ่งสำคัญมากสำหรับผู้หญิง กว่าพวกเขาจะเรียนจบปริญญาโท ปริญญาเอก คุณค่า (ของความสาว) ก็หมดไป “กลายเป็นไข่มุกสีเหลืองหม่นไปเสียแล้ว” ปรากฏว่าบทความนี้ถูกผู้อ่านโจมตีจนสหพันธ์สตรีฯ ต้องถอดบทความนี้รวมทั้งบทความอื่น ๆ เกี่ยวกับเซิ่งหนันออกจากเว็บไซต์ทั้งหมด

เฮ้อ... อ่านเรื่องของเขาแล้วก็ย้อนมาดูของเรา สาวไทยบ้านเราก็ขึ้นคานกันออกเยอะเยอะ แต่ไม่เห็นมีปัญหาอย่างเขา ย้อนไกลไปดูถึงทั่วโลกก็เหมือนกัน ที่ไหน ๆ ก็มีทั้งนั้น สาวขึ้นคาน..หนุ่มขึ้นคานเป็นแนวโน้มโลกที่ฝืนไม่ได้ มัวเสียเวลาทุ่มเถียงกันไปใยให้เหนื่อยเปล่า ๆ

บุรุษไฟโลกยุทธจักรของกิมย้ง

ตอน : ยอดบุรุษเซียวฟง

เซียวฟง หรือ ฉะยิวฟง ยอมสละชีวิตตัวเองเพื่อปกป้องแผ่นดินซ้องจากการรุกรานของเมืองเหลียว ทั้งๆที่เขาเป็นชาวเมืองเหลียวแต่ด้วยวิบากกรรมของชาวยุทธผู้เกิดมาเพื่อเป็นยอดคนยอดบุรุษ เขายอมปกป้องต้าซ้องด้วยชีวิต ทั้งๆที่ครั้งหนึ่งชาวยุทธอันต่างรวมกันทำร้ายและไม่ไว้ใจเขา แต่หลายคนอาจมีข้อสงสัยอยู่ว่า หาก อาจุ คนรักของ เซียวฟงยังมีชีวิตอยู่ เขาจะยอมตายง่าย ๆ หรือไม่?

เซียวฟง แห่ง 8 เทพอสูรมังกรฟ้า นวนิยายกำลังภายในอมตะอีกเรื่องของท่านกิมย้ง ในนิยายท่านกิมย้งได้เสกสรรเซียวฟงไว้อย่างหาที่ติมิได้และบุรุษเช่นเซียวฟงก็หาได้ยากยิ่งในโลกแห่งความจริง เซียวฟงเป็นยอดบุรุษ เป็นคนหนุ่มคมเข้มล่ำสันสูงใหญ่ อายุราวสามสิบปี มีความน่าเกรงขามอยู่ในดวงตา เป็นยอดฝีมือ กล้าหาญ เปิดเผย มีน้ำใจและมีเมตตาต่อเพื่อนมนุษย์ ชอบช่วยเหลือผู้อ่อนแอ ซินชอบการตีมีสุมุราและคอกทองแดง

ในวัยเด็กเซียวฟงได้ร่ำเรียนวรยุทธ์จากหลวงจีนวัดเล้าหลิน จากนั้นได้เป็นลูกศิษย์ของหัวหน้าพรรคยาจก พรรคใหญ่ที่มีสมาชิกขอทานจำนวนมาก เซียว

ฟงนำเหล่าขอทานแห่งพรรคยาจกปกป้องแผ่นดินซ้องจากการรุกรานของชนเผ่าอื่น โดยเฉพาะชนเผ่าเหลียวหรือชาวซีตันที่มีกำลังกล้าแข็งในยุคสมัยนั้น ด้วยผลงานที่โดดเด่น เขาได้รับตำแหน่งหัวหน้าพรรคยาจกต่อจากประมุขคนก่อนที่เสียชีวิตไปซึ่งก็คืออาจารย์ของเขาเอง ด้านวรยุทธ์เซียวฟงมีพื้นฐานมาจากเล้าหลิน อีกทั้งสำเร็จวิชาฝ่ามือพิชิตมังกรและไม้เท้าตีสุนัขยักที่ชาวยุทธในได้หล้าจะหาญต่อกร แต่วิบากกรรมก็ไม่ได้ละเว้นคนดีหรือคนเก่งแต่อย่างใด

ประมุขพรรคยาจก เซียวฟง(แซ่เดิม) ถูกสมาชิกพรรคบางส่วนตีตัวออกห่าง ไม่ไว้ใจ และถึงขั้นก่อกบฏจะเอาตำแหน่งหัวหน้าพรรคคืนจากเซียวฟง เหตุเพราะชาติกำเนิดของเขาที่ถูกเปิดเผยออกมาว่าเป็นชาวซีตัน แห่งเมืองเหลียว ซึ่งเป็นศัตรูของชาวฮั่น ไศกนาฏกรรมเกิดขึ้นที่ด่านเยียนเหมิน เมื่อจอมยุทธอันรวมตัวกันเพราะได้ข่าวว่า ชาวซีตันจะมาบุกแผ่นดินฮั่นที่ด่านเยียนเหมิน พวกเขาพร้อมตัวกันและนำกำลังไปต่อต้านศัตรูที่จะมารุกรานแผ่นดิน ซุ่มรออยู่ ซักพักก็พบชาวซีตันกลุ่มหนึ่งเดินทางมา โดยไม่มีการไถถามการฆ่าฟันได้เริ่มต้นขึ้น

สามีและภรรยาคนหนึ่ง ภรรยาอุ้มลูกเล็กไว้ในอก อยู่ในกลุ่มของชาวซีตันนั้นด้วย ภรรยาถูกฆ่าตาย สามีมีวรยุทธ์และพลังกำลังมหาศาลฆ่าจอมยุทธชาวฮั่นไปหลายคน สุดท้ายมีแต่ศพทั้งสองฝ่ายที่ด่านเยียนเหมิน ชาวซีตันใช้พลังฝ่ามือสลักอักษรภาษาซีตันไว้ที่โขดหิน ตัวเองอุ้มลูกกระโดดลงหน้าผาฆ่าตัวตาย สุดท้ายเปลี่ยนใจโยนลูกกลับขึ้นมา ทั้งหมดเป็นเรื่องเข้าใจผิด ชาวเหลียวไม่ได้บุกรุกชาวฮั่นและ

คนกลุ่มนี้แค่เดินทางผ่านมา ชาวพุทธที่เหลือรอดนำเด็กน้อยไปฝากสามภรรยาชานาแซ่เฉียวที่อาศัยอยู่ใกล้ๆวัดเล่าหลิน และเด็กน้อยคนนั้นก็คือ เฉียวฟงหรือ เซียวฟง นั่นเอง

เมื่อรู้ความจริงเกี่ยวกับชาติกำเนิดของตน เซียวฟงยอมสละตำแหน่งหัวหน้าพรรคยาจกและสาบานว่าจะไม่ทำร้ายชาวฮั่น ชาวพุทธฮั่นและลูกพรรคต่างไม่ไว้ใจเขาเพราะชาติกำเนิดที่ไม่เหมือนกัน รวมทั้งยังเกิดเหตุฆาตกรรมชาวพุทธที่ยังหาต้นตอและตัวฆาตกรไม่ได้ซึ่งทุกอย่างพุ่งเป้ามาที่เซียวฟง ตัวเขาเองพยายามค้นหาความจริงเรื่องชาติกำเนิด ผู้นำชาวพุทธที่ฆ่าล้างครอบครัวของเขา และฆาตกรลึกลับที่ทำร้ายชาวพุทธในขณะนั้น

มีเพียง อาจુ สาวใช้ของมู่หยงฝู ที่รู้จักกันท่ามกลางความวุ่นวายในยุทธภพเท่านั้นที่คอยช่วยเหลือ คอยอยู่เคียงข้างและเป็นกำลังใจให้ เซียวฟงและอาจุเดินทางท่องยุทธภพจนเกิดความผูกพันรักใคร่กัน ทั้งคู่ช่วยกันสืบหาความจริงเกี่ยวกับชาติกำเนิดและฆาตกรตัวจริงได้สักระยะก็เกิดเหตุเข้าใจผิดขึ้น เซียวฟงและอาจุคิดว่า ผู้นำชาวพุทธที่ฆ่าครอบครัวของเขาคือ ตัวนัจฉิน แห่งต้าหลี่ ซึ่งก็คือบิดาของอาจุนั่นเอง เซียวฟงนัดหมายตัวนัจฉินมาพบที่สะพานมรกตเพื่อหมายสะสางความแค้น แต่คนที่ไปพบคืออาจู่ที่ปลอมตัวเป็นบิดา และโศกนาฏกรรมก็ได้เกิดขึ้นอีกครั้ง เซียวฟงสังหารอาจู่ที่ปลอมตัวเป็นตัวนัจฉิน เขาเสียใจแทบคลุ้มคลั่ง ก่อนตายอาจู่สั่งเสียเซียงฟงให้ช่วยดูแล อาจื่อ น้องสาวของนางที่เพิ่งได้พบ

กัน อาจื่อเป็นเด็กซุกซน เจ้าเล่ห์และอำมหิต เป็นศิษย์ทรมนของมารแม่ดำดารา ดิงซุนชิว การรับปากดูแลอาจื่อทำให้เซียวฟงต้องเข้าไปยุ่งวุ่นวายกับยุทธภพอีกหลายเรื่อง

หลังการตายของอาจู่ เซียวฟงเดินทางไปเรื่อยอย่างไร้จุดหมายโดยมีอาจื่อคอยติดตามเขาเพื่อหาหนทางความวุ่นวายในยุทธภพ หวังเดินทางกลับแผ่นดินเกิด กระทั่งได้เข้าไปช่วย

เหลือเยลู่ซงก็ ช่างเต้แห่งเมืองเหลืยว เซียวฟงช่วยเหลือเยลู่ซงก็ปราบปรามกบฏจนทั้งคู่สาบานเป็นพี่น้องกัน และเยลู่ซงก็ตั้งเซียวฟงเป็นอ๋องแห่งเมืองเหลืยวชีวิตของเซียวฟงน่าจะสุขสบายเมื่อได้เป็นท่านอ๋องและกลับสู่มาตุภูมิ แต่เขากลับทุกข์ใจไม่มีความสุข ยามว่างจากราชการก็ได้แต่นั่งตีมสุมคิดถึงแต่อาจู่

กระทั่งอาจื่อซึ่งหลงรักที่เขยตัวเองนึกน้อยใจหนีออกจากวัง เซียวฟงสัญญากับอาจู่ไว้ไม่ยอมผิดคำพูดจึงออกไปตามหาอาจื่อกลับไปยังแผ่นดินฮ้อง จนเกิดเหตุการณ์ชาวพุทธบุกวัดเล่าหลินขึ้น เหตุการณ์ครั้งนั้นนับเป็นจุดสำคัญของเรื่องราว ปริศนาอย่างเรื่องได้ถูกเปิดเผยขึ้น

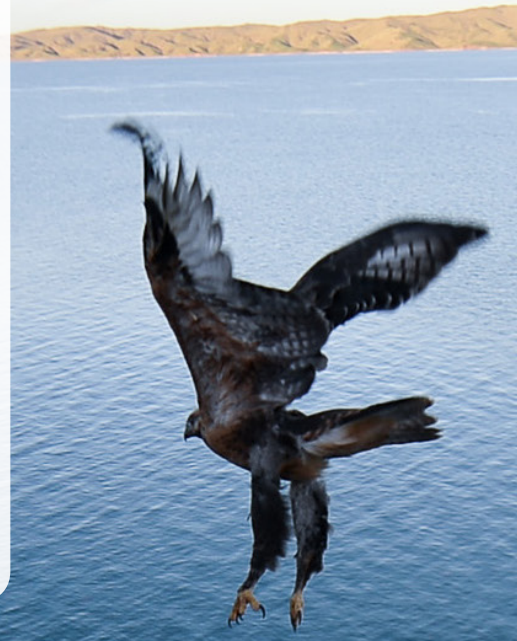
ฆาตกรปริศนาที่ออกมาชนฆ่าชาวพุทธแท้จริงแล้วก็คือ เซียวหยวนชาน บิดาของเซียวฟงนั่นเอง เซียวหยวนชานกระโดดลงเหวแต่ไม่ตาย เขาลับลอบเข้าวัดเล่าหลินเพื่อฝึกวิชายุทธ์และแก้แค้นเหล่าชาวพุทธที่สังหารครอบครัวของเขา ผู้นำชาวพุทธฮั่นปกป้องแผ่นดินฮ้องและเกิดเหตุสังหารหมู่ครอบครัวเซียวหยวนชานคือเจ้าอาวาสวัดเล่าหลินบิดาของซีจู่ น้องร่วมสาบานของเซียวฟง และผู้ที่อยู่เบื้องหลังปล่อยข่าวลือว่าเมืองเหลืยวจะบุกเมืองฮ้องก็คือ มู่หยงป้อ บิดาของมู่หยงฝู แห่งกุซู่ ผู้หวังจะฟื้นฟูเมืองเยียนทีในอดีตเคยรุ่งเรืองแต่ปัจจุบันล่มสลายไปแล้ว และตระกูลมู่หยงสืบเชื้อสายมาจากกษัตริย์แห่งเมืองเยียนทีนั่นเอง แผนยุยงให้ต่างเผ่าต่างเมืองตีกันจึงเป็นแผนอีกขั้นของการฟื้นฟูเมืองเยียน

ยุทธภพแสนวุ่นวายหลังการต่อสู้ดุเดือดที่วัดเจ้าเหียวหยวนซานกับมู่หยง ป๋อได้ฟังคำสอนจากหลวงจีนเฉ่าที่หอบเก็บคำภีร์จึงเกิดสำนึกผิดออกบวชทั้งคู่ เหียวฟงกลับเมืองเหลียว เย่ลู่ซงก็มีแผนที่จะยกทัพมีตีแผ่นดินซ้องหลายครั้ง แต่เหียวฟงทัดทานไว้ กระทั่งมู่หยงผู้สำเร็จวิชาลมปราณภูตอุดรและดุจดวง คำภีร์เปลี่ยนเส้นเอ็นจากหลวงจีนเฉ่ากลายเป็นยอดฝีมือที่นำกลัว มู่หยงผู้ รับบิณฑานจากบิดาเรื่องพื้นเมืองเยียนและต้องเป็นกษัตริย์มาตั้งแต่เด็ก เมื่อ บิดาหนีออกบวชจึงรู้สึกเหมือนถูกหักหลัง เขาบุกกรุกเมืองเหลียวสู้ชนะเหียวฟง คุมอำนาจปกครองแทนเย่ลู่ซงก็ และเตรียมจะบุกแผ่นดินซ้อง

ตัวน้อและซีจู่ นำชายยุทธฮั่นบุกเข้าช่วยเหลียวฟงในคุกเมืองเหลียว จนเมืองเหลียวกลายเป็นสงครามย่อยๆ เหียวฟง ซีจู่และตัวน้อช่วยกันปราบ มู่หยงผู้สำเร็จ แต่เย่ลู่ซงก็นำทหารเมืองเหลียวจะบุกเมืองซ้องที่หน้าด่าน เยียนเหมิน เหียวฟงไม่สามารถเป็นศัตรูกับกษัตริย์เมืองเหลียวที่ร่วมสาบาน ของตนและต้องการปกป้องแผ่นดินซ้อง เขาใช้ชีวิตตัวเองเพื่อหยุดยั้งสงคราม เที่ยงฟงฆ่าตัวตายที่นอกด่านเยียนเหมิน เย่ลู่ซงก็ยอมยกทัพกลับไป

บุรุษเช่นเหียวฟง ผู้ยอมสละชีวิตตัวเองเพื่อหยุดยั้งสงครามนับว่าหา ได้ยากยิ่งในสังคมปัจจุบัน ที่เต็มไปด้วยผลประโยชน์แก่งแย่งแข่งขัน และ แม้ว่าอาจคนรักของเหียวฟงยังมีชีวิตอยู่ ผู้เขียนเชื่อว่า เหียวฟงก็ยังยอมที่จะ เสียสละชีวิตตนเองเช่นเดียวกัน เพราะยอดบุรุษยอมเป็นยอดบุรุษเสมอ มิเปลี่ยนแปลง

ตอนสุดท้าย

คอสมินี่ The Legend Of The Heroes หรือ บุรุษไปโลก ยุทธจักรของกิมย้ง ได้ตีพิมพ์ในนิตยสาร New Silk Road เรื่อยมาตั้งแต่ฉบับที่ 5 จนถึงฉบับที่ 20 รวมทั้งสิ้น 16 ตอน ผู้เขียน ขอขอบคุณ อาจารย์กอบกิจ ประดิษฐ์ผลพานิช บรรณาธิการนิตยสาร New Silk Road ที่เห็นคุณค่า และให้โอกาสผู้เขียนในการเผยแพร่และจัดพิมพ์ผลงานต่อเนื่องเรื่อยมา แรกเริ่มเดิมทีผู้เขียนตั้งใจจะเขียนต่อเนื่องสัก 10 ตอนแต่เขียนไปเขียนมากลบบิดยาวมาถึง 16 ตอน ด้วยความที่ชื่นชอบในการอ่านการเขียนในวัยเด็กผู้เขียนได้อ่านนิยายกำลังภายในของท่านกิมย้งหลายเรื่อง โดยเฉพาะมังกรหยกทั้ง 3 ภาค , 8 เทพอสูรมังกรฟ้า และกระบี่เขี่ยยุทธจักร อ่านมากกว่าหนึ่งรอบและหลากหลายรูปแบบ อาทิ ฉบับการ์ตูน และ ซีรี่ย์ทางโทรทัศน์ แต่รูปแบบของละครโทรทัศน์มักจะสู้การอ่านในหนังสือไม่ได้ เพราะหลายครั้งที่เรื่องราวถูกตีความใหม่จนละเอียดและผิดเพี้ยน

นิยายกำลังภายในแต่ละเรื่องของท่านกิมย้งมีความสนุกสนาน ตื่นเต้น ให้นุ่มนองแง่คิด เป็นอุทาหรณ์ และคติ

เตือนใจได้เป็นอย่างดี โดยเฉพาะแบบอย่างในการดำเนินชีวิตที่สามารถนำมาปรับใช้ได้ในชีวิตประจำวันได้ทุกยุคสมัย ไม่ว่าวิถีจะเปลี่ยนแปลงไปเช่นไร แต่คุณธรรม จริยธรรม และความซื่อสัตย์ยังต้องคงอยู่ต่อไปในสังคมมนุษย์ หากขาดสิ่งเหล่านี้สังคมจะวุ่นวายเจกเช่นทุกวันนี้

นอกจากนิยายกำลังภายในของท่านกิมย้งแล้ววรรณกรรมอมตะของฝั่งตะวันออกที่ข้าพเจ้าชื่นชอบมากอีกชิ้นหนึ่งคือ สามก๊ก ข้าพเจ้าอ่านสามก๊กหลายเล่ม หลายฉบับและหลายรูปแบบเช่นกัน อ่านจนเพลิน ได้ความรู้ คติสอนใจ เล่าให้เพลิดเพลินของผู้คน กลยุทธสงคราม ได้เห็นความโลภของคน และความโหดร้ายของสงคราม และหากมีโอกาสข้าพเจ้าอยากจะเขียนสามก๊กในมุมมองของข้าพเจ้าอีกสักชุดเช่นกัน เพราะสามก๊กเมื่อได้อ่านได้ขบคิดก็ยิ่งสนุกและสามารถตีความได้หลากหลายรูปแบบทีเดียว สักวันเมื่อโอกาสมาถึงข้าพเจ้าหวังว่าจะได้เขียนคอสมินี่เกี่ยวกับสามก๊กอีกสักชุด สุดท้ายขอขอบคุณผู้อ่านทุกท่านที่ติดตามครับ

อาลีเพย์ พนักกำลังพันธมิตรในไทย เพื่อรองรับ นักท่องเที่ยวจีน

อาลีเพย์ (Alipay) แพลตฟอร์มการชำระเงินออนไลน์และผ่านโทรศัพท์มือถือชั้นนำของโลก เปิดตัวพันธมิตรทางธุรกิจในประเทศไทย 7 ราย หวังช่วยสร้างประสบการณ์การชำระเงินที่สะดวกและไม่ต้องใช้เงินสดสำหรับนักท่องเที่ยวจีนจำนวนกว่า 200 ล้านคนที่เดินทางไปทั่วโลก ส่วนในไทยตอนนี้มีร้านค้าประมาณ 10,000 รายที่มี "อาลีเพย์" ไว้บริการรับชำระเงินจากลูกค้า

อาลีเพย์มุ่งเน้นสร้างพันธมิตรในประเทศต่างๆ ทั่วโลก โดยเฉพาะประเทศที่มีนักท่องเที่ยวจีนเดินทางไปท่องเที่ยวเป็นจำนวนมาก เช่น ประเทศไทย โดยไทยเป็นประเทศที่สองต่อจากสิงคโปร์ที่อาลีเพย์เห็นความสำคัญและจัดงานขึ้นมา โดยหลังจากนี้อาลีเพย์ยังวางแผนจะจัดงานและขยายไปยังตลาดอื่น เช่น ฮองกง ญี่ปุ่น เกาหลี ยุโรป

การใช้อาลีเพย์เป็นแพลตฟอร์มในการชำระเงินจะช่วยให้ร้านค้าทั่วไปรวมถึงร้านค้าออนไลน์อำนวยความสะดวกแก่ลูกค้า

ชาวจีนได้มากขึ้น ณ ตอนนี้มีผู้ใช้บริการอาลีเพย์มากกว่า 450 ล้านคน มีสถาบันการเงินที่เป็นพันธมิตรกว่า 200 ราย นอกจากนี้จะให้บริการชำระเงิน โอนเงินและจ่ายบิลแล้ว อาลีเพย์ยังจะขยายบริการไปสู่แบบออฟไลน์ โดยปรับตัวจากการเป็นดิจิทัลวอลเล็ตไปสู่ผู้นำไลฟ์สไตล์ ผู้ใช้อาลีเพย์จะสามารถใช้แอปพลิเคชันในการเรียกแท็กซี่ จองตั๋วเครื่องบิน จองโรงแรมได้อีกด้วย ทั้งนี้ อาลีเพย์ตั้งเป้าว่าจะมีร้านค้า 1 ล้านแห่งทั่วโลกรับชำระเงินด้วยอาลีเพย์ภายในเวลา 3 ปี

นายแพนดา เจีย ผู้อำนวยการอาวุโสอาลีเพย์ อินเตอร์เนชันแนล แอนด์ โฟแนนซ์ กล่าวว่า ปัจจุบันอาลีเพย์มีลูกค้าชาวจีนใช้งานอยู่ 450 ล้านคน หรือคิดเป็น 1 ใน 3 ของประชาชนจีนทั้งหมด นอกจากนี้จะช่วยให้การชำระเงินสะดวกสบายขึ้นแล้ว อาลีเพย์ยังช่วยให้คำแนะนำที่เหมาะสมกับท้องถิ่นนั้นๆ การให้สิทธิประโยชน์พิเศษกับนักท่องเที่ยวจีน รวมถึงการทำตลาด เพราะไม่ใช่แค่เพียงระบบชำระเงินที่ทันสมัยแต่อาลีเพย์ยังเข้าใจความต้องการของร้านค้าที่อยากจะดึงดูดลูกค้าให้เพิ่มมากขึ้นด้วย

นายปุกณมาส วิจิตรกุลวงศา ประธานเจ้าหน้าที่บริหาร แออสเชนด์ กล่าวว่า อาลีเพย์ทำตลาดผ่านพันธมิตรอย่างแออสเชนด์ ซึ่งมีใบอนุญาตให้บริการในประเทศไทย โดยแออสเชนด์เป็นพันธมิตรกับอาลีบาบามาราว 1 ปีแล้ว หลังพบยอดขายผ่านอาลีเพย์เพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่อง โดยเฉพาะเมื่อร้าน 7-11 รับชำระเงินผ่านอาลีเพย์ เมื่อ 3 เดือนก่อน

ภายในงานมีตัวแทนบริษัทระดับโลกอย่างคิงพาวเวอร์และเดอะมอลล์กรุ๊ปมาร่วมแชร์ประสบการณ์การใช้งานอาลีเพย์ และยัง มีพันธมิตรของอาลีเพย์ทั้ง 7 ได้แก่ Ascend Money, Counter Service, GHL, Paysbuy, Prayapay -ร.กสิกรไทยและบ.บัตรกรุงไทย ให้เกียรติมาร่วมงานในครั้งนี้

รายงานโดย: อรอนงค์ อรุณเอก

เรียนรู้จากท่วงท่าฮ่องกง : ส่วนผสมระหว่างวัฒนธรรมตะวันตกและตะวันออก

การบรรยายพิเศษเกี่ยวกับภาพยนตร์ฮ่องกง เนื่องในโอกาสพิธีปิดงานเทศกาลภาพยนตร์จีน 2559 ที่ศูนย์วัฒนธรรมแห่งประเทศไทย ในวันที่ 15 กันยายน 2559 ที่ผ่านมา เป็นหัวข้อการบรรยายโดย อาจารย์เหอ เซอฮิง ผู้ฟังทุกคนหลังจากที่จบการฟังการบรรยายแล้วต่างกล่าวว่า เป็นเนื้อหาที่ลึกซึ้งและให้ความรู้เชิงลึก น่าสนใจมาก ๆ อาจารย์เหอ เซอฮิง หรือที่รู้จักกันในชื่อ Sam Ho (แซม โฮ) เป็นผู้ที่คร่ำหวอดในวงการวิจารณ์งานภาพยนตร์ นักเขียน นักวิชาการ และผู้ตัดสินรางวัลภาพยนตร์มายาวนาน โดยท่านได้เกริ่นนำว่าในภาพยนตร์หลายเรื่องมีการผสมผสานวัฒนธรรมระหว่างตะวันตกและตะวันออกในหนังเรื่องนั้นอย่างลึกซึ้ง และหากเราย้อนกลับไปดูหนังในยุคหนึ่งๆ เราจะพบว่าเราสามารถเรียนรู้อะไรได้มากมายผ่านหนังแค่เรื่องเดียว ท่านกล่าวว่า “ย้อนไปถึงเมื่อ 120 ปี ก่อน อุตสาหกรรมภาพยนตร์เริ่มขึ้น ประเทศจีนได้ผ่านอะไรมามากมาย มีชาวจีนบางกลุ่มได้พบกับประสบการณ์ที่ว่าวัฒนธรรมจีนบางประการนั้นไม่เหมาะสมหรือเข้ากันไม่ได้กับวัฒนธรรมแบบตะวันตก แต่จากสิ่งที่เห็น เราพบว่าจีนพยายามพัฒนาและปรับตัวให้เข้ากับการเปลี่ยนแปลงของโลกใบนี้เท่าๆกับการที่พยายามจะอนุรักษ์ของเก่าไว้ โจทย์ที่ยากยิ่งคือจะรักษาสิ่งไหนและรับอะไรเข้ามาดีล่ะ?”

ตัวอย่างที่อาจารย์แซมยกมาให้ในห้องฟังคือ “บรูซ ลี” คนในโลกรู้จักเขาในฐานะดาราแอคชั่น บางคนก็คิดว่าบรูซลีเป็นอเมริกัน ความจริงคือบรูซ ลีเกิดในอเมริกา เขาปรากฏในภาพยนตร์ตั้งแต่ยังไม่ถึงหนึ่งขวบ แม้จะมีชื่อเสียงว่าเป็นดาราชาบู แต่บรูซ ลีไม่ใช่แค่เชี่ยวชาญศิลปะการป้องกันตัวเท่านั้น เขายังเต้นเก่งมากๆด้วย อย่างที่บอก ด้วยความที่พ่อของเขาเป็นนักแสดงจิวควางตุ้ง เขาเลยเรียนการแสดงแต่เด็ก นอกจากศิลปะการแสดงแบบจีนแล้ว เขายังได้เรียนการเต้นชะชะซ่าด้วย บรูซลีมีความผสมผสานในตัว เป็นแนวทางเดียวกับที่จีนผสมผสานวัฒนธรรมดั้งเดิมกับวัฒนธรรมตะวันตก

ในยุคถัดมาอาจารย์แซมได้ยกตัวอย่างหนังเรื่อง “A Better tomorrow” (ชื่อไทยคือ “โหด เลว ดี”) นำแสดงโดยนักแสดงขวัญใจคนไทย – โจวเหวินเฟะ หนังเรื่องนี้พูดถึงแก๊งค์ที่ฮ่องกง ซึ่งพวกหนังเจ้าพ่อทั้งหลายหลายยุคในยุคนั้น ก็ได้แรงบันดาลใจมาจากหนัง Hollywood อย่าง The Godfather หลายคนบอกว่านี่คือการแสดงให้เห็นถึงระบบทุนนิยม คือจากคนที่มาจากที่ต่ำสุดจนถึงสูงสุด อาจจะขึ้นไปต้องแหกกฎหมาย รุนแรง แต่แก๊งสเตอร์แบบจีนจะเน้นเรื่องความขัดแย้งภายในแก๊ง การหักหลัง การฆ่าหรือความรุนแรงในหนังทำให้เห็นว่าคนฮ่องกงจัดการทุนนิยมกับวัฒนธรรมดั้งเดิมอย่างไร

เรียบเรียงและรายงาน: อรอนงค์ อรุณเอก

